

ខ្ញុំបានឮ ប៉ុន្តែឥឡូវ ខ្ញុំឃើញ

 សូមអ្នកអង្គុយចុះ។ វាជាការល្អដែលបានត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅយប់នេះ។ អរគុណព្រះ ដែលយើងមានឱកាសនេះម្តងទៀត ដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ហើយបន្ទាប់ពីទុកអ្នកឲ្យនៅយូរនាយប់មិញនេះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមិនសមទេដែលទុកអ្នកឲ្យនៅយូរម្តងទៀតនៅយប់នេះ។

2 គ្រាន់តែត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ ស្តាប់បងប្អូនរបស់យើងដែលចូលរួមនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ដែលទើបតែមកពីរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា ដោយតាមសុបិនចម្លែក។ គាត់មិនដែលមកស្រីវែផតពីមុនមកទេ ក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានសុបិន នៅយប់ផ្សេងទៀត ថាគាត់មកស្រីវែផត មិនមែនតាមទ្បានរបស់គាត់ទេ។ ហើយគាត់បានមកជាមួយ... ឬមកកន្លែងណាមួយ ទៅព្រះវិហារដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ។ គាត់បាននិយាយថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអធិប្បាយនិងអធិស្ឋានសំរាប់មនុស្ស “មានអ្វីមួយប៉ុន្តែនឹងកើតឡើង” បាននិយាយថា គាត់ “បានត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់។” ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់ “បានស្គាល់អគារនោះថា វាមានរាងយ៉ាងម៉េច” បានបន្តថា “មាន—សាលប្រជុំស៊ីវិលឆ្លងកាត់ផ្លូវប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលចូលសាលប្រជុំទេ” បានបន្តថា “នៅផ្នែកខាងក្នុងអាគារថ្មីដែលមានស្នាបនៅជាប់នឹងអាគារ ហើយអាគារនោះតាំងនៅបែបនេះ” ហើយ—ក្មេងប្រុសនេះជាអ្នកសុបិន្ត ខ្ញុំបានឃើញក្តីសុបិន្តរបស់គាត់ ហើយដឹងថាវាជាការពិត។

3 ហើយគាត់បាននិយាយ—ហើយគាត់បាននិយាយថា “នៅយប់ចុងក្រោយ” ខ្ញុំបាន “នៅទីនោះអធិប្បាយ ហើយអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកជម្ងឺ។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មានអ្វីមួយកំពុងត្រូវបានដោះស្រាយ” ហើយសម្លេងនោះដូចជាផ្តល់លាន់” ហើយនិយាយថា “មនុស្សចាប់ផ្តើមស្រែក” ក៏បន្តថា “ដូចជាផ្តល់លាន់ចាប់ផ្តើមសាត់ទៅ” បាននិយាយថា “វាធ្វើឲ្យមានសម្លេង ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយ” និយាយថា “ការនិយាយនោះគឺបន្តតាមរយៈបន្ទះឈើទាំងនេះ (បង្អួចឡើងនៅទីនេះ) មកថ្វាយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ ធ្វើចលនានៅក្នុងទំងន់បង្គោលភ្លើងនេះ។” គាត់មិនដែលបានឃើញវា គាត់បានឮយើងនិយាយអំពីវា ប៉ុន្តែគាត់មិនដែល

បានឃើញវាទេ។ ហើយបាននិយាយថា “វាត្រូវបានចូលមកតាមបង្អួចឡើង ដូចនោះ ហើយបានបង្កើតឡើងពន្លឺដូចអ្នកឃើញ នៅក្នុងរូបភាពខាងស្តាំនៅ ខាងលើទស្សនិកជននៅទីនេះ។” បាននិយាយថា “វាត្រូវបានរំលឹកអ្វីមួយ។” ហើយ បាននិយាយថា ខ្ញុំ “បានឈរហើយនិយាយថា នោះជាព្រះយេស៊ូវវា។”

4 ហើយគាត់បាននិយាយថា “គាត់ត្រូវបានរំលឹកពីពេលដែលគិតអំពីវា ពេលណាលោកម៉ូសេបានហៅ...នាំមនុស្សចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ ហើយពួកគេ បាននិយាយថា ‘ចូរឲ្យម៉ូសេនិយាយវិញ ហើយកុំឲ្យព្រះមានបន្ទូលឡើយ ក្រែង យើងស្លាប់ទៅ។’”

5 គាត់បាននិយាយថា “អ្នករាល់គ្នាកំពុងដេកនៅលើកដៃ ហើយលើកដៃឡើង ទាំងស្រែកថា” និយាយថាគាត់ “ក៏ស្រែកដែរ ‘ឱព្រះជាម្ចាស់អើយខ្ញុំស្រឡាញ់ ទ្រង់! ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់!’” ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់បានធ្វើឲ្យគាត់ភ្ញាក់ ហើយក៏ភ្ញាក់ ឡើង។

6 មើលគាត់នឹងចុះច្រកផ្លូវឥឡូវនេះ បងប្រុសដែកសុន ជាអតីតគ្រូអធិប្បាយ មេតូឌីស។ ហើយគាត់ត្រូវបានរំខាន រហូតដល់គាត់ចុះមក ហើយបាននិយាយ នៅពេលដែលគាត់បានដើរចូល “គាត់ពិតជាភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់” វិធីដែលគាត់ បានឃើញនៅក្នុងសុបិនៗ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងម៉េចទេ។ នេះព្រះអម្ចាស់ បានសង្គ្រោះវាពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយអាចកើតឡើងដោយបានឃើញបងប្រុស ដែកសុនសុបិន្ត ដោយដឹងថាគាត់ជាមនុស្សស្មោះត្រង់ពិត—បុរសពិតអ្នកបំរើ របស់ព្រះ

7 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់គាត់ដែលកំពុងយល់សប្តិឃើញក្តីសុបិន្តនោះ កំពុង មករកខ្ញុំ ហើយព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ឲ្យខ្ញុំនូវការបកស្រាយវា នឹងត្រូវបានយ៉ាង ល្អឥតខ្ចោះ ។ សូម្បីតែនៅពេលមួយដែលខ្ញុំនឹងទៅអាហ្សែណាគាត់ក៏មានក្តីសុ បិន្តនោះ ដែរ។

8 ហើយគាត់មានការរំខានយ៉ាងខ្លាំង។ គាត់នៅជាមួយប្រពន្ធគាត់ គាត់បាន នាំនាងមក។ នាងត្រូវធ្វើជាម្តាយនៅទីនោះ ហើយមានផ្លូវតែមួយគត់ដែលគាត់ អាចទៅបានគឺតាមយន្តហោះ។ គាត់គ្មានប្រាក់ខែដើម្បីមកទេ ហើយនរណា ម្នាក់ឲ្យលុយគាត់ ដូច្នេះវាពិតជាដំណើរការយ៉ាងអាចកំបាំង ដូច្នេះមានអ្វីមួយ

អាចកើតឡើង យើងសង្ឃឹមថាដូច្នោះ។ យើងមិនដឹងថាព្រះអម្ចាស់នឹងផ្តល់អ្វីខ្លះ សម្រាប់ពួកយើងទេ។

9 ឥឡូវ យើងអរគុណព្រះអម្ចាស់ដែលយើងបានរស់នៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងកំពុង រស់នៅ រស់នៅមុនពេលការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ដូចអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ ពីមុនមកអញ្ចឹង ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់។ ខ្ញុំនឹងរស់នៅ បានប្រសើរជាងពេលណាៗទាំងអស់ទៅ... នៅលើផែនដី។

10 ខ្ញុំបានឃើញនៅទីនេះនៅពីមុខយើង ម្តងទៀតនៅយប់នេះ គឺជាមិត្តល្អ របស់ខ្ញុំបងប្រុសខោ។ ខ្ញុំបានរៀបរាប់ពីគាត់នៅក្នុងសាលាប្រជុំនៅព្រឹកនេះ។ បង ប្រុសខោមានអាយុកៅសិបបីឆ្នាំហើយនៅថ្ងៃនេះ តើវាមានពរយ៉ាងណាហ្ន៎។ គាត់ បានចូលរួមវិភាគទានជីវិតដ៏វែងរបស់គាត់ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងនិងសរសើរ តម្កើងព្រះជាម្ចាស់ នៅកៅសិបបីឆ្នាំមកទល់នឹងថ្ងៃនេះ។ “រីករាយថ្ងៃកំណើត” ដល់ អ្នក បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ! ហើយខ្ញុំដឹងថានៅជុំវិញប្រទេសដែលពួកគេកំពុងស្តាប់នៅ យប់នេះ ពួកគេក៏សូមជូនពរដល់បងប្រុសផងដែរលោក ប៊ីលខោ “រីករាយថ្ងៃកំណើត។” គាត់ជាមិត្តភក្តិផ្ទាល់របស់អូវ៉ាលីវីប៊ីត ជាច្រើន បានជួយមនុស្សជាច្រើនតាមរបៀប ដំណឹងល្អ និងអ្វីៗទាំងអស់។ គាត់ជាមិត្តដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង។

11 រីករាយដែលបានជួបបងប្រុសម៉ាន់នៅទីនេះ ត្រូវអធិប្បាយមេតូឌីសផ្សេងទៀត បានសង្គ្រោះ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនៅក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អង្គុយនៅទីនេះ។ គាត់ជាសហការីម្នាក់របស់យើងមក ពីរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ហើយខ្ញុំដឹងថាបងប្រុស ហិតសុនអង្គុយនៅទីនេះជិតគាត់ ម្នាក់ដែលជាឪពុករបស់យើងមកពី ជេហ្វីសាន់រីល រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា (ពួកគេកំពុង ស្តាប់នៅទីនោះយប់នេះ) ហើយខ្ញុំដឹងថាបងប្រុស រៀលលីវឪពុកម្នាក់ទៀតនៅ ទីនេះ កន្លែងណាមួយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនទាន់រកឃើញគាត់ទេ នរណាម្នាក់ចង្អុល ម្រាមដៃរបស់ពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងចាប់គាត់បន្ទាប់ពីបន្តិចទៀត ទៅស្តាំបាទ។

បងប្រុស ប៊ែងវ៉ុខ បើអ្នកកំពុងស្តាប់នៅយប់នេះ បងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកមក ទីនេះកាលពីយប់មិញ។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់ពេលខ្ញុំចេញទៅក្រៅ បងប្រុសឡោល។ សក្ខីភាពព្រះយេស៊ូវ ក្រុមទាំងមូលបានប្រែចិត្តជឿ។ ឡោលត្រូវបានគេនាំចូល ពីព្រោះជានិមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។

12 ឡោលកំពុងអង្គុយនៅលើទូកនៅទីនោះនាថ្ងៃនោះ វាត្រូវបានគេប្រាប់គាត់ថា “អ្វីមួយ” និង “ត្រូវកើតឡើង ដោយផ្ដោតលើការរស់ឡើងវិញ” គាត់ក៏ជាស្មរបន្ទាល់ ព្រះយេស៊ូវ័រម្នាក់ដែរ! ប៉ុន្តែព្រឹកនោះ អង្គុយនៅទីនោះ កំពុងនេសាទ ហើយគាត់ ចាប់បាន...គាត់បានត្រីដ៏ធំ (ប្រភេទត្រីកេនតាគី អ្នកដឹងទេ)...ទំពក់មួយមានធំ មានតូច ហើយត្រី បីតែធីលេបវា។ ហើយគាត់គ្រាន់តែទាញចេញទាំងអស់ បោះវា ទៅក្នុងទឹក (ត្រីសមុទ្រតូច) ហើយគាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ មិត្តតូចអើយ អ្នកនឿលចុងក្រោយ” ប្រកាច់ ងាប់ ខ្យល់បក់វាចូលទៅក្នុងផ្កាស្រះ។

13 នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់ខ្ញុំពីការនេះ និង មានការរស់ឡើងវិញនៃសត្វតូចៗមួយចំនួន។” ប្រហែលជាមាន—កូនឆ្មារនៅពេល ដែលខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ ពីព្រោះគឺ...”

14 នៅពេលដែលយើងកំពុងព្យាយាមជីកនុយត្រី បងប្រុស រូខ និងខ្ញុំ ដែល គាត់កំពុងស្ដាប់នៅយប់នេះ កូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំដែលជាស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់អង្គុយ នៅទីនេះបានភ្ជាប់ពាក្យជាមួយទាហានម្នាក់នេះ។ ដូចដែលពួកគេ...នាងបាន ឡើងមក នាងបាននិយាយថា “ប៉ា...” នាងនិងក្មេងស្រីតូចម្នាក់ទៀតបាននិយាយ ថា “យើង...” ឥឡូវនេះ គ្រប់គ្នាអាចមានសត្វចិញ្ចឹមប្រភេទណាមួយដែលពួកគេ ចង់បាន ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដជាមិនចូលចិត្តឆ្មារទេ ដូច្នេះនាងក៏ដូចគ្នា...ឬគ្រួសារប្រាណ ហាំ។ ដូច្នេះយើង...នាងនិយាយថា “អូ! យើងបានរកឃើញឆ្មារដ៏កំសត់មួយ នៅ ទីនេះប៉ា។ វា—វា—បានស៊ីអ្វីមួយ ហើយវា...របស់នរណាម្នាក់បំពុលវា វាហើម ទាំងអស់។” បាននិយាយថា “ប៉ា! វានឹងស្លាប់ តើយើងអាចរកប្រអប់តូចមួយ ហើយទុកវាពីរបីថ្ងៃទៀតទេ?”

15 ខ្ញុំនិយាយថា “សូមឲ្យខ្ញុំមើលកូនឆ្មារនោះសិន” ពួកគេបានទៅ ហើយយក ឆ្មារនោះមក។ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ដូច្នេះក៏ផ្តល់ឲ្យនាងនូវប្រអប់ មួយ។ ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់គឺមានឆ្មារប្រហែលប្រាំពីរប្រាំបីនៅទីនោះ អ្នកដឹង ទេ។ ដូច្នេះកូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ ចូលបានរើសយកមួយក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយ ច្របាច់វាហើយទម្លាក់វានៅលើដី ហើយ—គ្រាន់តែ...មិត្តតូចនៅទីនោះវិលរលំនៅ ជុំវិញនិងនៅជុំវិញ បានសម្លាប់វា។

16 ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្រុសឡោល ជាបងប្រុសរបស់គាត់ ខ្ញុំបាន និយាយថា “អ្នកដឹងទេវាអាចថាវាជាកូនក្មេងតូចដែលបានលើកឡើងដូចជាយើង

បានឃើញព្រះអម្ចាស់ធ្វើអ្វីៗ។

17 បងប្រុសឡេល ទើបតែជឿថ្មី។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទើបតែបានប្រាប់គាត់ គាត់បានរៀបការ និងជាមួយអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ និងអំពើអាក្រក់ដែលគាត់បានធ្វើ រឿងដែលគាត់បានធ្វើ។ អញ្ចឹង គាត់គិតថាបងប្រុសបែបនេះកំពុងប្រាប់ខ្ញុំរឿងពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវានាំគាត់ចេញមក ហើយប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅយប់ មុននោះ គឺវាច្រើនពេកសម្រាប់គាត់។ ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ

18 បន្ទាប់មក នៅព្រឹកបន្ទាប់...ខណៈពេលដែលយើងបាននេសាទពេញមួយ យប់ ដោយយើងបានត្រីតូចៗខ្លះនិងខ្លះទៀតសម្រាប់ធ្វើនុយ។ ប៉ុន្តែគាត់បានបោះ ត្រីតូចនោះនៅក្នុងទឹក វាអណ្តែតពីលើ។ ប្រហែលកន្លះម៉ោងក្រោយមក យើងនៅ អង្គុយនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំ...ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសឡេល អ្នកអនុញ្ញាតឲ្យ ត្រីលេបទំពាក់ចុះក្រោមនៅក្នុងពោះរបស់វា។ ឃើញទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “យក បង្កោះលើបន្ទាត់នៅទីនេះ ត្រឡប់វាចុះ ដាក់នុយចេញដូចនោះ ភ្លាមៗនៅពេល គាត់ប៉ះវា” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកគ្រាន់តែកាន់វា ហើយនាំវាចូល។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “គាត់...កុំទាញវាចេញបែបនោះ កុំលេបវាអ្នកចាប់ត្រីបានហើយ”

19 គាត់និយាយថា “ល្អ...” គាត់មានខ្សែធំហើយចងព្យួរឡើង បែបនេះជាវិធីដែល យើងធ្វើវា។

20 ដូច្នោះ នៅគ្រានោះ ខ្ញុំបានឮ មានអ្វីមួយ ចុះមកពីលើកំពូលភ្នំនៅទីនោះ មានខ្យល់កូច ខ្យល់កូចហើយកូចទៀត។ នៅទីនេះវាបានចុះមកដូចនោះ ហើយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានយាងមកលើទូក។ ដោយបន្ទូលថា “ក្រោកឈរឡើង។” បន្តថា “និយាយទៅកាន់ត្រីដាច់នោះថា ‘ខ្ញុំអោយជីវិតអ្នកត្រឡប់មកវិញ។’”

21 ហើយត្រីតូចនោះបានដាក់នៅទីនោះអស់រយៈពេលកន្លះម៉ោង ដោយនុយនៅ ជាប់ក្នុងមាត់វា ហើយវាស្ងួត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រីដ៏តូចអើយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានប្រទានជីវិតឲ្យអ្នកហើយ។ ចូររស់ឡើងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្នង របស់វារមៀលចុះឡើង ហើយចុះទៅក្នុងទឹក យ៉ាងរហ័សតាមដែលវាអាចហែល បាន។

22 បងប្រុសឡេល តើអ្នកនៅទីនេះកន្លែងណាមួយឬទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញអ្នក កាលពីយប់មិញ។ មិនថាគាត់នៅខាងក្នុងឬខាងក្រៅបូកនៃខ្លួនដែលគាត់នៅទេ សូមលើកដៃរបស់អ្នក ឲ្យខ្ញុំអាចឃើញអ្នក មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ

និយាយថា “នៅឯយ៉ាវ”—Ed] តើនិយាយថាម៉េច? នៅក្នុងអូ...បាទ ឡើងលើយ៉ាវ រតាមបង្អួចខាងក្រោយនៅទីនោះ។ បុរសនោះគឺជាស្រីបន្ទាល់នៃព្រះយេស៊ូវ។”

23 គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ!” គាត់រំភើបចិត្តណាស់ គាត់បាននិយាយថា “អូ! វាជាការល្អដែលបាននៅទីនេះ។ មែនទេ?” គាត់បាននិយាយថា “អូ!—អូតើអ្នក តើអ្នក—គិតថា...ហ្នា តើមានន័យថាជាខ្ញុំ ថា—នោះ—នោះ ដែលខ្ញុំបានហៅត្រីតូចនោះ ដោយបាននិយាយថា ‘អ្នកបានបាញ់ថាមពលរបស់អ្នក?’” បាននិយាយថា “នោះ—ថា—នោះមានន័យអ្វីមួយសម្រាប់ខ្ញុំ?”

24 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនមែនទេ វាគ្រាន់តែជាការបញ្ជាក់ប៉ុណ្ណោះ” គាត់មានការតូចចិត្តអំពីវា។

25 អញ្ជឹង យើងធ្វើកំពុងធ្វើដំណើរ ហើយអ្នកនឹងឃើញរឿងទាំងនោះកើតឡើងដោយដឹង...ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែគិតថា តើវាបង្ហាញពីអ្វី? ខ្ញុំមានក្មេងឈឺជាច្រើននាក់ នៅក្នុងបញ្ជីការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់វា ប៉ុន្តែនៅពេលនិមិត្តបានមកដល់ វាគឺសម្រាប់ត្រីតូចមួយ ប្រហែលប្រវែងពីរអីញឬបី។ មើលទៅដូចជាទំពាក់មានទំហំប៉ុនត្រី។ ប៉ុន្តែវាជាអ្វី គឺដើម្បីបង្ហាញអ្នកថាព្រះទតមើលរឿងតូចតាចដែរ។ ឃើញទេ?

26 ថ្ងៃមួយនៅពេលដែលមនុស្សយួងកំពុងដេកពាសពេញប្រទេស ទ្រង់បានប្រើអំណាចទ្រង់និងដាក់បណ្តាសាលើដើមឈើ។ វាចាប់ផ្តើមក្រៀមស្វិត ស្របពេលដែលមានមនុស្សដេកនៅគ្រប់ទីកន្លែងត្រូវការអំណាចព្យាបាលនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ទ្រង់ចង់បង្ហាញថា ព្រះអង្គជាព្រះលើអ្វីៗទាំងអស់ ទោះបីវាតូចក្តីវាធំក្តី ទោះបីវាជាអ្វីក៏ដោយ។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះលើអ្វីៗទាំងអស់ ការបង្កើតទាំងអស់។ ដូច្នេះយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ពីព្រោះ...នោះ—ហើយដែលធ្វើឲ្យយើងដឹង បើទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍មានព្រះបន្ទូលឲ្យជីវិតចូលទៅក្នុងត្រីតូចមួយនោះ ដែលដេកស្លាប់នៅលើទឹករយៈពេលកន្លះម៉ោង ទ្រង់ប្រាកដជាអាចប្រទានជីវិតនៅថ្ងៃណាមួយដល់កូនៗរបស់ទ្រង់ មិនថារាងកាយរបស់អ្នកមិនលើសពីដីមួយស្លាបព្រាទេទេ ទ្រង់នឹងមានបន្ទូល ហើយយើងនឹងឆ្លើយទៅទ្រង់នៅថ្ងៃណាមួយ។ ទ្រង់ជាព្រះចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលយើងធ្វើនិងអ្វីដែលយើងនិយាយ។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍។

ឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងអានក្បាលរបស់យើងនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

27 ខ្ញុំឆ្ងល់ឥឡូវនេះ មុនពេលដែលយើងអធិស្ឋាន បើមាននរណាម្នាក់នៅយប់នេះ ចាប់អាម្មណ៍លើទ្រង់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនទាន់មានការកក់ទុកនៅឡើយ ទៅទឹកដីម្ខាងទៀតដែលយើងនឹងឃើញទ្រង់។ អ្នកដឹងទេ អ្នកមិនអាចចូលដោយគ្មានការកក់ទុកមុនឡើយ។ ហើយអ្នកមិនទាន់បង្កើតវានៅឡើយទេ អ្នកចង់ចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនឹងកើតឡើងត្រូវបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវរវាងអ្នកនិងព្រះនៅយប់នេះ អ្នកនឹងគ្រាន់តែលើកឡើងដៃរបស់អ្នក អ្នកនឹងនិយាយថា “សូមចងចាំខ្ញុំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ?” អ្នកគ្រាន់តែ...អនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់មើលដៃរបស់អ្នក សូមព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់យល់ព្រម។

28 ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ ដូចដែលយើងបានឈរនៅយប់នេះរវាងជីវិតនិងសេចក្តីស្លាប់ ហើយរឿងរ៉ាវដែលកំពុងកើតឡើងក្នុងប៉ុន្មានថ្ងៃនេះពិតជាអាថ៌កំបាំងពិតណាស់វាជាសេចក្តីអាថ៌កំបាំង ប៉ុន្តែព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបថាវាជាការពិតអីវត់ ទ្រង់គឺជាចៅក្រមនៃផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។ ហើយយើងនិយាយបែបនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ គ្រាន់តែដើម្បីលើកទឹកចិត្តមនុស្ស (រឿងមួយចំនួនដែលទ្រង់បានបង្ហាញយើង) ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយជឿនិងបម្រើទ្រង់និងដឹងថាទោះជាអំពើតូចប៉ុណ្ណាឬអាក្រក់ក្តី គឺទ្រង់បានទតឃើញវា។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ដៃពួកគេគ្រប់គ្នានៅយប់នេះ ហើយព្រលឹងនិងវិញ្ញាណដែលជំរុញឲ្យដៃគេលើកឡើង។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថានេះនឹងជាក្រឹតដែលគ្មានការសង្ស័យរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានធ្វើសម្រាប់ទឹកដីដែលនៅខាងនាយទន្លេ។ សូមប្រោសប្រទាន។

29 សូមទ្រង់ប្រោសអ្នកជម្ងឺនិងអ្នកដែលមានទុក្ខព្រួយ ទាំងនៅទីនេះនិងឆ្លងទៅកាន់ទីដែលបានចាក់ផ្សាយតាមទូរស័ព្ទដែលកំពុងចូលមកស្តាប់។ សូមប្រទានពរដល់អ្នកដែលនៅទីនោះដែលមិនបានសង្គ្រោះ ទាំងអស់ពីរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាដល់ញូយ៉ក ពីកាណាដាទៅមិកស៊ិកូ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្រោមសម្លេងនៃសម្លេងរបស់យើង នៅយប់នេះ នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះពីអំពើបាបរបស់ពួកគេនិងបានជាសះស្បើយពីជំងឺរបស់ពួកគេដោយសារតែវត្តមានដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។

30 ហើយនេះគឺជាបងប្រុសរបស់យើង ដែកសុន ដែលបានហោះហើរឆ្ងាយពីនេះរាប់ពាន់ម៉ាយមកទីនេះ ដើម្បីឲ្យមានវត្តមាននៅទីនេះ ដោយសារតែមាន

អ្វីដែលបណ្តាលចិត្តគាត់ “ហើយពួកគេនឹងសុបិន្តឃើញ ហើយនិងឃើញការ ជាក់ស្តែង។” ព្រះអង្គអើយ ទ្រង់បានរក្សាអាថ៌កំបាំងនេះពីទូលបង្គំ តើនេះមានន័យ ដូចម្តេច? ទូលបង្គំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែបើទ្រង់នឹងយាងមកឯយើងព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរៀបចំដួងចិត្តរបស់យើងឥឡូវនេះ សម្រាប់ដំណើរដែលទ្រង់យាងមកនោះ។ នោះយើងប្រហែលជាស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុកមិនដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី ហើយ មិនដឹងថាតើទ្រង់បានសន្យានឹងយើងដោយសុបិន្តនេះទេ យើងមិនបានដឹងទេ។ ប៉ុន្តែយើង—កំពុងនិយាយពីអ្វីដែលយើងយល់ ដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងមក ឯរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់ពិតចំពោះយើង នៅទីនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលយើងបានសូម។ អាម៉ែន

31 ឥឡូវនេះ នៅយប់នេះ បន្ទាប់ពីបានរក្សាអ្នកយ៉ាងយូរកាលពីយប់មិញហើយ ព្រឹកនេះ ខ្ញុំហាក់ដូចជាស្លកបន្តិច។ ខ្ញុំមានសក់បន្តិចដែលខ្ញុំមានលើក្បាលទំពែក របស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ពេលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំភ្លេចវា ពេលវេលានិងខ្យល់ ត្រជាក់នេះដែលបក់តាមបង្អួច វាចាប់ផ្តើមធ្វើឲ្យខ្ញុំ—ស្លកបន្តិច។ ខ្ញុំធ្លាប់...ខ្ញុំត្រូវតែ បិទការប្រជុំ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីខ្ញុំបានទទួលវាបន្ទាប់មកខ្ញុំមិនរំខានវាទៀតទេ ខ្ញុំបន្ត ទៅមុខទៀត។ ខ្ញុំបានភ្លេចវាហើយ...ខ្ញុំអាច...មានអារម្មណ៍បែបនេះ ដូច្នេះសូម អគុណសម្រាប់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ គឺមានកម្មវិធីពីរដងក្នុង មួយថ្ងៃ ដែលពួកគេ...គឺជាប្រភេទនៃការទទួលបាន...អ្នកដឹងទេនៅពេលដែល អ្នកមានចំងាយរាប់ពាន់គីឡូម៉ែត្រ។ អ្នកអាចប្រាប់វាបាន។

32 ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ានិងនៅរដ្ឋអារីសូណាយើង ទាំងអស់គ្នាធ្វើការសួរសុខទុក្ខទូទាំងប្រទេស។ បងប្រុសលីអូនិងក្រុមដែលបាន រង់ចាំព្រះអម្ចាស់ ព្រឹសស្តុត បានអញ្ជើញឥឡូវនេះ និងអ្នកទាំងអស់គ្នានៅជុំវិញ ជិននីច មួយសប្តាហ៍ចាប់ពីយប់នេះ យើងនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅពិធីជប់លៀងយូមា ពួកគេបានលក់សំបុត្ររបស់ពួកគេអស់ ហើយសាលប្រជុំធំហើយពួកគេមិនអាច ដាក់មនុស្សអស់បានទេ។ ដូច្នេះសូមមកមុន អ្នកនៅទីនោះដើម្បី—ដើម្បីចូល។ បន្ទាប់មកយើងនឹងបន្តទៅទីក្រុង ឡុសអែនជីឡេស ពីទីនោះថ្ងៃច័ន្ទបន្ទាប់... ថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ រាត្រីថ្ងៃអាទិត្យ។ ដូច្នេះយើងកំពុងស្វែងរកជួបអ្នកទាំងអស់គ្នានៅ ទីនោះ។ សូមព្រះពរដ៏បរិបូណ៌របស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅលើអ្នកទាំងអស់គ្នា។

33 សម្រាប់អ្នកនៅញូវយ៉កនិងអ្នកដែលនៅជុំវិញក្នុងរដ្ឋអូហៃយ៉ូនិងកន្លែង

ផ្សេងគ្នា នាប៉ុន្មាននេះខ្ញុំចង់អធិប្បាយអំពីអាជ្ញាសារនៃដួវនៃសត្វពស់ (សត្វសាហាវ នៅដើមជំបូងនិងសត្វនៅចុងបញ្ចប់) នៅរោងឧបោសថ បីលីនឹងធ្វើកំណត់ចំណាំ មួយសម្រាប់អ្នកនៅពេលដែលយើងនឹងទៅអធិប្បាយពីវា ពីព្រោះខ្ញុំធ្វើវានៅក្នុង រោងឧបោសថ ព្រោះវាយ៉ាងហោចណាស់បួនម៉ោងឬយូរជាងនេះ។

34 ដូច្នោះឥឡូវនេះ...ដូច្នោះខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនៅទីនេះ និងកន្លែងដែលអ្នកនៅពេលនេះ បើកទៅសៀវភៅយ៉ូប។ ជាសៀវភៅចម្លែកណាស់ដែលត្រូវអធិប្បាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឲ្យ គ្រាន់តែប្រើកំណត់សំគាល់ពីរនៅទីនេះ។

35 ហើយបន្ទាប់មកនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកនៅទីនេះ នៅរោងឧបោសថនឹងមានកម្ម វិធីសាលាថ្ងៃអាទិត្យនៅ...យើងចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងនេះ? [បុរសម្នាក់និយាយថា “ប្រាំបួនសាមសិប—ប្រាំបួនសាមសិប។”] ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនៃការ និយាយនៅទីនេះម្តងទៀតនៅថ្ងៃស្អែក។ ហើយបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ ខ្ញុំ ចង់និយាយលើប្រធានបទ...លើទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ឥឡូវនេះដូចដែលខ្ញុំកំពុងសិក្សា រឿងនេះពេលរសៀល ដើម្បីបង្ហាញអ្នកថាមានកន្លែងតែមួយគត់ដែលព្រះនឹងជួប អ្នកថ្វាយបង្គំ។” អូ!—តែមួយគត់ ហើយ—ហើយអាចប្រាប់អ្នកពីកន្លែងនោះ ហើយ ឈ្មោះកន្លែងនោះ ជាកន្លែងដែលព្រះនឹងជួបអ្នកថ្វាយបង្គំ។

36 ហើយបន្ទាប់មកនៅយប់ថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំនឹងស្នើសុំចិត្ត គឺសម្រាប់កម្មវិធីប្រោសឲ្យ ជា។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានកម្មវិធីប្រោសឲ្យជាបែបបុរាណ។ ហើយបើព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះហឫទ័យខ្ញុំចង់និយាយលើប្រធានបទដែលរំលឹកខ្ញុំថ្ងៃនេះ...នៅពេលបង ប្រុសម៉ូរនិងខ្ញុំបានជជែកជាមួយគ្នា បងប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ យើង កំពុងពិភាក្សាបទគម្ពីរ។ហើយរៀបដែលគួរឲ្យស្រឡាញ់គឺចង់នៅជាមួយពួកគេ ដូចជាបងប្អូនពីបុរាណ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេបងប្រុស ប្រាណ ហាំ រាល់សេចក្តីអធិប្បាយដែលអ្នកបានធ្វើសម្រាប់ពួកយើងនៅស្រីវែផត កូនចៀម និងសត្វព្រាប គឺជាសារមួយក្នុងចំណោមសារដែលលេចធ្លោជាងគេបំផុតដែល អ្នកធ្លាប់បាននាំយើងមកឯយើងនៅស្រីវែផត។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតស្មានថា សាររបស់អ្នកខ្លាំងណាស់ចំពោះអ្នកថ្ងៃនេះ អ្នកមិនដែលជួបមួយដូចនោះទេ។”

37 “នៅពេលដែលខ្ញុំនឹកវា ខ្ញុំនឹកសាររបស់ខ្ញុំ។សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាខ្ញុំ...”

ចៀមដែលជិតស្លាប់ជាទីស្រឡាញ់ ឈាមដ៏ថ្លៃថ្លា
 របស់ព្រះអង្គនឹងមិនបាត់បង់អំណាចឡើយ
 រហូតដល់ព្រះវិហារដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសលោះទាំងអស់
 បានសង្គ្រោះ ដោយគ្មានបាបទៀតទេ។
 តាំងពីមានជំនឿ ខ្ញុំបានឃើញមាត់ទឹក
 នោះស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ហូរមកផ្គត់ផ្គង់
 ការលោះសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាជំរកខ្ញុំ
 និងរហូតដល់ខ្ញុំស្លាប់។

38 យប់ថ្ងៃស្អែកបើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ខ្ញុំចង់អធិប្បាយលើប្រធានបទ
 នៅលើស្នាមនៃក្រាប—សម្បូរ។ យប់ថ្ងៃស្អែក “ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងចុះមកលើ
 ស្នាមរបស់សត្វក្រាប” នោះគឺជា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ បើសម្លេងរបស់ខ្ញុំមិន
 អាក្រក់ទេ។ ឥឡូវនេះ...ដូច្នោះសូមអធិស្ឋានសម្រាប់យើង។

39 បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់បានការប្រជុំគ្នាអធិស្ឋានបែបបុរាណដូចដែលយើងធ្លាប់មាន
 ពីដំបូង គ្មានការរំកិល គ្រាន់តែផ្តល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានូវកាត បើត្រូវការអធិស្ឋាន។
 ឥឡូវ អ្នកត្រូវតែមានកាត ដូច្នោះសូមមកទីនេះអោយលឿន ដូច្នោះបីលីអាចឲ្យអ្នក
 នូវកាតមួយហើយរក្សាវាជាជួរ។ បើអ្នកមិនធ្វើដូច្នោះទេ មនុស្សនឹងកើនឡើង
 ត្រឡប់មកវិញម្តងហើយម្តងទៀត មិនចេះចប់។ គ្រប់គ្នាអាចមានកាត។ ខ្ញុំចង់បាន
 បងប្រុសដែកដើម្បីឈរក្បែរខ្ញុំនៅជួរអធិស្ឋាន ដូចជាអ្នកធ្លាប់ធ្វើ និងបងប្រុស
 ប្រធានដើម្បីនាំមនុស្សមករកខ្ញុំជំនួសឲ្យបីលីប៉ូល។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ចង់ខ្ញុំ—ចង់បាន
 ខ្សែបន្ទាត់អធិស្ឋានតាមបែបបុរាណ ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានតាមរបៀបដែល
 យើងធ្វើបានធ្វើឆ្នាំមុន។

40 ខ្ញុំមានសេចក្តីរីករាយនៅយប់នេះ ដែលបានចូលរួមជាមួយបងប្អូនផ្សេងទៀត
 ក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយចំណាំគាត់ បន្ទាប់មកបានឃើញគាត់ពីរបីនាទី
 មុន បងប្រុស ហូដុនលីនសាយ។ គាត់ជាអ្នកចាស់ម្នាក់ ដែលបាននៅជា
 មួយយើងជាយូរមកហើយ គាត់ធ្វើបានល្អណាស់ ក្នុងការបោះពុម្ព គាត់កំពុង
 បោះពុម្ពសៀវភៅរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ គឺ—សម័យកាលព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ។ យើង
 សង្ឃឹមថានឹងរួចរាល់ជាថ្មីម្តងទៀតគឺ ត្រាទីប្រាំពីរ បើគាត់អានរឿងនោះមុនពេល
 គាត់បោះពុម្ពវា យើងនឹងទៅមានការពិភាក្សាខាងទ្រឹស្តី។ ខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍ថា

វាមកដល់។ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថាខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកល្បីខាងសាសនាទេ។ អញ្ចឹង...យើង
កំពុងរង់ចាំយប់ស្អែក បើសិនជាអ្នកនៅក្នុង បងប្រុសលីនសាយ សូមមកទីនេះ
នៅយប់ស្អែក។ បើអ្នកនៅក្បែរនេះ ហើយនៅជាមួយយើងនៅលើវេទិកាសម្រាប់
ការប្រជុំអធិស្ឋានបែបបុរាណ។

41 តើមានបងប្អូនប៉ុន្មានអ្នកដែលចង់ឃើញកម្មវិធីចាស់ៗម្តងទៀត ដែលយើង
នាំមនុស្សឡើងមក? មិនអីទេ។ ឥឡូវសូមនាំអ្នកជម្ងឺនិងអ្នករងទុក្ខនៅយប់
ថ្ងៃស្អែក សម្រាប់គោលបំណងនោះ។

42 ឥឡូវនេះ បើអ្នកបានបើកសៀវភៅយ៉ូបខ ៤២ ឬជំពូក ៤២និងប្រាំមួយខ
ជំបូងនៃជំពូកទី៤២។ បងប្រុសចេតខ្យឡេ បើអ្នកកំពុងស្តាប់នៅយប់នេះ នៅ ហ្វូ
និក អ្នកចាំទេថា អ្នកនិងខ្ញុំបាននិយាយគ្នាម្តង ប្រហែលមួយឬពីរសប្តាហ៍មុន
ហើយយើងបានយោងទៅខនេះ? ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក “ថ្ងៃមួយវានឹងក្លាយជាអត្ថបទ
មួយសម្រាប់ខ្ញុំ” ហើយខ្ញុំចង់ប្រើវានៅយប់នេះ។

លំដាប់នោះយ៉ូបក៏ទូលឆ្លើយ...ដល់ព្រះយេហូវ៉ាថា

សូមស្តាប់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការអាន។

*ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់ធ្វើទាំងអស់កើត ហើយថា នឹងយាត់ព្រះដំរិះទ្រង់
ណាមួយមិនបាន*

*តើអ្នកណានេះដែលបង្គាប់ព្រះដំរិះដោយឥតប្រាជ្ញាដូច្នោះ គឺទូលបង្គំ
នេះឯងបានពោលពាក្យដែលទូលបង្គំមិនបានយល់ ជាសេចក្តីដែល
អស្ចារ្យហួសល្បួត់ទូលបង្គំ ដែលទូលបង្គំមិនបានស្គាល់ឡើយ*

*ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរស្តាប់ចុះ អញនឹងនិយាយសិន អញនឹងសួរ
ឯង ចូរឯងឆ្លើយប្រាប់អញ*

កាលពីដើមត្រចៀកទូលបង្គំបានគ្រាន់តែឮថ្លែងពីទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ តែ

ឥឡូវនេះ ភ្នែកទូលបង្គំបានឃើញទ្រង់ជាការិញ

*បានជាទូលបង្គំខ្ពើមដល់ខ្លួន ហើយក៏ប្រែចិត្ត ដោយក្រាបនៅក្នុង
ឆ្នលីដី ហើយនឹងដែរ។*

43 ឥឡូវ ខ្ញុំចង់យកអត្ថបទក្នុងខទី៥។

កាលពីដើមត្រចៀកទូលបង្គំបានគ្រាន់តែឮថ្លែងពីទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ តែឥឡូវនេះ ផ្នែកទូលបង្គំបានឃើញទ្រង់ជាក់វិញ។

សូមព្រះប្រទានពរព្រះបន្ទូលទ្រង់។

44 យ៉ូប ចូរយើងចំណាយពេលបន្តិចនៃជីវិតរបស់គាត់។ យ៉ូបគឺជាហោរា។ គាត់ជាបុរសដែលបានរស់នៅមុនពេលដែលព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរ។ វាត្រូវបានគេគិតថាយ៉ូបគឺជាសៀវភៅមួយក្នុងចំណោមសៀវភៅចាស់បំផុតនៃព្រះគម្ពីរ ពីព្រោះវាត្រូវបានសរសេរមុនពេលលោកប្លូតូត្រូវបានសរសេរ។ យ៉ូបដែលជាអ្នកចម្បាំងនិងជាហោរាដ៏អស្ចារ្យបនេះ—គឺជាមនុស្សខ្លាំងពូកែនៅសម័យគាត់។ គ្មានការសង្ស័យទេដែលថាគាត់ត្រូវបានធំឡើង គាត់បានបំរើព្រះអម្ចាស់អស់មួយជីវិត។ ហើយបានរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគ្មានទីបញ្ចប់ មនុស្សទាំងអស់គោរពគាត់។

45 ប៉ុន្តែគាត់បានមកដល់កន្លែងមួយដែលគាត់បានហៅវានៅទីនេះ ដែលត្រូវបានល្បងដោយព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ប្រើពាក្យនេះដែលត្រូវបាន “សាកល្បង” ដោយព្រះអម្ចាស់។ ហើយ ពិតប្រាកដណាស់ “កូនប្រុសគ្រប់រូបដែលមករកព្រះត្រូវតែមានការល្បងល” ហើយបើការសាកល្បងពិបាក ហើយយើងគិតថាវាពិបាកពេកនឹងមិនស្តាប់ (យកចិត្តទុកដាក់) បន្ទាប់មកទ្រង់បានមានថាយើង “ក្លាយជាកូនដែលមិនស្របច្បាប់ មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។” ពីព្រោះ គ្មានអ្វីដែលអាចផ្លាស់ប្តូរអ្វីពិតបានទេ ជាកូនកើតជាថ្មីរបស់ព្រះ ឆ្ងាយពីឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ឃើញទេ គាត់ជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់។ អ្នកមិនអាចបដិសេធបានទៀតទេ អ្នកអាចបដិសេធខ្លួនឯង។ អ្នកឃើញទេ ហើយអ្នកមានបទពិសោធន៍ អ្នកត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលនិងសាកល្បង។

46 ហើយឥឡូវនេះ បុរសនេះគឺជាហោរាម្នាក់ គាត់បានទទួលសិទ្ធិចូលទៅកាន់ព្រះគុណព្រះ ប៉ុន្តែយ៉ូបគ្មានព្រះគម្ពីរដើម្បីអានទេ។ គាត់...មិនបានសរសេរព្រះគម្ពីរទេ បន្ទាប់មកគាត់អាចចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការបើកសម្តែងនិងដោយនិមិត្ត។ នោះគឺមុនពេលដែលព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរ។

47 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា ហើយយកជីវិតខ្លះរបស់គាត់ នៅពេលដែលព្រះបានប្រទានពរដល់គាត់ ហើយបានធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាគោរពគាត់ សូម្បីតែប្រាជ្ញារបស់គាត់ បាន

ក្លាយជាអស្ចារ្យដូច្នោះ។ និមិត្តរបស់គាត់ពីព្រះបានសន្មតថាគាត់ជាអ្នកបំរើរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ រហូតដល់មនុស្សមកពីគ្រប់ទីកន្លែងដើម្បីស្តាប់គាត់។ ហើយ
បន្ទាប់មកសាតាំងចាប់ផ្តើមចោទប្រកាន់បុរសនោះ។ ហើយនេះជារបៀបដែល
វាបានធ្វើគ្រប់អ្នកបំរើរបស់ព្រះ គឺសាតាំងតែងតែមានការចោទប្រកាន់គាត់ពីអ្វី
គ្រប់យ៉ាងដែលគាត់ធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ។

48 ហើយឥឡូវនេះ យើងរកឃើញជីវិតនិងការសាកល្បងរបស់គាត់ និងជំនឿដ៏
អស្ចារ្យរបស់គាត់។ សូម្បីព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលទ្រង់បានយាងមកផែនដីទ្រង់
បានសំដៅទៅលើការអត់ធ្មត់របស់យ៉ូហាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើអ្នកមិនបានអាន
ពីការអត់ធ្មត់របស់យ៉ូហានទេឬអី?” ជំនឿរឹងចាំការអត់ធ្មត់ចំពោះព្រះបន្ទូលដែលបាន
សន្យានឹងត្រូវបានបំពេញ។

49 ឥឡូវនេះ យើងកត់សំគាល់នៅទីនេះថាយ៉ូហាន បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់
ការសាកល្បងរបស់គាត់ទាំងអស់ពីទុក្ខវេទនារបស់គាត់...គាត់មានគ្រួសារគួរឲ្យ
ស្រឡាញ់ ពួកគេត្រូវបានគេយកចេញពីគាត់។ គាត់មានសុខភាពល្អវាត្រូវ
បានគេយកចេញពីគាត់។ អ្វីៗដែលគាត់មាននៅក្នុងជីវិតនេះត្រូវបានគេយក។
ហើយគាត់បានអង្គុយនៅលើជើងដែលមានបំណែកក្រណាត់មួយរំគាត់។ ហើយ
សូម្បីតែប្រពន្ធរបស់គាត់ផ្ទាល់ក៏បាននិយាយទាស់នឹងគាត់ដែរ បាននិយាយថា
“ហេតុអ្វីបានជាមិនដាក់បណ្តាសាព្រះហើយស្លាប់ទៅ?”

50 គាត់និយាយថា “អ្នកនិយាយដូចជាស្ត្រីល្ងីល្ងើ។” គាត់និយាយថា
“ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរ ហើយទ្រង់បានយកទៅវិញ សូមថ្វាយព្រះពរដល់
ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!

51 ឥឡូវ សាតាំងបានចេញមកនៅចំពោះព្រះ ពីព្រោះវាអាចចូលមកឯព្រះបាន
ហើយចោទប្រកាន់គ្រីស្ទបរិស័ទ (ឬអ្នកជឿ) គ្រប់ពេល។ ដូច្នេះវាបានចោទប្រកាន់
យ៉ូហានរឿងជាច្រើន ហើយនិយាយថា “លោកយ៉ូហាន ហេតុផលដែលគាត់អាចបម្រើ
ព្រះពីព្រោះព្រះទ្រង់ប្រទានអ្វីៗល្អៗទាំងអស់សម្រាប់គាត់។” តែវានិយាយទៀតថា
“បើទ្រង់ប្រគល់វាឲ្យនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអោយគាត់ជេរទ្រង់នៅចំពោះមុខ។

52 ខ្ញុំចង់ឲ្យលោកអ្នកកត់សំគាល់ពីទំនុកចិត្តដែលព្រះជាម្ចាស់មានចំពោះ
អ្នកជឿ។ ឃើញទេ? ទ្រង់...និយាយម៉្យាងទៀត ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូល
ទៅកាន់យ៉ូហាន...ឬក៏និយាយទៅកាន់សាតាំងបែបនេះ: “អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ!

គាត់ជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់។ គាត់ជាមនុស្សល្អ។ គាត់...គ្មាននរណាម្នាក់ដូចគាត់
 ទេនៅលើផែនដីទាំងមូល។” ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សត្រូវ
 របស់ព្រះអង្គថា “អ្នកបំរើរបស់អញពិតជាល្អឥតខ្ចោះគ្មានបុរសផ្សេងនៅលើផែនដី
 ដូចគាត់ទេ។ អូ! បើយើងអាចធ្វើប្រភេទនៃបុរសនោះបាន! ដែលព្រះអាចផ្តល់នូវ
 ទំនុកចិត្តលើយើង! ដោយដឹងថាយើងនឹងមិនងាកចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឬ
 ភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់! ទោះជាយ៉ាងណា នៅឲ្យបានពិតប្រាកដហើយទ្រង់អាច
 ដាក់ការទុកចិត្តរបស់ទ្រង់មកលើយើង។

53 ឥឡូវនេះ យ៉ូបគឺជាបុរសម្នាក់ដែលអនុវត្តបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះទៅសំបុត្រ
 យ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយសាតាំងដឹងរឿងនោះ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “បើទ្រង់
 គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឲ្យគាត់មកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ដាក់បណ្តាសាទ្រង់នៅចំពោះមុខ។

54 ដូច្នោះព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់វាថា ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គាត់
 ស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អ្នកហើយ ប៉ុន្តែកុំយកជីវិតគាត់ឡើយ” ហើយសាតាំង
 ថែមទាំងបានលាតសន្ធឹងតាមដែលវាអាចធ្វើទៅបាន។ វាបានយកមិត្តទាំងអស់
 និងអ្វីៗដែលគាត់មានស្ទើរតែពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ ប៉ុន្តែវាមិនអាចយកជីវិត
 របស់គាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែយ៉ូបនៅតែប្រកាន់ខ្ជាប់ដដែលមិនងាកក្រោយ។

55 អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់ឬមនុស្សម្នាក់ ពិតជាបានទាក់ទង
 ជាមួយព្រះដោយស្មោះត្រង់ នោះបានបង្ហាញជំនឿថា “ព្រះទ្រង់គង់នៅ!” គ្មានអ្វីឬ
 ពេលវេលាណា អាចបំបែកបុរសនោះចេញពីព្រះរបស់គាត់បានឡើយ។ ខ្ញុំជឿថា
 វាជាអ្វីដែលប៉ូលបាននិយាយថា “គ្មានការទាស់ទែងគ្នា គ្មានសេចក្តីអត់ឃ្លានណា
 ឬគ្រោះថ្នាក់ ហើយក៏គ្មានសត្វមានជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់ឬអ្វីផ្សេងទៀត ដែលអាច
 បំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបាន
 ឡើយ។” អ្នកត្រូវបានបោះយុទ្ធជាដោយសុវត្ថិភាពនៅក្នុងទ្រង់ ដោយសារតែអ្នកត្រូវ
 បានតែងតាំងឡើងដើម្បីជីវិតនោះ។

56 ប៉ុន្តែសាតាំងគិតថា វាអាចបំបាក់មុខទ្រង់បានបន្តិច ហើយកាត់គាត់ឡើង
 ហើយធ្វើឲ្យគាត់ធ្វើវាបាន។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញ យ៉ូបជាមួយនឹងភាពល្អឥតខ្ចោះ
 របស់គាត់ ជាមួយការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងបង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់
 ជានរណា ហើយព្រះអង្គស្រឡាញ់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច គាត់បានរង់ចាំ! មិនថា
 កាលៈទេសៈណាក៏ដោយ គាត់រង់ចាំជំនឿរបស់គាត់ដើម្បីត្រូវបានបញ្ជាក់

ដោយសារតែគាត់បានក្តាប់ជាប់នឹងព្រះ ជាការបើកសម្តែងមួយ។ នោះខ្ញុំបាន
និយាយពីយប់មិញហើយ។

57 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលមនុស្សឈឺដែលមាននៅក្នុងអគារ មនុស្សពិការឬជា
អ្នកដែលត្រូវការព្រះ នៅពេលអ្នកអាចទទួលប្រភេទអំពីការបើកសម្តែងនោះ អ្នក
បាន “រាប់ជាសុចរិត” នៅពេលដែលអ្នកបានរាប់ជាសុចរិត ក្នុងការសុំអ្វីដែលអ្នក
ត្រូវការ ហើយជឿថា “ទ្រង់នឹងផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់យ៉ាងខស្សាហ៍”
គ្មានអ្វីដែលអាចបំបែកអ្នកចេញពីជំនឿដែលបានបោះភ្ជាប់ទៅនឹងអ្នកបានទេ។
ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ ដំបូង វាត្រូវតែបង្ហាញដល់អ្នក។

58 មាននរណាម្នាក់ មកទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ជាក្រុមមនុស្សមួយ ពួកគេខ្លះ
កំពុងស្តាប់នៅយប់នេះ ហើយបានប្រាប់ខ្ញុំ ថា...ខ្ញុំនៅតែបន្តប្រាប់ពួកគេថា “ទៅរដ្ឋ
គេនគាតី ប្រេងនៅទីនោះ។” ខ្ញុំដឹងថាវាជាអ្វី ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្តមួយ។

59 មែនហើយ បងប្រុស ដេម៉ូស ហើយពួកគេមិនបានទៅជាយូរមកហើយ។
បន្ទាប់មក នៅពេលចុងក្រោយ ពួកគេបាននិយាយថា...បន្ទាប់ពីរដ្ឋតិចសាស់បាន
រើចូលមក។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ឥឡូវយើងចុះទៅហើយ។”

60 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកគួរតែទៅជាយូរមកហើយ។” ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានធ្វើ
វាទេ។

61 ដេម៉ូស បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើកំហុសដ៏ធំមួយនៅក្នុងនោះ ដោយ
មិនបានធ្វើវាទេបងប្រុសប្រាណហាំ។”

62 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអ្នកបានចុះនៅទីនោះ អ្នកនឹងមានវា”

63 មែនហើយ ពួកគេនឹងមិនស្តាប់វាទេ។ បន្ទាប់មកដំបូង...បន្ទាប់មក យើងបាន
ចាកចេញនៅយប់នោះ...ទៅកន្លែង—ដែលយើងកំពុងទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់។
ព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញខ្ញុំនូវការបង្ក្រាបដ៏អស្ចារ្យនៅលើផែនដី ហើយនៅក្នុងនោះ
ពេញដោយប្រេង ហើយការហូរហៀរទាំងនេះនៅរដ្ឋកេនតាក់គី គឺគ្រាន់តែជាគ្រែប្រេង
តូចៗប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានបូម ប៉ុន្តែមួយនេះបានមកពីប្រភពធំៗ ហើយខ្ញុំបាន
និយាយថា “បងប្រុស ដេម៉ូស វានៅទីនោះ។”

64 ដូច្នេះពួកគេបានទៅស្វែងរកវា។ បាននិយាយថា “ទៅចុះហើយប្រាប់យើងពី
កន្លែងដែលអណ្តូងប្រេងស្ថិតនៅទីណា។

65 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូទេ! ទេ! ទេ!”

66 ឃើញទេ យើងមិនប្រើអំណោយទានរបស់ព្រះសម្រាប់ពាណិជ្ជកម្មទេ។ ទេ! ទេ! ទ្រង់អាចប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលវានៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនត្រូវការវាទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនសូម្បីតែមានជំនឿគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសុំទ្រង់។ ឃើញទេ? បើខ្ញុំត្រូវការវា ខ្ញុំជឿថា បើខ្ញុំត្រូវការសុំទ្រង់ ទ្រង់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែដំបូង អ្នកឃើញទេ បំណងនិងគោលបំណងរបស់អ្នក អ្នកត្រូវតែធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ។ អ្នកត្រូវតែមានហេតុផលសម្រាប់បញ្ហានេះ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនអោយអ្នកនូវរឿងទាំងនោះគ្រាន់តែដោយសារតែអ្នកសុំនោះទេ។ ហើយអ្នកមិនអាចសុំដោយជំនឿបានទេ លើកលែងតែមានគោលបំណងពិតប្រាកដដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ បើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកមាន តើអ្នកចង់មានសម្រាប់គោលបំណងអ្វី? ឃើញទេ បើអ្នកចង់ជា តើហេតុផលអ្វីដែលអ្នកចង់ជា? តើអ្នកប្រាប់ព្រះពីអ្វី? តើអ្នកចង់ធ្វើអ្វីជាមួយជីវិតរបស់អ្នកនៅពេលអ្នកបានជាសះស្បើយ? ឃើញទេ ត្រូវតែមាន... អ្នកត្រូវតែមានឆន្ទៈនិងគោលបំណង ហើយពួកគេត្រូវតែត្រឹមត្រូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលជំនឿត្រូវបានបង្ហាញឲ្យដឹងដល់អ្នក ហើយដោយព្រះគុណដ៏មានឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់ បានបង្ហាញពីជំនឿរបស់អ្នកនៅទីនោះ បន្ទាប់មកវាចប់ហើយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវឃើញទេ?

67 ឥឡូវនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលនោះក្លាយជាការពិត នៅពេលដែលបងប្អូនបានចុះនៅទីនោះ ពួកគេបានទទួល...មានម្នាក់បានទៅទិញរបស់របរខ្លះ ហើយលក់ភតិសន្យានិងបោកបញ្ឆោតម្នាក់ទៀតតាមវិធីនេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកឃើញទេ វាមិនអាចធ្វើការនេះបានទេ។” ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែដើម្បីធ្វើការទស្សន៍ទាយនៅក្នុងចម្ងាយមួយរយឃាតពីកន្លែងដែលបុរសទាំងនេះកំពុងជីកអណ្តូងប្រេងមនុស្សខ្លះបានជីកអណ្តូងធំ ហើយនៅទីនោះប្រេងដប់ប្រាំរយដុងក្នុងរយៈពេលកន្លះថ្ងៃ ឬអ្វីមួយប្តូរផ្សេងទៀតដូចនោះ នៅតែដួសវានៅក្នុងនោះប្រកបព័ន្ធនោះ។ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែដើម្បីធ្វើឲ្យការទស្សន៍ទាយ ពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយវាគឺនៅទីនោះ វាគឺនៅទីនោះ។ អ្វីផ្សេងទៀតដែលសេសសល់ គឺស្ទើរតែស្ងួតអស់ហើយ នៅគ្រប់ទីកន្លែងតាមរយៈរដ្ឋកេនតាក់ស៊ី។ ស្រះតូចៗគេបូមយកវាតែបន្តិច ពួកគេក៏ទៅ។ មានតែមួយនេះដែលហូរហៀរ។ ឃើញទេ?

68 ប៉ុន្តែ ដោយសារតែភាពអាត្មានិយមមាននៅក្នុងនោះ គោលបំណងគឺខុស

ការចុះហត្ថលេខាលើវត្ថុទាំងនេះ: “វាត្រូវតែធ្វើតាមវិធីនេះ” នៅពេលដែលពួកគេ បានសន្យាថា ពួកគេនឹងធ្វើវាសម្រាប់ព្រះរាជ្យអាណាចក្ររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែមើលទៅ វាដូចជាធ្វើសម្រាប់ខ្លួនគេ។ ឃើញទេ?

69 ហើយវានឹងមិនដំណើរការទេ គ្មានរឿងអាត្មានិយមណានឹងដំណើរការទេ។ ឆន្ទៈនិងគោលបំណងត្រូវតែមានភាពត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវមានជំនឿដើម្បី សុំ។ “បើចិត្តរបស់យើងមិនដាក់ទោសយើងទេ នោះយើងនឹងមានទំនុកចិត្ត។” មើលយើងត្រូវតែមានទំនុកចិត្ត។ “ខ្ញុំចង់បានវាដើម្បីជាកិត្តិយសនិងសិរីរុងរឿង របស់ព្រះជាម្ចាស់។” បន្ទាប់មក ជំនឿមានបណ្តាញ—មួយដែលត្រូវធ្វើ។ បើវាមិន ដូច្នោះទេ អ្នកមានផ្លូវចិត្ត ជាសតិបញ្ញាដែលមិនមែនជាជំនឿពិតមកពីព្រះ។ ជំនឿ បញ្ញានោះនឹងមិននាំអ្នកទៅកន្លែងណាទេ។ អាចធ្វើឲ្យអ្នករំជួលចិត្ត ប៉ុន្តែវាអ្នកនឹង មិនទទួលបានការព្យាបាលដែលអ្នកកំពុងស្វែងរកនោះទេ។

70 ដូច្នោះ យ៉ូប ពិនិត្យមើលខ្លួនឯងជាមួយនឹងជំនឿពិតដែលព្រះបានផ្តល់ ឲ្យគាត់ ថាគាត់ជា “សុចរិត” ដែលគាត់បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះតម្រូវឲ្យ គាត់ធ្វើ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងនឹងត្រូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់ជំងឺរបស់ យើង ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើយើងបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះតម្រូវឲ្យយើងធ្វើហើយ ឬនៅ? តើយើងបានអនុវត្តតាមរាល់បទគម្ពីរឬទេ? តើយើងបានផ្តល់ដូងចិត្ត និងជីវិតរបស់យើងដើម្បីបម្រើទ្រង់ឬនៅ? តើហេតុផលអ្វីដែលអ្នកចង់បានការ ប្រោសឲ្យជា? នោះហើយជាហេតុដែលអ្នកមិនអាចមានជំនឿគ្រប់គ្រាន់ ឃើញទេ ពីព្រោះអ្នកប្រហែលជាមិនបានធ្វើរឿងនេះចំពោះព្រះដោយស្មោះពីរបេះដូងរបស់ អ្នកទេ។ ដូចជាហេសេគាបានធ្វើ ផ្តល់ហេតុផលដល់ព្រះជាម្ចាស់ គាត់ចង់កំណត់ អាណាចក្ររបស់គាត់តាមលំដាប់លំដោយ។ ហើយព្រះបានបញ្ជូនហោរារបស់ ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញ ហើយបានប្រាប់គាត់ ហើយគាត់ជាសះស្បើយ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីឲ្យត្រឹមត្រូវជាមុនសិន។

71 ដូច្នោះនៅពេលដែលអ្នកទៅដល់កន្លែងទាំងនេះ ហើយដឹងថាវាបានកើតឡើង ហើយបានបង្ហាញដល់អ្នកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយការបើកសម្តែង ដោយព្រះបន្ទូល នោះព្រះតម្រូវឲ្យអ្នកធ្វើ បន្ទាប់មកអ្នកមានជំនឿ ដែលជាជំនឿ ពិតប្រាកដ។

72 ឥឡូវនេះ ដូចជាអំប្រាហាំដែរ នៅពេលដែលគាត់មានអាយុកៅសិបប្រាំបួន ឆ្នាំ។ ខ្ញុំជឿថានៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៧ ព្រះជាម្ចាស់បានលេចមកអោយបុរស ចំណាស់ម្នាក់ ឥឡូវនេះ អាយុកៅសិបបួនប្រាំបួនឆ្នាំ នៅពេលគាត់មានអាយុ ជិតមួយរយឆ្នាំហើយ គាត់រង់ចាំការសន្យានោះរាល់ឆ្នាំ។ ទ្រង់បានលេចមកជួប គាត់ នៅក្នុងឈ្មោះអែលសាដាយ ដែលជា “សម្លេងដ៏មានអំណាច។” ហើយនោះ ជាអ្វីដែលបានលើកទឹកចិត្ត ប៉ុន្តែការសន្យានេះមិនត្រូវបានបំពេញពេលនោះទេ។ ប៉ុន្តែ “អំប្រាហាំអើយ អញគឺជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូកិយអែលសាដាយ ជាអ្នកចែកទាន —សម្លេងដ៏មានអំណាចនៃព្រះ។”

73 ដូចជាអញបានប្រាប់ឯងពីមុនមកហើយ ដូចជាទារកតូចដែលក្រ ហើយឈឺ ហើយយំ ហើយវាដាក់នៅលើសុដន់ម្តាយរបស់វា។ ហើយកម្លាំងរបស់វាក៏ត្រលប់ មកពីនាងវិញ ព្រោះវាពេញចិត្តខណៈពេលបំបៅនោះ ព្រោះមានតែមួយដែលដឹង គឺសុដន់របស់ម្តាយវា។ វាដឹងថាគ្មានកំរិតថ្នាំណាទេ អ្នកប្រហែលជាអោយថ្នាំមួយ ដល់វា វានឹងស្រែកថ្ងូរនិងយំ។ បើត្រកងវានៅក្នុងដៃ ហើយវានឹងបន្តមិនអើទេ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលផ្តាច់ចិត្តគាត់បំផុតគឺជាសុដន់របស់ម្តាយ។

74 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “អំប្រាហាំ អ្នកចាស់ហើយ កម្លាំងរបស់អ្នកត្រូវបាន បាត់បង់ ដែលរបស់អ្នកជ្រិវជ្រួញ ភាពយុវវ័យរបស់អ្នកបានបាត់ទៅ ប៉ុន្តែអញជាម្តាយ របស់អ្នក។ គ្រាន់តែធ្វើតាមការសន្យារបស់អញ ហើយពេញចិត្តក្នុងការរង់ចាំរបស់ អ្នកចុះ។ សូមសម្រាកចុះ!”

75 ឥឡូវនេះ នេះជាវិធីដែលអ្នកជឿគ្រប់គ្នាធ្វើ មិនថាមហារីកធ្ងន់ធ្ងរប៉ុណ្ណាក៏ដោយ មិនថាអ្នកបានអង្គុយនៅលើទេវីក៏របស់ទាំងនេះយូរប៉ុណ្ណា វាគ្រាន់តែបើអ្នកអាច យល់ការបើកសម្តែងពីព្រះ! បន្ទាប់មកពេញចិត្តដោយដឹងថា វានឹងកើតឡើង ពីព្រោះជំនឿរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់នូវការសន្យា ឃើញទេ?

76 យ៉ូបដឹងថាគាត់និយាយត្រូវ។ នៅពេលដែលយើងរកឃើញ នៅទីនេះក្នុងបទ គម្ពីរ ដែលថា...មានមនុស្សទាំងនេះចូលមកឯគាត់។ សមាជិកព្រះវិហាររបស់គាត់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលជាទីស្រឡាញ់ចំពោះគាត់បានប្រឆាំងនឹងគាត់ បានព្យាយាម ចោទប្រកាន់គាត់ ថាគាត់ជាមនុស្សមានបាបសម្ងាត់ ពីព្រោះរឿងទាំងអស់នេះអ្វី ៗបានកើតឡើងចំពោះគាត់។ អ្នកបានឮមនុស្ស ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនេះនិយាយថា “ខ្ញុំ បានប្រាប់អ្នកហើយ មើលគាត់មើល! តើអ្នកឃើញអ្វីទេ?” នោះមិនមែនសុទ្ធតែជា

ការពិតនោះទេ។ ពេលខ្លះព្រះជាម្ចាស់ល្បួងលមនុស្សរបស់ទ្រង់។ ក្នុងករណីនេះ វាជាការសាកល្បងរបស់ព្រះ យ៉ូបជាបុរសល្អបំផុតនៅលើផែនដីនៅពេលនោះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានចាប់កាន់គាត់ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបថាយ៉ូបជាហោរាម្នាក់ដែលមាន និមិត្តពីព្រះ ដែលគាត់បានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យធ្វើ ហើយគាត់...ព្រះ បានបំពេញកាតព្វកិច្ចដើម្បីរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ចំពោះគាត់។

77 អូ! គ្រីស្ទានទាំងអស់ត្រូវតែធ្វើដូច្នោះ។ នៅពេលការតស៊ូចុងក្រោយរបស់ ជីវិតរបស់យើងមកដល់ហើយជង្រុកមរណៈស្ថិតនៅក្នុងបំពង់ករបស់យើង យើង នៅតែត្រូវរក្សាហើយចងចាំព្រះមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងលើកអ្នកឡើងម្តងទៀតនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយ។” ឃើញទេ? ត្រូវតែកាន់—នោះជាទីបន្ទាល់របស់យើង កន្លែង របស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ជំហររបស់យើង អ្វីដែលយើងមានគឺដឹងថាយើង បានរក្សាព្រះបន្ទូលនិងបទបញ្ជារបស់ទ្រង់។ “មានពរហើយអស់អ្នកណាដែល ធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ នោះពួកគេអាចមានសិទ្ធិចូលនរគព្រះ។” ឃើញទេ? ហើយនៅពេលដែលយើងដឹង មិនថានរណាម្នាក់និយាយអ្វី យើងបានគោរពតាម រាល់បទបញ្ជាដែលយើងត្រូវអនុវត្ត ឃើញទេ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលព្រះបានធ្វើឲ្យ យើង...បានប្រាប់យើងឲ្យធ្វើដោយគោរពនិងស្រឡាញ់ចំពោះអ្នកដែលបង្កើត ដែលបានសរសេរព្រះគម្ពីរ។

78 យើងនិយាយថា “មនុស្សសរសេរវា។”

79 “មនុស្សជំនាន់មុនបានធ្វើការដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបណ្ណាល បាន សរសេរវា។” ឃើញទេ? ឃើញទេ ព្រះបានសរសេរវាតាមរយៈមនុស្ស។ ដូចជា ហោរាម្នាក់និយាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ វាមិនមែនពាក្យរបស់ហោរាទេ គឺជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ តាមរយៈហោរា។ នោះគឺជាហេតុផលដែលវាត្រូវតែ កើតឡើង បើវាពិតជាសេចក្តីពិត។

80 ឥឡូវនេះ យើងឃើញបុរសដ៏អស្ចារ្យនេះ។ ហើយសូមចងចាំថា យ៉ូបគ្មាន ព្រះគម្ពីរអាននៅជំនាន់របស់គាត់ទេ។ អត់មានទេ! គាត់បានកាន់ភ្ជាប់ដោយនិមិត្ត ប៉ុណ្ណោះ។ គាត់ជាហោរាដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់។ គាត់មាន —គាត់មានតែនិមិត្តមួយគត់ ពីព្រោះគាត់ដឹងអំពីជំហររបស់គាត់ថាគាត់ជាហោរា របស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ រឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវកើតឡើង គឺជានិមិត្តនៃការវាយ

ប្រហាក់ប្រហែល។ ហើយ គាត់បានដឹងពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ ថានឹងកើតឡើង ដោយសារតែវាគឺជាការបើកសម្តែង។

81 នេះជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំធ្វើ បើតាមលំដាប់លំដោយ (តាមលំដាប់លំដោយ) មានតែ...ត្រៀមមេកានិច ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច វាគ្រាន់តែត្រូវការថាមវន្តប៉ុណ្ណោះ។ យប់នេះ បើយើងនឹងរៀបចំមេកានិចឲ្យបានរួចរាល់ រៀបចំចិត្តរបស់យើងឲ្យបាន ត្រឹមត្រូវ និងអ្វីដែលយើងចង់បាន ធ្វើតាមព្រះបន្ទូល ធ្វើតាមព្រះអង្គក្នុងពិធីបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ធ្វើតាមព្រះអង្គនៅគ្រប់ទាំងបញ្ហាដែលខ្ញុំបានប្រាប់យើងឲ្យធ្វើ រៀបចំ ឲ្យមានមេកានិច ត្រៀមខ្លួន ហើយឈរនៅទីនោះបន្ទាប់មក យើងបានត្រៀមខ្លួន សម្រាប់អំណាចដែលបានមកជិត ហើយមានតែព្រះទេវដែលអាចធ្វើបាន ហើយ ដាក់ក្នុងដួងចិត្តអ្នកនូវជំនឿដែលនិយាយថា “ខ្ញុំឥឡូវនេះ បានជាសះស្បើយ” ហើយកុំសង្ស័យទោះកាលៈទេសៈយ៉ាងណា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយ សេចក្តីជំនឿនោះអ្នកបានជាសះស្បើយ។

82 គាត់មានបណ្តាញទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ ដែលគាត់បានទទួលតាមនិមិត្ត គាត់មានវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូរខ្លួនគាត់ចេញ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យព្រះធ្វើការនៅក្នុង គាត់។ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់បានរាប់ជាសុចរិត។ វាជាអំណោយទានមួយ វា គឺជាអំណោយទានសម្រាប់មនុស្ស មិនមែនសម្រាប់យ៉ូបទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុស្ស។ នោះជាអ្វីដែលអំណោយដ៏ទេវភាព គឺដើម្បីបម្រើមនុស្សរបស់ព្រះ។ មនុស្សគ្រប់គ្នា មិនត្រូវបានបញ្ជាឲ្យធ្វើជាហោរាទេ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាមិនមែន...មិនត្រូវបានបញ្ជា ឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺទេ។ ពួកគេទាំងអស់មិនបានបញ្ជាឲ្យធ្វើជាក្រុកដ្ឋាល ជាដើម។ ប៉ុន្តែវាជាប្រភពដែលព្រះបានបើកឲ្យពួកគេ។ ហើយដូចដែលយើង មាននៅព្រឹកនេះនៅក្នុងមេរៀន គាត់...មនុស្សម្នាក់មិនអាចឈរធ្វើកិច្ចការរបស់ មនុស្សម្នាក់ទៀតបានទេ មិនថាមាននិមិត្តប៉ុណ្ណា ឬវាហាក់ដូចជាល្អយ៉ាងណា តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅឯកិច្ចប្រជុំនៅព្រឹកនេះ? សូមឲ្យខ្ញុំឃើញដែររបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ឃើញទេ អ្នកមិនអាចទេ។

83 មានស្តេចដាវីឌ ដែលបាននិមិត្តដូចដែលគាត់អាច មនុស្សទាំងអស់ស្រែក និងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយហេតុផលដែលប្រហែលជា ត្រឹមត្រូវតាមបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សខុស។ ការបើកសម្តែងនោះគួរតែមានក្នុង ណាថាន់ មិនមែនដាវីឌទេ។ ឃើញទេ គាត់មិនទាំងបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ

ណាចាន់ផង។ អ្នកឃើញថាមានអ្វីកើតឡើង? ឃើញទេ យើងមាន...ព្រះបាន មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹង “មិនធ្វើអ្វីទាល់តែសោះរហូតដល់ទ្រង់បង្ហាញវាដល់ពួក ហោរាដែលជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន។”

84 ហើយយ៉ូបគឺជាហោរានៅថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះ មានរឿងតែមួយដែលព្រះបាន ធ្វើដល់យ៉ូប អ្វីដែលតែងតែផ្តល់ឲ្យគាត់នូវប្រាជ្ញានិងព្រះបន្ទូលទ្រង់និងនិមិត្តរបស់ គាត់ គាត់មិនអាចទទួលបាននិមិត្តទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានដឹងគ្រប់មេកានិចរបស់ គាត់ (គាត់បានថ្វាយតង្វាយដុត គាត់បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់ចង់ធ្វើដែល ត្រឹមត្រូវ) តែគាត់មិនបានទទួលព្រះបន្ទូលពីព្រះឡើយ។ ប៉ុន្តែអារក្សមិនអាចបង្វែរ គាត់បានទេ! ហ្នឹងហើយ។

85 ឥឡូវនេះ អ្នកមានពេលដែលអ្នកត្រូវអធិស្ឋាន។ អ្នកមិនចាំបាច់រត់ត្រឡប់ មកក្នុងបន្ទាត់វិញទេ ឬអនុញ្ញាតឲ្យនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ នៅពេលអ្នកដឹងថាអ្នកបានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់ឲ្យអ្នកធ្វើ បន្ទាប់មកមើល ប្រភពនៃនិមិត្តដែលបានបើកឲ្យអ្នកហើយ “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជាហើយ!” នៅពេល ដែលអ្នកចុះនៅទីនោះ បន្ទាប់មកវាចប់ហើយ។ អូ អ្នកមិនត្រូវការចុះក្នុងបន្ទាត់ អធិស្ឋានទេ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ វាចប់ហើយ! វាត្រូវបានបង្ហាញឲ្យអ្នក! ឃើញទេ?

86 ដូចហោរាចាស់នៅពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងរក ឃើញថា វាត្រូវបានគេបង្ហាញឲ្យគាត់ដឹងថា “គាត់នឹងមិនបានឃើញការស្លាប់ទេ រហូតដល់គាត់បានឃើញព្រះគ្រិស្តជាព្រះអម្ចាស់របស់គាត់។” ហើយគាត់បានជឿ ហើយគាត់បានរង់ចាំ ហើយមនុស្សគិតថាគាត់ឆ្គួត បុរសចំណាស់បានបាត់បង់ សតិរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែជឿវា! គ្មានអ្វីអាចអង្រួនគាត់ពីវាបានទេ គាត់ដឹង ថាព្រះបានបង្ហាញវាទៅគាត់ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបានចែងថា “វាត្រូវបានបង្ហាញដល់គាត់ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

87 ស៊ីម៉ូនចូលមកព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅនាទីនោះ បានដើរទៅមុខចូរសរសើរ តម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយនិយាយថា “សូមអោយអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គបាន ចាកចេញទៅដោយសុខសាន្ត” ហើយគាត់បានលើកទារកឡើង “ភ្នែករបស់ខ្ញុំ បានឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។” ឃើញទេ គាត់ដឹងថាគាត់នឹងមើលឃើញ វា។ មិនថាគាត់បានទៅលេងទារកប៉ុន្មាននាក់ទេជារៀងរាល់ថ្ងៃ តែគាត់ដឹងថាព្រះ

បានបើកសម្តែងដល់គាត់ ថាគាត់នឹងឃើញព្រះគ្រីស្ទមុនពេលគាត់ស្លាប់។ ស៊ីម៉ូនជឿដូច្នោះ។

88 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក ថាអ្នកបានទទួលការសន្យានៃព្រះ និងមិត្ត អ្នកក្លាយជាគ្រីស្ទាន វាបានវាយប្រហារអ្នក អ្នកមិនចាំបាច់ត្រូវការខ្សែបន្ទាត់អធិស្ឋានទេ។ រឿង...រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវការគឺ ការបើកចំហបេះដូងនៅពេលដែលមេកានិចទាំងអស់បានត្រៀមរួចរាល់ ហើយទុកឲ្យនិមិត្តធ្លាក់ចុះហើយបន្ទាប់មកគ្មានអ្វីអាចផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់អ្នកបានទេ។ អ្នកបានទទួលវា។ អ្វីក្រៅពីនោះ គ្មានអ្វីល្អសម្រាប់អ្នកទេ។

89 ឥឡូវនេះ ចូរកត់សម្គាល់ យ៉ូបត្រូវការប្រភពនៃនិមិត្តមួយ គាត់បានបើកវា។ គាត់មានប្រភពដើម្បីទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ តាមរយៈនិមិត្តរបស់ទ្រង់។ គាត់មានវិធីនៃការផ្លាស់ប្តូរខ្លួនគាត់ចេញនិងអនុញ្ញាតឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចូលទៅក្នុង។ ចូរកត់សម្គាល់របៀបដែលពួកគេ—របៀបដែលពួកគេមកពីគ្រោះយោបល់ជាមួយគាត់ពីទិសបូព៌ានិងភាគខាងលិច មនុស្សកំពុងស្វែងរកគាត់ពីព្រោះពួកគេដឹងថាអ្វីដែលយ៉ូបបាននិយាយវាជាសេចក្តីពិត។ ពួកគេបានដឹងថាបុរសនោះប្រាប់សេចក្តីពិត។ ពីព្រោះអ្វីដែលគាត់បានទាយ នោះបានកើតឡើង! ដូច្នេះមនុស្សមកពីខាងកើតនិងខាងលិច

90 គាត់បាននិយាយថា គាត់ទៅផ្សារ មានអ្នកដឹកនាំវ័យក្មេងមកពីបូព៌ានិងក្រាបនៅចំពោះគាត់គ្រាន់តែ ស្តាប់ពាក្យពីគាត់គឺជាប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យនិងគួរឲ្យគោរពរបស់គាត់ ពីព្រោះពួកគេបានដឹងថាបុរសនោះគឺស្មោះត្រង់។ គាត់មិនចង់អួតខ្លួនគាត់ទេ គាត់គ្មានពូថៅសម្រាប់កិនដើម្បីទាញ គាត់ជាហោរាស្មោះត្រង់ម្នាក់នៅចំពោះព្រះ។ ហើយពួកគេមានការជឿជាក់លើគាត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាមកពីបូព៌ានិងខាងលិចគ្រាន់តែនិយាយជាមួយគាត់ក្នុងពេលតែមួយ។ គាត់បាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ គាត់ខ្វះនិមិត្តដើម្បីប្រាប់គេអំពីអ្វីទាំងអស់នេះកើតឡើង។ ព្រះអនុញ្ញាតឲ្យវាកុំប្រាប់គាត់។

91 បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃមួយ យើងបានរកឃើញ នៅក្នុងនោះ គឺជាពេលវេលាដែល...គ្រប់គ្នា ដរាបណាអ្នកអាចជួយពួកគេ "មិនអីទេ" ប៉ុន្តែ នៅពេលពួកគេចង់មិនយល់ស្របជាមួយអ្នក នៅពេលមានបញ្ហាកើតឡើង។ ប៉ុន្តែ គាត់តែម្នាក់ឯងដឹងថាគាត់និយាយត្រូវ។ ភាពវាងវៃនៃសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ បានឮព្រះបន្ទូល

របស់ព្រះនិយាយចំពោះគាត់ គាត់បានដឹងថាវាគឺជាសេចក្តីពិត។ មែនហើយ! គាត់
ស្គាល់សម្លេងរបស់ព្រះ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចបោកបញ្ឆោតគាត់បានទេ ពីព្រោះ
គាត់បានដឹង។ វា... វាប៉ុន្តែនៅពេលណាអ្នក... អ្វីមួយដែលបានបង្ហាញដល់អ្នក
ប្រហែលជាជួយពីអ្វីដែលមនុស្សគិត... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយតាមខ្សែរបស់
ពួកហោរា។ នៅពេលព្រះបង្ហាញពីអ្វីមួយ បើជាការសម្ងាត់ដែលបានមកពីព្រះ
ដើម្បីបើកសម្តែងដល់មនុស្ស វានឹងមិនដែលមកតាមរយៈសិក្ខាសាលាទេ វានឹង
មិនមកតាមរយៈក្រុមមនុស្សឡើយ វាមិនអាចទេ។ វាតែងតែមាននិងឆន្ទៈតាមរយៈ
បុគ្គលម្នាក់ដែលជាហោរា! អេម៉ិស ៣: ៧ ឃើញទេ “ព្រះអម្ចាស់មិនធ្វើអ្វីទាំងអស់
លើកលែងតែបានបើកសម្តែងតាមរយៈហោរារបស់ទ្រង់ជាមុនសិន។”

92 ហើយឥឡូវនេះ យ៉ូបមានអ្វីមួយខុសប្រក្រតីជាមួយគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាច
ទទួលនិមិត្តករលើគាត់បានសោះ ហើយវាធ្វើអោយគាត់មានការព្រួយបារម្ភ
ហើយនៅ... ពេលនោះទទួលបាននូវការដោះស្រាយបែបនោះ នៅពេលដែល
សត្រូវដែលជាមិត្តភក្តិស្ទើរតែគ្រប់រូបដែលអ្នកស្គាល់។ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើម
ចោទប្រកាន់គាត់។ អូ វាច្បាស់ជាជឿងគួរអោយវេទនាសម្រាប់គាត់ ក្នុងការ
ស្គាល់មិត្តភក្តិរបស់គាត់ដែលបានចោទប្រកាន់គាត់ ហើយគឺសាតាំងបានចូលរួម
ភ្ជាប់ជាសត្រូវក្នុងពួកគេ។ “សូមប្រគល់គាត់មកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ដាក់
បណ្តាសា... ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់បានបដិសេធសាររបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់
ដាក់បណ្តាសាទ្រង់។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ត្រឡប់មកវិញហើយនិយាយថា វាខុស
ទាំងអស់។” បន្ទាប់មកវាបានល្បួងលគាត់ដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់វា។
ទៅចំពោះមនុស្សអស្ចារ្យនិងមិត្តភក្តិដែលគាត់ធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែយ៉ូបបានឈរដើរ
ដោយជើងព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់បានឮសម្លេងរបស់ព្រះ!

93 ឱព្រះអង្គអើយ សូមជួយ នៅយប់ស្អែក ដែលខ្ញុំអាចទទួលបានស្លាបនៃសត្វ
ព្រាប ខ្ញុំបានឮសម្លេងរបស់ព្រះដែលនិយាយអ្វីមួយ ហើយវានឹងកើតឡើងតាមវិធី
នោះ! វាដូចគ្នានឹងអ្វីផ្សេងទៀតដែលបានកើតឡើងដែរ វានឹងកើតឡើង!

94 ឥឡូវនេះ យ៉ូបបានដឹងថាវានឹងកើតឡើង។ ហើយគាត់បានដឹងថាព្រះ
បានប្រាប់គាត់ថាគាត់គឺ “សុចរិត។” ប៉ុន្តែពួកគេបានថាឲ្យគាត់ជាមនុស្សមាន
បាប ដូច្នោះគាត់ រង់ចាំការបើកសម្តែង។ សាតាំងបាននៅក្នុងមនុស្សទាំងអស់
ហើយវាបានមកនៅជុំវិញ... ដែលគេហៅថា អ្នកលួងលោមរបស់គាត់ នាងបាន

ចោទប្រកាន់គាត់ ប៉ុន្តែវាមិនធ្វើឲ្យគាត់ផ្លាស់ប្តូរបន្តិចសោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបើកសម្តែងសម្រាប់គាត់ គាត់បានឮដោយ...ផ្ទាល់ ត្រចៀក ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយគាត់កំពុងតែអង្គុយនៅចំនុចទាបបំផុតរបស់គាត់...ហើយ នៅពេលដែលគាត់កំពុងតែអង្គុយនៅទីនោះ ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាចោទប្រកាន់ គាត់ សូម្បីតែប្រពន្ធរបស់គាត់ប្រាប់គាត់ថា គាត់ “ខុស” គាត់ ទាត់ចោល កំហឹងរបស់គាត់។ ហើយអេលីហ្វបានចុះមក ហើយស្តីបន្ទោសគាត់ជាមនុស្ស អាត្មានិយម អំពីរបៀបដែលគាត់បានចោទប្រកាន់ព្រះ។

95 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលនោះ គឺជាពេលដែលការបើកសម្តែងវាយប្រហារ គាត់ នៅពេលដែលផ្នែកបន្ទោរចាប់ផ្តើមបញ្ចេញកម្លាំង នៅពេលផ្ទុកចាប់ផ្តើម បន្លឺសម្តែង នៅពេលការបណ្តាលឲ្យវាយប្រហារហោរា ហើយគាត់បានលើកឡើង ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំស្គាល់ព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់រស់នៅ! ហើយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយទ្រង់នឹងឈរលើផែនដីនេះ ទោះបីដង្កូវស៊ុស្បែកនេះនិងបំផ្លាញ រូបកាយនេះក៏ដោយ ក៏សាច់របស់ខ្ញុំនឹងនៅដដែល ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះដែលខ្ញុំនឹង ឃើញសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។”

96 គាត់បានឃើញ...គាត់បាននិយាយអំពីដើមឈើ ជីវិតក្នុងសាស្ត្រ ក្នុងសាស្ត្រ វាស្តាប់ហើយរស់ឡើងវិញ។ ទឹកនាំវាត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត ក្លិននៃទឹកលទ្ធផល នៃទឹកដែលចាក់លើដើមឈើឬអ្វីមួយ គឺជាគ្រាប់ពូជដែលបានចូលទៅក្នុងដី។ គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែមនុស្សម្នាក់នឹងដេកចុះលះបង់ខ្មោចកូនរបស់គាត់ មកផ្តល់កិត្តិយស ហើយគាត់មិនយល់ទេ ថាទ្រង់នឹងលាក់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះ” (យ៉ូហ ១៤) “ដរាបណាសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់បានកន្លងផុត” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ បើបុរសម្នាក់ស្លាប់ តើគាត់នឹងរស់ឡើងវិញទេ? វេលានៃជីវិតខ្ញុំទាំងអស់ ខ្ញុំនឹងរង ចាំរហូតដល់ការផ្លាស់ប្តូររបស់ខ្ញុំកើតឡើង។ ទ្រង់នឹងហៅខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លើយ។ ព្រះអង្គបានកំណត់ព្រំដែនដែលខ្ញុំមិនអាចឆ្លងកាត់បាន” ជាដើម។ ទ្រង់ជ្រាបរឿង ទាំងអស់នេះ។ ខ្ញុំបានមើលដើមឈើរបស់ប៉ុន្តែអ្វីបានកើតឡើងចំពោះបុរសម្នាក់ នៅពេលគាត់ស្លាប់? គាត់មិនបានរស់ឡើងវិញទេ។ ដូច្នេះ ព្រះបានបង្ហាញគាត់ថា ព្រះអង្គប្រោសលោះ។

97 ទ្រង់ចង់ឃើញថាតើមាននរណាម្នាក់អាចអង្វរជំនួសគាត់បានទេ។ គាត់បាន អង្វរដល់មនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះតើមាននរណាម្នាក់ហើយអាចនិយាយ

អង្វរសម្រាប់គាត់? អាចមាននរណាម្នាក់ដាក់ដៃរបស់គាត់នៅលើយ៉ូប ឬនៅលើ មនុស្សមានបាបដែលមានព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយធ្វើផ្លូវភ្ជាប់គ្នា? ដែលអាចឲ្យគាត់ អាចទៅផ្ទះរបស់គាត់ហើយគោះទ្វារ? តើគេនឹងបើកទ្វារហើយនិយាយទៅគាត់ មួយរយៈកាលឬទេ?

98 ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលបើកសម្តែងបានធ្លាក់ចុះចូលទៅក្នុងបេះដូង របស់គាត់ បន្ទាប់មកគាត់ខ្ញុំបានឃើញព្រះ។ ផ្នែកបន្ទោរគឺជាពន្លឺផ្នែកបន្ទោរ។ ហើយនៅពេលដែលវាបានកើតឡើង គាត់បានឈរនៅជើងរបស់គាត់ ហើយ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំទ្រង់រស់! ព្រះអង្គប្រោស លោះខ្ញុំ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដីនេះ។ ឃើញទេ គាត់ បានចាប់ផ្តើមឃើញប្រតិកម្មរបស់ព្រះចំពោះជំនឿរបស់គាត់។

99 ឥឡូវនេះ យើងឆ្ងល់ថាបើយើងអាចមើលឃើញព្រះ។ តើមានវិធីមួយណា ដែលយើងអាចឃើញព្រះអង្គបានទេ? ឥឡូវនេះ វាជាវិធីតែមួយគត់ដែលព្រះ បានឲ្យយ៉ូបចេញ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អញបានឮពីឯង ជាមួយនឹងត្រចៀក តែ ពេលនេះអញបានឃើញឯងដោយផ្ទាល់ភ្នែក។” និមិត្តដែលយើងមើលមិនឃើញ បានកើតឡើង។ គាត់បានឃើញពពកវិលជុំវិញ គាត់បានឮការផ្លុំឡើងនៃ ផ្នែកបន្ទោរ ឬបានឃើញវា។ ហើយបានឃើញផ្នែកបន្ទោរប្រហែលដូចជាថ្ងៃចាំង ច្បាស់ ហើយគាត់បានឃើញព្រះគឺនៅក្នុងពពកនោះនិងនៅក្នុងផ្នែកបន្ទោរនោះ។ គាត់អាចមើលឃើញព្រះដោយភ្នែកធម្មជាតិរបស់គាត់។ ឃើញទេ ព្រោះអ្វីដែល មើលមិនឃើញបានធ្វើឲ្យមើលឃើញវិញ។ និមិត្តដែលអាចមើលឃើញរបស់ អ្នកដទៃ បន្ទាប់មកត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ទៅភ្នែកធម្មជាតិ។

100 ដូចជាជំនឿនិងការប្រព្រឹត្ត ដូចដែលយើងបាននិយាយកាលពីយប់មិញ។ អ័ ប្រាហាំ...គ្មានព្រះគម្ពីរសម្រាប់អានដូចគ្នា ប៉ុន្តែគាត់គឺជាហោរា និងមិត្តរបស់គាត់ ហើយជំនឿរបស់គាត់។ ហើយវាហាក់ដូចជាខុសចំពោះគំនិតរបស់អ្នកដទៃដែល គិតថាពួកគេនឹងមានកូន។ ប៉ុន្តែពួកគេពិតជាមានកូនមែន ពីព្រោះទស្សនៈរបស់ គាត់អំពីទារកគឺជាអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ “ខ្ញុំនឹងមានវា! ខ្ញុំនឹងមានវា!” ប៉ុន្តែ នៅពេលទារកកើតមក បន្ទាប់មកមនុស្សផ្សេងទៀតអាចមើលឃើញដោយភ្នែក នូវអ្វីដែលគាត់បានឃើញនៅក្នុងនិមិត្ត ហើយនៅពេលដែលអ្នកដើរតួតាមអ្វីដែល អ្នកជឿក្នុងចិត្ត បន្ទាប់មកមនុស្សស្គាល់ព្រះ ហើយដឹងថាមានអ្វីកំពុងកើតឡើង

ចំពោះអ្នកនិងរបៀបដែលអ្នកធ្វើ។ នោះហើយជារបៀបដែលអ្នកមើលឃើញព្រះ
ដោយភ្នែក។ ប៉ុន្តែចំពោះគាត់ អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើសុទ្ធតែល្អ អ្វីដែលគាត់
បានធ្វើសម្រាប់អ្នកដទៃ គាត់ត្រូវការឲ្យគេអង្វរជំនួសគាត់។ នៅពេលកំណើតរបស់
ទារកបានមកដល់។ អ៊ីសាក—និមិត្តដែលបានដឹកនាំគាត់ទៅ បានបង្ហាញការពិត
ទៅកន្លែងដែលមនុស្សអាចមើលឃើញអ្វីដែលគាត់បានឃើញនៅក្នុងនិមិត្ត វាជា
ការពិត វាជាសេចក្តីពិត។

101 ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះចង្វាក់ដ៏អស្ចារ្យនៃសេចក្តីជំនឿកើតឡើងនៅក្នុងពេលវេលា
នៃវិបត្តិ ជាធម្មតាវាជាវិបត្តិដែលជំរុញឲ្យយើងចូលក្នុងរឿងនេះ។ វាជាវិបត្តិមួយ
ដែលបានជំរុញយុំបចូលទៅក្នុងវា។ ហេតុអ្វី គាត់កំពុងស្ថិតនៅក្នុងចុងបញ្ចប់
នៃជីវិតរបស់គាត់ហើយ។ កូនៗរបស់គាត់បានស្លាប់ អង្គរបស់គាត់ហើយនិង
ទំនិញទាំងអស់របស់គាត់ត្រូវបានបាត់បង់និងត្រូវបានបំផ្លាញចោល។ ហើយជីវិត
ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ គាត់បានខ្ទេចខ្ទាំតាំងពីក្បាលដល់ចុងជើងដោយជំងឺបូស។
វាជាវិបត្តិមួយ ដែលបានសង្កត់គាត់ខ្លួនឯង ជាកន្លែងដែលនិមិត្តបានវាយប្រហារ
គាត់។

102 អូបុរសនិងស្ត្រីអើយ យប់នេះ បើអ្នកអាចមើលជុំវិញនិងឃើញថា តើ
យើងកំពុងតែខិតជិតយ៉ាងណាចំពោះការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកដែល
បដិសេធការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកប្រហែលជាពឹងផ្អែកលើ
អារម្មណ៍ ឬអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យសាតាំងអាចក្លែងបន្លំបាន ហើយមិនអាច
មានវិញ្ញាណពិតនៅក្នុងអ្នក ដែលដើរតាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ។ តើធ្វើដូចម្តេច
ឲ្យមនុស្សម្នាក់អាចអះអាងថា ខ្លួនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែបានបដិសេធព្រះ
បន្ទូលណាមួយនៃព្រះគម្ពីរនេះ ដែលគាត់និយាយថា “មិនត្រឹមត្រូវ”? អ្នកមិន
អាចធ្វើដូច្នោះបានទេ!

103 មិនថាអ្នកជឿបែបណាក៏ដោយ ឬអ្នកជាសមាជិកនៃព្រះវិហារច្រើនប៉ុន្មាន
ឬអ្នកមានឈ្មោះលើសៀវភៅប៉ុន្មាន បើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដនៅក្នុង
អ្នក (ដែលជាព្រះបន្ទូលនេះបានបង្ហាញ) អ្នកនឹងឃើញសារនិងសម័យកាល
នេះ ពីព្រោះវាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលធ្វើវា។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែមានអ្វីដែលស្រាល
ដែលជានិមិត្តនៃពន្លឺបំភ្លឺអ្នក។ ហើយបើមាន...បើអ្នកចាក់ទឹកលើដី នៅលើដី នៅ
លើដី ហើយគ្មានគ្រាប់ពូជនៅទីនោះដើម្បីធ្វើឲ្យវាដុះឡើងទេ តើវាអាចបង្កើតផល

យ៉ាងដូចម្តេចបាន? គ្មានអ្វីនៅទីនោះដើម្បីនាំវាមកទេ។ ហ្នឹងហើយ នោះគឺមានតែ អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះនឹងឃើញវា។

104 អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះបានឃើញវានៅក្នុងសម័យកាលរបស់លូអេ សម័យកាលលោកម៉ូសេ សម័យកាលព្រះយេស៊ូវ សម័យកាលពួកសាវ័ក សម័យកាលលូធើ សម័យកាលវេសលី សម័យកាលពេនទីកុស្ត ពីព្រោះ នោះគឺជាគ្រាប់ពូជដែលមាននៅលើផែនដីនៅពេលនិមិត្តបានចេញមក។

ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលការបណ្តាលត្រូវបានចាក់ចេញ ដើម្បីប្រមូលកូនក្រមុំ មកជាមួយគ្នា គឺមានតែអ្នកដែលបានរើសតាំងប៉ុណ្ណោះដែលបានឃើញវា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ព្រះបិតា ដែលបានលាក់អ្វីៗ ទាំងនេះចេញពីភ្នែកនៃអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកត្រកូលខ្ពស់ តែបានបង្ហាញវាដល់កូនក្មេង ឲ្យបានរៀនវិញ។” ឥឡូវនេះ និមិត្តត្រូវតែបានវាយប្រហារវា។

105 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលនិមិត្តបានវាយប្រហារគាត់ នោះបានធ្វើវា។ គាត់ បានទទួលវាបន្ទាប់មក! ឥឡូវ យើងបានរកឃើញថា មានពេលនៃវិបត្តិទាំងនេះ នៅពេលចំណុចមួយបានបើក។ ហើយអ្នកក្រឡេកមើលជុំវិញនៅថ្ងៃនេះ ឃើញ លក្ខខណ្ឌដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ តើយើងមិនរស់នៅដូចសម័យក្រុងសូដុំ មនិងកូម៉ូរ៉ាទេឬអី? តើពិភពលោកនោះមិនបានត្រឡប់មកវិញទេឬអី? នោះគឺជា ពិភពសាសន៍ដទៃដែលត្រូវបានបំផ្លាញនៅពេលនោះដោយភ្លើង។ តើព្រះយេស៊ូវ មិនបានមានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរលូកាជំពូកទី១៧ខទី ២៨ ២៩និងខទី ៣០ ដែល ថា “ដូចជានៅថ្ងៃនៃក្រុងសូដុំដេរ នោះកូនមនុស្សនឹងយាងមកម្តងទៀត នៅពេល នោះកូនមនុស្សនឹងលេចមក?” តើអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញឲ្យដឹង? គឺជាអាថ៌កំបាំង ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ដែលជាការបើកសម្តែង។ គឺដើម្បីបង្ហាញឬធ្វើឲ្យគេស្គាល់ អាថ៌កំបាំង។

106 ឥឡូវនេះ អ្វីៗទាំងនេះដែលបានលាក់បាំងតាមរយៈគ្រាពួកជំនុំគឺឥឡូវនេះត្រូវ បានបង្ហាញឲ្យដឹង ធ្វើឲ្យស្គាល់។ ឥឡូវនេះ យើងអាចនិយាយដូច្នេះបាន ហើយបើ ព្រះមិនគាំទ្រការលើកឡើងនោះទេ នោះគឺខុសហើយ។ ឃើញទេ ព្រះមិនត្រូវការ នរណាម្នាក់មកបកស្រាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ គឺទ្រង់ជាអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ អង្គទ្រង់។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ស្រ្តីព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ” ហើយនាង មាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរឲ្យមានពន្លឺ” ពន្លឺក៏មានឡើង។ ហើយយើងមិន

រស់នៅក្នុងគ្រាបស់លូធើប្រុសលីប្រុសពេនទីកុស្តទេ។ សម័យពេនទីកុស្ត គឺជា ការស្តារឡើងវិញនូវអំណោយទាន ដែលត្រឡប់មកព្រះវិហារវិញ ប៉ុន្តែយើងកំពុង រស់នៅពេលព្យាបាទ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលវេលាមួយនៃការហៅចេញរបស់ កូនក្រមុំ។

107 ហើយវាដូចជាលំបាកសម្រាប់ពួកកាតូលិកដើម្បីមើលសម័យលូធើ និងលូ ធើដើម្បីមើលវេសលី និងពេនទីកុស្ត—...មកវេសលីដើម្បីមើលយុគសម័យ ពេនទីកុស្ត ដូច្នេះវាពិបាកសម្រាប់ពេនទីកុស្ត ដើម្បីមើលឃើញពីគ្រានេះ។ វាតែងតែបែបនេះ ព្រោះវាបានចាក់មកលើគ្រាប់ពូជដែលបានរើសតាំង ហើយ មានតែប៉ុណ្ណឹង។ នោះជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញ ទេ ព្រះយេស៊ូវថែមទាំងបានអធិស្ឋានសំរាប់ពួកគេផងដែរថា “ពួកគេខ្វាក់ ពួកគេ មិនបានដឹងទេ”ការបើកសម្តែងប្រាប់យើង នៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំឡេវឌីសេ នៅពេល ដែលគាត់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញនៃក្រុមជំនុំ ថាពួកគេ “អាក្រាត! ក្រ! វេទនា! ខ្វាក់! ហើយមិនស្គាល់សេចក្តីពិត” ត្រឡប់មកម្តងទៀត ពួកគេមិនអាចមើលឃើញ វាទេ ពួកគេមិនអាចយល់ពីវាបានទេ។ ពួកគេបានរំពៃទូក្នុងប្រពៃណី!

108 ប៉ុន្តែសូមចាំព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះដោយសារមាត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដែលបានបង្កើតផែនដីឲ្យរលេចមក ទ្រង់គឺជាអង្គតែមួយដែលគង់នៅមុន កំណើតលោកីយ ដែលជាព្រះបន្ទូល “ហើយចូរឲ្យមានឡើង” ហើយវាមានឡើង។ ដ្បិត ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទ្រង់បានគង់ក្នុងលោកីយ ហើយលោកីយកើតដោយសារ ទ្រង់ តែមិនស្គាល់ទ្រង់សោះ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលបានស្គាល់ទ្រង់ នោះទ្រង់បាន ប្រទានអំណាច ឲ្យបានត្រឡប់ជាកូនព្រះ។” ព្រះអាទិករ ដែលជាអ្នកបង្កើតអង្គ ទ្រង់ផ្ទាល់ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រោសឡាសារឲ្យបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “កុំឲ្យឆ្ងល់ឡើយ ដ្បិតនឹងមានគ្រាដែលសពនៅក្នុងផ្ទុះ នឹងក្រោកឡើង នៅពេលសម្លេងរបស់ព្រះរាជបុត្រាជាព្រះ។” ព្រះនោះឯងដែល មានបន្ទូលថា “ចូរឲ្យមានពន្លឺឡើង” បាននិយាយថា “សម្លេងកូនមនុស្សនឹងដាស់ ខ្មោចនៅក្នុងផ្ទុះឲ្យភ្ញាក់ឡើង។” វាត្រូវតែកើតឡើងនៅក្នុងរដូវរបស់វា។ ទ្រង់បាន មានបន្ទូលថា “ចូរឲ្យមានទាំងប្រុសទាំងស្រី” ជាដើមនិងអ្វីៗទាំងអស់នេះ រាប់រយ ឆ្នាំមុន វាបានកើតឡើង។

109 ការបើកសម្តែងបានមកដល់ហោរាអេសាយ គាត់បាននិយាយថា “នឹង

មានកូនមួយបានកើតដល់យើង កូននោះត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា អ្នកប្រឹក្សាដែល ជាព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ជាព្រះដែលមានបុព្វនាមភាព ជាព្រះវិបិតាដ៏អស់កល្ប ជានិច្ច។” ជាច្រើនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ច្រើនខែឆ្នាំ ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ឆ្នាំរៀលចុះ រាប់ រយឆ្នាំ រៀលចុះមក។ ប្រាំបីរយឆ្នាំក្រោយមកអម៉ាញូអែលបានកើតមកដោយ ស្រ្តីព្រហ្មចារី! ហេតុអ្វី? គឺដោយសារតែវាត្រូវបាននិយាយដោយបបូរមាត់របស់ ហោរាដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះ គ្រាប់ពូជមួយបានចេញទៅ។ ឃើញទេ? “ហើយនៅសម័យកាលដ៏អស្ចារ្យនោះ” តើអ្នកនឹងស្វែងរក...សួរខ្ញុំ ពីនិមិត្តមួយឬ ជាទីសម្គាល់មួយ។

110 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងឲ្យពួកគេ នូវទីសម្គាល់មួយដែលជាទីសម្គាល់អស់ កល្បថា ‘ស្រីក្រមុំនឹងមានគភ៌’ គឺជាទីសម្គាល់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។”

111 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា នៅក្នុងម៉ោងដែលតានតឹងទាំងនោះ ជាធម្មតា គឺនៅពេលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានធ្វើការ។ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យក្មេងហេព្រើរ ដើរចូលទៅក្នុងគុកភ្លើង មុនពេលដែលទ្រង់ដាក់ព្រះហស្ត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ទ្រង់លូកព្រះហស្ត គឺទ្រង់បាធ្វើការ។

112 ឥឡូវនេះ យើងកត់សំគាល់នៅទីនេះ នៅក្នុង—លូកាជំពូក ១៧ និងខទី៣០ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅថ្ងៃចុងក្រោយ កូនមនុស្សនឹងបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា ហើយក្នុងករណីដូចគ្នា។” ហើយ ទ្រង់បានប្រាប់អំពីលោកម៉ូសេ...ហើយខ្ញុំសូមទោសមិនមែនអំពីលោកម៉ូសេទេ ប៉ុន្តែគឺណូអេ។ របៀបដែលមនុស្ស “កំពុងស៊ី ផឹក ហើយរៀបការ។” បន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងយាងមក ដោយបន្ទូលថា “ឥឡូវនេះ ដូចជានៅថ្ងៃរបស់ទុតុអញ្ចឹងដែរ នៅពេលដែលកូនមនុស្សត្រូវបានបង្ហាញឲ្យស្គាល់។” ឥឡូវ សូមមើល កូនមនុស្ស បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ក្រុមរបស់លោកអំប្រាហាំ មានភាពជាមនុស្សម្នាក់ ជា ហោរាម្នាក់ ដែលមានរូបរាងជាសាច់ឈាមជាមនុស្សសាមញ្ញ ដែលមានធូលីដីលើ សម្លៀកបំពាក់ទ្រង់ ហើយអំប្រាហាំបានហៅទ្រង់ថា “អេឡូហ៊ើម។”

113 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានសន្យានៅទីនេះថានៅថ្ងៃចុងក្រោយកូនមនុស្សនឹង ត្រូវបានបង្ហាញជាថ្មីម្តងទៀតទៅក្រុមដូចគ្នានោះ គឺពូជរាជវង្សអំប្រាហាំ មុនពេល ដែលភ្លើងធ្លាក់ចុះមក។ សូមចងចាំថា ក្រុមជំនុំមិនដែលទទួលសាក្សីណាទៀត អំប្រាហាំហើយក៏ដូចជាពួកគេ បុត្រានៃសេចក្តីសន្យាដែលពួកគេកំពុងរកចាំមើល

ត្រូវបានយាងមកបន្ទាប់ពីពេលនោះ។ ហើយក្រុមជំនុំកំពុងតែស្វែងរកព្រះរាជបុត្រា ដែលបានសន្យានោះ ទ្រង់នឹងយាងមកបន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃកិច្ចការនោះ ទ្រង់នឹងបង្ហាញ ពីស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវនេះ យើងមើលវាធម្មតាពេកហើយ វាត្រូវតែអញ្ជឹង។ ឥឡូវនេះ មានរឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ គឺអ្វីមួយជំរុញ ចូលទៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ ព្រះទ្រង់ បង្ហាញគាត់ ហើយប្រាប់គាត់ ហើយបង្ហាញគាត់ថានោះគឺជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ហើយថាអ្នកនឹង...

114 ដូចលោកម៉ូសេបានធ្វើ គាត់មិនចង់សង្គ្រោះកូនចៅទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បាននិយាយជាមួយគាត់នៅក្នុងគុម្ពោតមួយដែលកំពុងឆេះ។ គាត់មិនចង់ទៅទេប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែទៅ។ ម៉ូសេបានឮថាទ្រង់ជាព្រះយេហូវ៉ាដ៏ ឧត្តម។ ប៉ុន្តែគាត់អាចបានឃើញទ្រង់ គឺទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសំណុំបែបបទ នៃបង្គោលភ្លើងមួយ។ “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ ប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ហើយ” តើគាត់ បានឃើញអ្វីនៅខាងក្នុង? ព្រះបន្ទូលទ្រង់ដែលបានបង្ហាញ។

115 ព្រះបានប្រាប់អ័រាប្រាហាំថា “រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងរស់នៅក្នុងទឹកដីមួយដែល ពួកគេមិនស្គាល់ អស់ពេលបួនរយឆ្នាំ ប៉ុន្តែអញនឹងនាំពួកគេចេញដោយស្នា ព្រះហស្តដ៏ខ្លាំងពូកែ។”

116 ហើយ ចូរកត់សម្គាល់ គុម្ពបន្ទាដែលឆេះនេះបានផ្តល់ភាពត្រឹមត្រូវដល់អ្វី ដែលហោរាអ័រាប្រាហាំបាននិយាយថានឹងកើតឡើង។ លោកម៉ូសេបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឮពីវាប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំបានឃើញហើយ!”

117 ឥឡូវនេះ យើងបាន ឮ ថានៅថ្ងៃចុងក្រោយ កូនមនុស្សនឹងចូលមក ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ និងបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សតាមបែបដូចគ្នា ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅមុនពេលការបំផ្លាញក្រុងសូដុម។ កូនមនុស្ស តើទ្រង់ ធ្វើអ្វី? ទ្រង់ជ្រាបពីអាថ៌កំបាំងដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់សាវ៉ា ហើយក៏ផ្តល់ សេចក្តីសន្យាជាមួយអ័រាប្រាហាំផង។ អ័រាប្រាហាំបានឮព្រះសូសៀងទ្រង់ គាត់ ប្រហែលជាបានឃើញទ្រង់តាមបែបផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនដង (ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀប ដែលគាត់និយាយជាមួយទ្រង់ទេ ថាតាមរយៈសុបិនឬតាមរយៈការទស្សនា) ប៉ុន្តែពេលនេះ គាត់បានឃើញទ្រង់។ “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ ហើយ។”

118 ហើយពួកជំនុំបានឮអំពីព្រះ ពួកគេបានអានអំពីទ្រង់ ហើយអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ និងការសន្យាដែលទ្រង់មាន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់យើង (ដូចគ្នានឹងយ៉ូបបានធ្វើដែរ) “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ហើយ។” ខ្ញុំអើយ! មានអ្វីខុសគ្នា។

119 លោកម៉ូសេ នៅក្នុងវិបត្តិនោះ បានស្រែកឡើង។ ហើយយើងរកឃើញនៅក្នុងនិក្ខមនំជំពូក ១៤ ក្នុងខ ១៣ និងខ ១៦ លោកម៉ូសេនៅក្នុងសំពាធដ៏ធំជាមួយកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ការជំរុញបានបង្ខំគាត់ ហើយគាត់ត្រូវនិយាយអ្វីដែលគាត់គួរនិយាយ ដោយមិនដឹងថាគាត់បាននិយាយអ្វីឡើយ។ ឃើញទេ “ឈរជាប់នៅហើយសម្លឹងមើលសេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះ” ព្រះមិនទាន់មានបន្ទូលទៅកាន់គាត់នៅឡើយទេ។ ឃើញទេ និមិត្តបានវាយប្រហារគាត់។

120 ពួកគេនិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនាំពួកយើងចេញមកនៅទីនេះ? យើងគួរតែស្លាប់នៅអេហ្ស៊ីប។ តើដោយសារតែវាគ្មានផ្លូវនៅទីនោះឬអី? បានជានាំយើងចេញនៅទីនេះ ហើយឲ្យយើងស្លាប់នៅទីនេះ យើងអាចរស់នៅដោយសុខសាន្តជាទាសកររហូតដល់យើងស្លាប់ ប៉ុន្តែអ្នកបាននាំយើងចេញមកទីនេះ។”

121 លោកម៉ូសេ ជាហោរា បានដឹងថាគាត់អាចចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបានទទួលការជំរុញ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ចូរឈររឹងមាំ ហើយអ្នកនឹងឃើញការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ ដ្បិតជនជាតិអេហ្ស៊ីបដែលអ្នកកំពុងមើលឃើញនៅថ្ងៃនេះ អ្នកនឹងមិនឃើញពួកគេទៀតទេ។” តើគាត់ដឹងថាវានឹងកើតឡើងបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើគាត់ដឹងដោយរបៀបណា? គាត់មិនដឹងថាគាត់បាននិយាយអ្វីទេ។

122 ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះ បន្ទាប់ពីគាត់និយាយវា ព្រះបានប្រាប់គាត់ពីរបៀបធ្វើវា។ ដោយបន្ទូលថា “ម៉ូសេអើយ កុំស្រែកមកដអញ ចូរយកដំបងដែលនៅនិងដៃរបស់ឯងសំដៅទៅសមុទ្រ ហើយប្រាប់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលអោយដើរទៅ!” អាម៉ែន!

123 និមិត្ត! នោះជាអ្វីដែលវាយប្រហារអ្នកនៅពេលអ្នកឈឺ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាយប្រហារអ្នកនៅពេលអ្នកងទុក្ខ។ គឺមានអ្វីមួយបានបង្ហាញដល់អ្នក ហើយអ្នកឃើញថាវាត្រូវបានបង្ហាញអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំបានជាហើយ!”

124 បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ “ចូរក្រោកឡើង ហើយចាប់ផ្តើមដើរ” អាម៉ែន! វាចប់ហើយ នៅពេលដែលអ្នកអាចធ្វើវាបាន។ នេះ

ជារបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងឃើញព្រះបានសម្តែងតាមរយៈ ខ្លួនអ្នក។

125 វាគឺជាព្រះដែលបានប្រាប់គាត់អោយធ្វើវា។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់ដែលមាន វត្តមាន អ្នកទាំងអស់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលមានវត្តមាន បានឃើញនិមិត្ត ដែលបានវាយប្រហារលោកម៉ូសេ។ ពួកគេបានឃើញព្រះដោយផ្ទាល់ភ្នែករបស់ ពួកគេ បានផ្តុំទឹកពីនាយម្ខាងទៅម្ខាងផ្សេងទៀត ហើយបង្គោលភ្លើងនោះបាន ដឹកនាំពួកគេឆ្លង—កាត់សមុទ្រ។ គាត់បានឮពីព្រះ បន្ទាប់មកពួកគេបានឃើញ ព្រះ។

126 យ៉ូស្វេស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាលវិបត្តិមួយដ៏ធំ នៅពេលដែលកងទ័ពត្រូវបាន បាក់បែក ហើយព្រះអាទិត្យរៀបលិច។ យ៉ូស្វេគឺជាហោរាម្នាក់ ហើយគាត់ដឹងថា បើកងទ័ពរបស់ពួកគេមានឱកាសដើម្បីប្រយុទ្ធគ្នាម្តងទៀត ហើយប្រឆាំងនឹងគាត់ គាត់នឹងបាត់បង់មនុស្សកាន់តែច្រើន ដូច្នេះនៅក្នុងគ្រាលំបាកនៅពេលដែលមាន អ្វីមួយដែលត្រូវធ្វើ...មានរឿងតែមួយគត់ បើគាត់អាចទុកឲ្យពួកគេរត់ គាត់នឹងនាំ ពួកគេម្នាក់ៗ ចុះក្រោម។ ប៉ុន្តែ វាគ្មានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើវាបានទេ ដូច្នេះយ៉ូស្វេ បានឈរ លើកដៃឡើង គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអាទិត្យនិងព្រះចន្ទ៍អើយ! ចូរនៅ ស្ងៀមនឹងពួកនៅអាចាឡុន រហូតដល់ខ្ញុំឆ្លងកាត់សង្គ្រាមនេះ។” ហើយព្រះអាទិត្យ នៅស្ងៀម។ ពួកគេបានឮយ៉ូស្វេនិយាយ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានឃើញព្រះ ដោយផ្ទាល់ភ្នែករបស់ពួកគេ នៅក្នុងសកម្មភាព។ ពិតណាស់!

127 ឃើញទេ ការពិត វាជារឿងចម្លែកណាស់ក្នុងការឃើញអ្វីមួយដែល ហាក់ដូចជាមិនអាចទៅរួចទេ ប៉ុន្តែវាជាការពិត។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរចែងថា “ព្រះអាទិត្យ បានឈប់នឹង។” ខ្ញុំអត់ដឹងថាអ្នកគិតអ្វីនោះទេ ឬមនុស្សគិតថាពិភពលោកត្រូវ បានត្រឡប់ទៅមកយ៉ាងម៉េចឥឡូវ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណា “ព្រះអាទិត្យនៅស្ងៀម។” ប្រហែលជាយ៉ូស្វេមិនដែលព្យាយាមគិតទេពីរបៀបដែលគាត់នឹង—ធ្វើវារបៀបនេះ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់បាននិយាយគឺ “ព្រះអាទិត្យអើយចូរឈរ! ស្ងៀម” គាត់ បាននិយាយអញ្ចឹង ប្រហែលជាគាត់ដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីនោះទេ ព្រោះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានវាមកគាត់ ហើយទ្រង់បានធ្វើការនោះ។

128 រឿងដដែលនៅក្នុងម៉ាកុស ១១:២៣ “បើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ត្រូវ រើចេញ ហើយកុំសង្ស័យក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ប៉ុន្តែជឿថាអ្វីដែលអ្នកនិយាយនឹងមក

កើតឡើង នោះអ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនោះ។” ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចឈរនៅទីនោះនិយាយទាំងក្នុងគំនិតរបស់អ្នកនៅសង្ស័យបានទេ អ្នកត្រូវតែមាននិមិត្តក្នុងការនិយាយ។ អាម៉ែន!

129 សូមអភ័យទោសចំពោះការបញ្ចេញមតិ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនោះ អង្គុយនៅក្នុងព្រៃនោះ (ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំអាចនឹងស្លាប់នៅលើធីទិកានេះ) នៅពេលនោះបទគម្ពីរបាននៅជាប់នឹងខ្ញុំអស់មួយជីវិត...អង្គុយនៅទីនោះនៅព្រឹកនោះ ហើយខ្ញុំកំពុងគិតអំពីរឿងនោះ ហើយសម្លេងនោះបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ គឺទ្រង់បាននិយាយថា “បទគម្ពីរនោះគឺដូចជាបទគម្ពីរទាំងអស់វាជាការពិត”

130 ហើយខ្ញុំបានគិតថា “តើវាអាចកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច?”

131 ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “អ្នកគឺជា...” ខ្ញុំនិយាយថា “ទ្រង់មានបន្ទូលថាចូរនិយាយហើយវានឹងកើតឡើង កុំសង្ស័យវា។”

132 ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់នរណាម្នាក់កំពុងអង្គុយនៅឯព្រៃ។ គ្មានកំប្រកទៅទីនោះអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ហើយគ្មានសត្វកំប្រកនៅទីនោះទេ។ ហើយខ្ញុំអង្គុយនៅកំណាត់ឈើក្រសែមួយ។ សត្វកំប្រកមិនទាំងមកផង...តើមានអ្នកណាខ្លះបរាជ័យសត្វកំប្រក ដឹងថាពួកវាមិននៅក្នុងព្រៃស្ងា។ ហើយខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះនិងខ្យល់បក់យ៉ាងខ្លាំងប្រហែលម៉ោង ១០ ព្រឹក ហើយខ្ញុំបានគិតម្តងទៀត។

133 ហើយបានឮសម្លេងនិយាយថា “អ្នកកំពុងបរាជ័យកំប្រក ដូចគ្នានឹងអំប្រាហាំ ត្រូវការចៀមឈ្មោលមួយក្បាលដែរ។”

134 ខ្ញុំបានគិតថា “នោះតែងតែប្រាប់ខ្ញុំពីសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែស្តាប់ទៅដូចជាកំប្លែងណាស់” ហើយខ្ញុំបានក្រោកពីកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងអង្គុយមើលជុំវិញ “តើបុគ្គលដែលកំពុងនិយាយជាមួយខ្ញុំនៅឯណា?” គ្មានទេ ខ្យល់បក់កាន់តែខ្លាំង។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “តើខ្ញុំអាចដេកលក់ហើយសុបិន្តបែបនោះឬ? អត់ទេខ្ញុំអត់បានដេកលក់ទេ។ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយទល់មុខនិងដើមឈើនៅទីនោះ សម្លឹងមើល គិតថាទៅយកបងប្រុសរូងដឹងបងប្រុសសុនមែនត្រឡប់មកវិញ នៅបន្តិចទៀត ប្រហែលម៉ោង ១០ ព្រឹក កសិករនៅទីនោះកំពុងធ្វើការប្រមូលពោតរបស់ពួកគេ។

135 ហើយខ្ញុំបានឮវាម្តងទៀតនិយាយថា “អ្នកកំពុងតែប្រមាញ់ ហើយអ្នកត្រូវការ ល្បែងមួយ។ តើអ្នកត្រូវការប៉ុន្មាន?”

136 ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើវាលើសនេះទេ ខ្ញុំនឹងទៅដើម្បីសុំ កំប្រុកបីគីបី។ ខ្ញុំចង់បានកំប្រុកក្រហមបី។ ខ្ញុំចង់បានពួកគេ។”

137 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូច្នោះចូរនិយាយអំពីវា។”

138 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទទួលបានកំប្រុកក្រហមដំទើបចំនួនបី។”

139 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើគួរចាញ់វាឲ្យចម្រង់ណា?”

140 “មែនហើយ” ខ្ញុំបានគិតថា “ខ្ញុំបានសំដៅទៅចំនុចនេះ ហើយមានអ្វីដែល កំពុងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំនៅទីនេះ។” ដូចគ្នាដែលអ្នកបានឮខ្ញុំនិយាយដែរ។ ហើយព្រះនៅស្ថានសួគ៌ ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរនេះក្នុងចិត្តខ្ញុំ ដឹងថាវាជាការពិត។ ហើយទ្រង់...ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ...” ខ្ញុំបានរើសកន្លែងគួរឲ្យ អស់សំណើចមួយ ដែលជាអវៈយវៈត្រង់នេះ (ប្រហែលហាសិបយ៉ាតដែលកាំភ្លើង ខ្ញុំបាញ់ត្រូវ) ។

141 ខ្ញុំបាននិយាយថា “កំប្រុកទីមួយនឹងចេញមកពីទីនោះ” ហើយវានៅទីនោះ។

142 ខ្ញុំត្រដុសភ្នែកហើយក្រឡេកមើលម្តងទៀត (ខ្ញុំងាកក្បាល) ហើយខ្ញុំបាន គិតថា “ខ្ញុំមិនចង់បាញ់និមិត្តទេ” ដូច្នោះខ្ញុំក្រឡេកមើលជុំវិញម្តងទៀត ហើយនៅ ទីនោះមានកំប្រុកអង្គុយនៅ។ ខ្ញុំបានបោះគ្រាប់កាំភ្លើងទៅក្នុងកាំភ្លើងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញភ្នែកខ្មៅរបស់វា កំប្រុកក្រហមនោះ។ ខ្ញុំបានគិតថា “ខ្ញុំ— ខ្ញុំ...ប្រហែលជាខ្ញុំកំពុងគេងលក់ ខ្ញុំ—នឹងភ្ញាក់នៅពីរបីនាទីទៀត។ ឃើញទេ ខ្ញុំ កំពុងស្ងប់ស្ងើង” ខ្ញុំបានចុះក្រោមហើយបាញ់កំប្រុក ហើយវាក៏ចម្រង់អវៈយវៈ នោះ ខ្ញុំបានគិតថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ខ្ញុំបានគិតថា “តើខ្ញុំគួរតែទៅ រកមើលវាឬទេ?” ហើយ—ខ្ញុំបានដើរទៅទីនោះ ហើយវាដេកនៅទីនោះ។ ខ្ញុំរើស វាឡើងហើយឈាមក៏ហូរចេញ។ អ្នកដឹងទេ និមិត្តមិនអាចមានឈាមទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំបានរើសវា ហើយវាក៏ជាកំប្រុក។ ខ្ញុំបានគ្រប់ចំនួន ទាំងអស់។

143 ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលជុំវិញ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ គឺជា ទ្រង់ហើយ!” ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់រឿងនេះ។ ឥឡូវ ទទួលបង្គំនឹងចេញទៅក្រៅហើយ...”

144 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែឯងបាននិយាយ! តើឯងសង្ឃឹយអ្វីដែលឯងបាន និយាយឬ? ឯងបាននិយាយថា ឯងនឹងបាញ់យកចំនួន ‘បី’។ ឥឡូវតើមួយទៀត នឹងចេញមកពីណា?”

145 ខ្ញុំគិតថា “បើខ្ញុំសូបិនខ្ញុំនឹងបន្តទៅមុខទៀត”

146 ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា...ខ្ញុំបានរើសយកបង្គោលចាស់មួយនៅលើនោះ ដែលបានរំជាមួយនឹងថ្នាំពុលនៅទីនេះ។ អ្នកមិនអាចមានកំប្រុកចេញពីទីនោះ ទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា “កំប្រុកមួយទៀតនឹងចេញពីដើមថ្នាំពុលអីរីនោះ” ហើយនៅទីនោះមានកំប្រុកក្រហមជំទើរមួយកំពុងសម្លឹងមើលមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាន កំណត់កាំភ្លើងរបស់ខ្ញុំចេញ ហើយដូតភ្នែកខ្ញុំ។ ងាកមកម្តងទៀត ខ្ញុំគិតថា នៅ ទីនោះវាបានបង្វែរក្បាលរបស់វាទៅចំហៀង។ ខ្ញុំបានបាញ់កំប្រុកហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំចាប់ផ្តើមទៅផ្ទះ។

147 ប៉ុន្តែមានសម្លេងនិយាយថា “ឯងនិយាយថា ‘បី’! តើឯងសង្ឃឹយអ្វីដែលឯង បាននិយាយឬ?”

148 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនសង្ឃឹយអ្វីដែល ទូលបង្គំបាននិយាយទេ ដ្បិតទ្រង់បានបញ្ជាក់ហើយ។”

នេះគឺជាបទគម្ពីរមួយដែលចាក់ចំខ្ញុំ “មិនមែនបើសិនខ្ញុំនិយាយទេ ប៉ុន្តែបើសិនអ្នកនិយាយ” មិនមែនបើសិនព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទេ ប៉ុន្តែ បើសិនអ្នកនិយាយដោយខ្លួនឯង។

149 ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយពីសេចក្តីនោះ ហើយ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់នៅទីនេះ ស្ទើរតែនៅក្បែរខ្លួនខ្ញុំ។” ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំនឹងធ្វើរឿងគួរឲ្យ អស់សំណើចនេះ ពិតប្រាកដណាស់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេគឺជាសត្វកំប្រុកក្រហមចុះពីលើភ្នំមកមែន ចុះ តាមផ្លូវនេះ ហើយនៅជិតខ្ញុំ ហើយចេញទៅក្រៅ ហើយបាញ់ចំត្រង់អវៈយវៈ ចំហៀងនេះ ហើយមើលចុះទៅកសិករនោះ។” នៅទីនេះវាបានចុះមកពីភ្នំ ទៅ ខាងស្តាំចេញមក ហើយអង្គុយមើលកសិករ។ ហើយខ្ញុំបានបាញ់វា។

150 សាតាំងបាននិយាយមកខ្ញុំថា “តើអ្នកដឹងពីអ្វីទេ? ឈឺនោះគឺពេញដោយ កំប្រុក។” ហើយខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះរហូតដល់ម៉ោង ១២ ហើយមិនមែនរបស់

ផ្សេងទៀត បានកើតឡើងទេ វាបង្ហាញថានៅពេលដែលព្រះ...ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត ផ្ទៃមេឃនិងផែនដី!

151 ស្តាប់នៅក្នុងជេហូវីសានីវីលឥឡូវនេះ មានគ្រួសារមួយឈ្មោះវ៉ាហ្គ។ បងប្រុស រូខ និងខ្ញុំបានចុះទៅមើលពួកគេ។ ពួកគេបានធ្វើស្រាទំពាំងបាយជូ លាង ព្រះអម្ចាស់សំរាប់ព្រះវិហារ។ ក្មេងឈ្មោះអ៊ីឌិត កំពុងអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់នៅ ទីនោះ ជាក្មេងស្រីពិការតូច នាងបានឈឺស្ទើរតែមួយជីវិតរបស់នាង ហើយដូច្នោះ យើងតែងតែស្វែងរកព្រះដើម្បីព្យាបាលនាង។ បងស្រីរបស់នាងជាស្រ្តីមេម៉ាយ ប្តីរបស់នាងត្រូវបានគេសម្លាប់ ឈ្មោះរបស់នាងគឺ ហេតធី ជាស្រ្តីតូចម្នាក់ដែល បន្ទាបខ្លួន ហើយខណៈពេលដែលបងប្រុសប៊ែងនិងខ្ញុំបានចេញទៅដើម្បីចាប់ ទន្សាយឲ្យនាង ពួកគេបានចម្អិនសម្លរកវីឆ្នាំងដ៏ធំមួយ ហើយអោយខ្ញុំអង្គុយ ហើយបរិភោគ។

152 យើងកំពុងអង្គុយនៅជុំវិញតុហើយយើងកំពុងនិយាយអំពីរឿងនេះ ដែល ទើបតែបានកើតឡើងប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ។ ហើយពេលកំពុងអង្គុយនៅជុំវិញតុ និយាយអំពីរឿងនេះ ភ្លាមៗខ្ញុំបាននិយាយថា “តើមានអ្វីកើតឡើង?” ខ្ញុំបាន និយាយថា “បងប្រុសវ៉ាយអ្នកគឺជាបុរសចំណាស់ម្នាក់ដែលបានបរាជ័យសត្វ កំប្រុកស្ទើរតែមួយជីវិតរបស់អ្នក បងប្រុសស្បែរលបាយ អ្នកគឺជាអ្នកប្រមាញ់កំប្រុក ជំនាញ។ បងប្រុស រូខ អ្នកក៏ដូច្នោះដែរ។ ខ្ញុំបានតាមប្រមាញ់កំប្រុកតាំងតែពីក្មេង មក តើអ្នកធ្លាប់ឃើញសត្វកំប្រុកនៅក្នុងចំណោមសត្វស្វានិងដំរីឬទេ?”

153 “អត់ទេលោក!”

154 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេមិននៅទីនោះទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿង តែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងគឺជាព្រះតែមួយ។ ដូចគ្នាពេលអ័រ៉ាប្រាហាំត្រូវការចៀម ឈ្មោលទ្រង់គឺជាព្រះយេហូវ៉ា—យីវី ទ្រង់អាច ផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាវាគឺជារឿងដដែល។”

155 ហើយហេតធីអង្គុយនៅខាងក្រោយបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អើយ វាគ្មានអ្វីក្រៅពីសេចក្តីពិតទេ!

156 នាងនិយាយត្រូវ! នៅពេលដែលនាងនិយាយបែបនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានចុះមកម្តងទៀត ពួកគេម្នាក់ៗអាចមានអារម្មណ៍នោះ។ ខ្ញុំបានងើបឡើង ខ្ញុំ

បាននិយាយថា “បងស្រីហេតុអ្វី នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ អ្នកបានពោល ពាក្យត្រឹមត្រូវដូចជាស្រ្តីស្តីរឿងនីសៀនដែរ។ ឥឡូវនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ហើយបានប្រាប់ខ្ញុំដើម្បីឲ្យខ្ញុំទូរនូវបំណងប្រាថ្នាមួយដល់អ្នក” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើខ្ញុំជាបាវបំរើរបស់ព្រះ បើវាដូច្នោះមែន វានឹងកើតឡើង។ តែបើខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះទេ នោះខ្ញុំជាមនុស្សកុហកហើយ ហើយវា នឹងមិនកើតឡើងនោះទេ គឺខ្ញុំជាអ្នកបោកប្រាស់ហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយទៀតថា “ឥឡូវនេះ សូមសាកល្បងមើល ថាវាគឺជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះឬក៏មិនមែន។”

157 នាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ” (គ្រប់គ្នាកំពុងតែយំ) បាននិយាយ ថា “តើខ្ញុំត្រូវសុំអ្វី?”

158 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមានប្អូនស្រីពិការម្នាក់កំពុងតែអង្គុយនៅទីនោះ..”

159 ខ្ញុំមានប្រាក់ ២០ ដុល្លារនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យទៅនាង ដែលនាង បានដាក់ក្នុងការបរិច្ចាគមួយ។ ដែលជាស្រ្តីដែលមិនអាចបង្កើតប្រាក់ចំណូល ប្រហែលជាពីររយដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំបានទេ នៅលើកសិដ្ឋានតូច ចាស់ និងក្រីក្រ នោះ នាងនិងកូនប្រុស២នាក់។ កូនប្រុសត្រូវទៅរៀនទៀងទាត់នៅសាលា រីក យី អ្នកដឹងហើយ ហើយតែងតែទទួលបានម្តាយរបស់ពួកគេ អាយុដប់ប្រាំឬដប់ប្រាំ មួយឆ្នាំ។ ហើយ អូ ពួកគេកំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយសើចនូវអ្វីដែលខ្ញុំកំពុង និយាយ។

160 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមានឪពុកម្តាយអង្គុយនៅទីនេះដែល ចាស់ហើយ។ អ្នកគ្មានលុយទេ។ អ្នកតែងតែសុំលុយ ហើយមើលថាបើអ្នកអាច សុំឲ្យប្អូនស្រីរបស់អ្នកបានជា ហើយមើលថាបើនាងមិនក្រោកដើរបានទេ។” ខ្ញុំ បានដឹងដូចជាយ៉ូបដែរ មានអ្វីដែលអ្នកដឹងនៅពេលអ្នកត្រូវបានវាយប្រហារ។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹង! ខ្ញុំឈរនៅមុខមនុស្សប្រហែលជា១០នាក់ បើការនេះវា មិនកើតឡើងទេ នោះខ្ញុំជាហោរាក្លែងក្លាយហើយ។”

161 បាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវសុំអ្វី?”

162 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាអាស្រ័យលើអ្នកដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ខ្ញុំមិនអាច សម្រេចចិត្តជំនួសអ្នកបានទេ។”

163 នាងបានក្រឡេកមើលជុំវិញស្រ្តីតូចម្នាក់នេះ។ ហើយនាងនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ បំណងដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំគឺ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ កូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្ញុំ។”

164 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឲ្យកូនប្រុសរបស់អ្នក នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។” ពួកគេសើចចំអក សើច ធ្វើឲ្យក្មេងប្រុសសប្បាយចិត្តនឹង ម្តាយរបស់ពួកគេ គេបានថ្វាយជីវិតដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពោរពេញទៅដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទីនោះ។

165 ហេតុអ្វី? នោះគឺជាសេចក្តីពិត! ព្រះជាម្ចាស់មានសិទ្ធិសម្លាប់ខ្ញុំមុខអ្នក ទាំងនេះ មនុស្សនៅទូទាំងប្រទេស។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើននៅទីនេះនិងនៅជេហ្វី សាន់វីល ខ្ញុំអាចលើសម្លេងរោងឧបោសថចេញមក “អាម៉ែន!” ពីព្រោះពួកគេកំពុង អង្គុយនៅទីនោះហើយស្តាប់វា។ ឃើញទេ ព្រោះវាជាការពិត! តើវាជាអ្វីទៅ? វាជា ព្រះគុណអធិបតេយ្យរបស់ទ្រង់។ វាកើតឡើង! ក្រៅពីប្តឹង នឹងមិនអាចកើតឡើង ទេ។

166 នៅក្នុងគ្រាដ៏សំខាន់នោះ...សូមគិតអំពីបុរសនិងមនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់។ ព្រះ ចៀសវាងពីតារាណូដ្ឋីវនិងអ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីផ្តល់ឲ្យស្រ្តីក្រីក្រ ជាស្រ្តីតូចដែលមាន ចិត្តរាបទាប ស្ទើរតែមិនចេះចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះរបស់នាងផង។ ហើយទ្រង់ ជ្រាបពីអ្វីដែលនាងសុំ។ ហើយនោះគឺជាអ្វីដែលអស្ចារ្យបំផុត។ សម្រាប់ប្អូនស្រី របស់នាងឥឡូវបានស្តាប់ហើយ ម្តាយនិងឪពុករបស់នាងបានស្តាប់ លុយនឹងត្រូវ បាត់បង់ ប៉ុន្តែព្រលឹងរបស់កូនប្រុសនាងគឺអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយនោះហើយ ជាពេលដែលពួកគេចាប់វា។ ហើយភ្លាមៗខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឲ្យកូនប្រុស របស់អ្នក នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ” នៅទីនោះពួកគេបានក្រាបចុះលើ ភ្លៅម្តាយរបស់ពួកគេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដឹងថាវាជាការពិត អ្នកដឹងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា អាម៉ែន] ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយហេតុអ្វី? វាជា ការបំផុសគំនិត!

167 ឥឡូវនេះ “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ ដែលទ្រង់អាចបង្កើតកំប្រុក ខ្ញុំបានឮអំពីទ្រង់ថា ទ្រង់អាចបង្កើតចៀមឈ្មោល។ តែឥឡូវខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក” បានបើក សម្តែង និងនិមិត្តដែលបានបើកឲ្យឃើញ។ នៅពេលព្រះបានសន្យាអ្វីមួយ នោះ ទ្រង់នឹងធ្វើ។

168 ចូរកត់សម្គាល់ នៅពេលដែលអ្នកមានតម្រូវការ ប្រហែលជាដូចយ៉ូស្វេ។ គាត់មានតម្រូវការមួយដែលគាត់មិនដែលគិតពីកាលៈទេសៈនោះទេ គាត់ក៏បាននិយាយ ហើយវាក៏ជាព្រះ! តើអ្នកជឿថាព្រះអាទិត្យនៅស្ងៀមទេ? ដូច្នេះខ្ញុំក៏ដូចគ្នា តើធ្វើយ៉ាងម៉េច? កុំព្យាយាមដោះស្រាយវា ប៉ុន្តែវាបានកើតឡើង។ លោកយ៉ូស្វេ ធ្វើដូច្នេះ ហើយបានលើកដៃឡើង។ ក្នុងពេលដ៏សំខាន់នោះ គាត់បានចូលទៅជិតព្រះ ហើយនោះគឺជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ វាបានទាន់ពេលវេលា។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់បានឃើញពីតម្រូវការរបស់គាត់ និងបានជំរុញឲ្យលោកយ៉ូស្វេនិយាយវា។ ព្រះតែមួយដែលបានឃើញពីតម្រូវការអំប្រាហាំ ព្រះដដែលបានឃើញពីតម្រូវការនៃការបញ្ជាក់ពីបទគម្ពីរនេះចំពោះខ្ញុំ ថាព្រះគម្ពីរគឺជាការពិតដែរ! ព្រះតែមួយបានឃើញពីតម្រូវការក្មេងប្រុស ដែលបានតម្រូវជាមុនទាំងពីរនាក់ ហើយនោះគឺជាពេលដែលទ្រង់បានបង្ហាញវា ហើយបានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

169 លោកម៉ាកុស្កុស១៤ យើងឃើញស្ត្រីម្នាក់ជឿលើទ្រង់ នាងមានតម្រូវការ ហើយឃើញថាទ្រង់ត្រូវការលាងជើងរបស់ទ្រង់ នាងត្រូវបានបណ្តាលឲ្យចូលទៅក្នុងសកម្មភាពនោះ។ ឥឡូវនេះ ស្តាប់ឲ្យច្បាស់...មុនពេលយើងបញ្ជាប់។ នាងបានទទួលការបណ្តាលឲ្យចូលទៅក្នុងសកម្មភាពនោះ ដោយសារតែនាងបានឮពីទ្រង់ រួចទៅហើយ។ នាងបានឮថា “ទ្រង់បានអត់ទោសដល់ស្ត្រីម្នាក់ពីអំពើបាបរបស់នាងដែលជាស្រីសំផឹង។ ហើយបានមានបន្ទូលថា ‘ម្នាក់ណាក្នុងចំណោមអ្នកដែលគ្មានបាបសោះ? ចូរគប់នាងមុនគេចុះ។’” នាងបានឮអំពីទ្រង់ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នាងបានឃើញទ្រង់។ នាងបានទទួលនិមិត្តឲ្យបម្រើទ្រង់។ នោះគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។

170 សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់អ្នកថា “អ្នកគឺជាមនុស្សមានបាបម្នាក់!” សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណប្រាប់អ្នកថា “អ្នកខុសហើយ!” សូមអោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្ហាញដល់អ្នកនូវបទគម្ពីរដែលថា “អ្នកធ្វើខុសនឹងបទគម្ពីរ!” ហើយ... ពីព្រោះវាត្រូវបានជំរុញតាមរយៈបណ្តាញតែមួយនៃរាល់បទគម្ពីររបស់ព្រះ វានឹងមិនឆ្លងកាត់អ្វីទាំងអស់។ បើអ្នកធ្វើវា វានឹងគ្មានអ្វីល្អសម្រាប់អ្នកឡើយ។ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចជម្រុញវាដល់អ្នក ប៉ុន្តែបើព្រលឹងមិនត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់ក្នុងសប្តាហ៍នេះ វាមិនល្អទេ។ សូមចងចាំថា អ្នក

ចាក់ប្រេងតាំងក្លែងក្លាយនឹងកើនឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ មិនមែនព្រះយេស៊ូវ ក្លែងក្លាយ គឺព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ តែជា (អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង)ក្លែងក្លាយ ហើយនឹងបញ្ឆោតដល់ពួកវីសតាំងបើសិនជាអាច។

171 ចូរកត់សម្គាល់ នាងមានកម្មវិធីដើម្បីធ្វើសម្រាប់ទ្រង់។ នាងបានឮពីទ្រង់ ឥឡូវនេះនាងបានឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់នាង។ នាងមានកម្មវិធីដើម្បីធ្វើ ហើយនាងមានគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើផ្សេងទៀតទេ។ ដូច្នោះ នាងបានប្រញាប់ទៅមុខដើម្បី ធ្វើកម្មវិធី បានថ្វាយទឹកនិងកន្សែងដើម្បីលាងជើងទ្រង់។ នាងបានឮនៃព្រះដ៏មាន ព្រះជន្មរស់ ពេញមួយជីវិតរបស់នាង ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នាងបានឃើញទ្រង់ដោយភ្នែក របស់នាងវិញ។ នាងដឹងថាវាគឺជាទ្រង់ ហើយនិមិត្តបានវាយប្រហារនាង ហើយ និយាយថា “នេះជាអ្នកនាំសារ!” ទ្រង់ត្រូវការការបម្រើ (នាងគ្មានអ្វីត្រូវបំរើទ្រង់ទេ) ជើងរបស់ទ្រង់កខ្វក់។ ប៉ុន្តែនាងបានប្រញាប់ទៅមុខដើម្បីបម្រើទ្រង់ ដោយសារតែ នាងបានទទួលនិមិត្តឲ្យធ្វើវា។

172 ឱសមាជិកព្រះវិហារដែលបានបែរក្រោយអើយ បុរសនិងស្ត្រីដែលនៅក្នុង និកាយ តើអ្នកមិនអាចមើលឃើញពីតម្រូវការរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅយប់នេះទេឬអី? បើនិមិត្តអាចវាយប្រហារអ្នក នេះជាម៉ោងដែលត្រូវធ្វើហើយ។ ប៉ុន្តែនាងបានឃើញ ទ្រង់ដោយភ្នែករបស់នាង។ អ្នកខ្លះទៀតនៅទីនោះចំអកឲ្យទ្រង់ទៀតផង។ ពួកគេ មិនជឿលើសាររបស់ទ្រង់ទេ។ និយាយដោយត្រង់ទៅ ម្ចាស់ផ្ទះដែលជាគ្រូគង្វាល ម្ចាស់ផ្ទះលោកស៊ីម៉ូន បានដាក់ទ្រង់ចុះនៅទីនោះ បានលេងសើចពីទ្រង់។ ពួកគេ មិនជឿថាទ្រង់ជាហោរាទេ។

173 ដូច្នោះនៅពេលដែលវាហាក់ដូចជាអារក្សបានធ្វើការរបស់វា គាត់និយាយ បែបនេះ គាត់និយាយក្នុងចិត្តថា “បើមនុស្សនេះជាហោរាមែន គាត់នឹងដឹងថាស្ត្រី ដែលមកលាងជើងឲ្យនោះជានរណា បើគាត់ជាហោរា!” ឃើញទេ វាមិនត្រូវបាន បង្ហាញសូម្បីតែគាត់ ថាទ្រង់ជានរណា។ គាត់មិនអាចមាននិមិត្តវាយប្រហារគាត់ ព្រោះគ្មានអ្វីនៅទីនោះដើម្បីវាយប្រហារទេ។ ប៉ុន្តែ វាត្រូវគេវាយប្រហារនាង!

174 ភ្នែករបស់នាងបានឃើញហួសពីការរិះគន់របស់គាត់។ នាងជឿថាទ្រង់ជា ព្រះបន្ទូលរបស់ពួកហោរា។ នាងបានដឹងថានោះគឺជាពាក្យទាំងអស់នៃហោរា ត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងទ្រង់។ នាងបានឮថាទ្រង់នៅលើផែនដី តែឥឡូវនេះ នាងបានឃើញទ្រង់វិញ។ សម្លឹងមើលអ្វីដែលនាងបានធ្វើ។ នាងបានឃើញ

ព្រះបន្ទូលជាសាច់ឈាម ព្រះមេស៊ី ជាអេម៉ាញូអែល។ នៅពេលនាងផ្តល់ចង្វាក់ ដង្ហើមនៃសេចក្តីជំនឿ (នៃការបើកសម្តែងរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងពេលដែលនាងកំពុង រស់នៅនោះ ទ្រង់ជាកូនចៀមរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សមានបាបដូចនាង) នាង បានចេញទៅបម្រើការងាររបស់ទ្រង់ ដោយមិនដឹងថាតើនាងនឹងធ្វើវាយ៉ាងដូច ម្តេចទេ។

175 នោះគឺជាវិធីដែលការព្យាបាលពិតប្រាកដកើតឡើង នៅពេលវាត្រូវបាន បង្ហាញឲ្យអ្នកដឹងថា “ទ្រង់ត្រូវបានអង្រួលសម្រាប់ការរំលងរបស់អ្នក ជាំសម្រាប់ ភាពទុច្ចរិតរបស់អ្នក និងដោយសារស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់អ្នកបានជាសះស្បើយ។” ហើយអ្នកបានឃើញវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅទីនេះ ម៉ាកុស ១១ ឬលូកា ១៧:៣០ ថាទ្រង់នឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ (ក្នុងចំណោមវាស្ត្ររបស់ទ្រង់ក្នុង សាច់ឈាមជាមនុស្ស) ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើនៅមុខក្រុងសូដុម។ នៅពេលអ្នក ឃើញវាហើយអ្វីមួយបណ្តាលអ្នក!

176 វេជ្ជបណ្ឌិតអាចនិយាយថា “មហារីកនៅតែមាន។”

177 អ្នកជំងឺអាចនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំត្រូវដើរទៅយ៉ាងដូច ម្តេចទេ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាខ្ញុំនឹងដើរ” យើងមិនដឹងថាធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ។

178 នាងបានទៅបម្រើទ្រង់ដោយព្រះនិមិត្តបានវាយប្រហារដល់ទ្រង់...ដល់ នាង នៅវេលានោះឯង នោះជាអ្នកនាំសារ នោះជាព្រះមេស៊ីដែលបានប្រោស ឲ្យជាសះស្បើយ ហើយនាងជឿវា។ ហើយគាត់ត្រូវការការបម្រើធ្វើចំពោះទ្រង់ ហើយនាងបានទៅមុខដោយគ្មានបង្ហាញអ្វីសោះ ថានាងអាចធ្វើវាបាន។ នាង គ្រាន់តែបានទទួលនិមិត្តរបស់នាង។ មើល! ព្រះបំបែកប្រភពទឹកភ្នែករបស់ក្រ ពេញទឹកភ្នែកនាង។ ភ្នែកដដែលនោះដែលបានឮ...ត្រចៀកដែលបានឮពីទ្រង់។ ភ្នែកដែលបានឃើញ បានចេញដោយក្តីអំណរ។ បន្ទាប់មកមួយទៀត ព្រះប្រទាន សក់វែងជាមួយទឹកភ្នែកហូរចុះ។ ព្រះបានបំពាក់កន្សែងរបស់នាង (ដោយសក់ នាង) និងទឹកភ្នែកនាង។ នាងបានបម្រើសេចក្តីត្រូវការរបស់ព្រះ ដែលជាសេចក្តី ត្រូវការរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ នាងបានឮអំពីវា តែឥឡូវនេះនាងបានឃើញ ទ្រង់ នាងអាចធ្វើកិច្ចការថ្វាយទ្រង់។

179 អ្នកមានបាបអើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនធ្វើដូចគ្នា ដែលអ្នកឃើញតម្រូវការ ឥឡូវនេះ? ទ្រង់ត្រូវការអ្នក ការបម្រើរបស់អ្នក! ឥឡូវអ្នកឃើញ អ្នកដែលអ្នក

បានឮអំពីទ្រង់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ យើងបានឃើញទ្រង់កាលពីយប់មិញចូលមក
ទីនេះ ហើយនិងការដែលទ្រង់បានធ្វើ យើងបានឃើញទ្រង់ ពីកិច្ចប្រជុំមួយទៅ
កិច្ចប្រជុំមួយ ហើយពេលខ្លះយើងព្រងើយកណ្តើយដោយនិយាយថា “បាទ ខ្ញុំដឹង
ថាបទគម្ពីរនិយាយអញ្ចឹង។ អូខ្ញុំ—យើងឃើញថាវាជាការពិត ឃើញទេ?” យើង
គ្មានភាពរីករាយទេវាហាក់ដូចជាមិនបានបណ្តាលយើងទេ។ ហាក់ដូចជាគ្មានអ្វី
ដូចជាអ្នកកំពុងចាក់...

180 យកឈើគូសមួយមកគូស បើឈើគូសនោះគ្មានស្ថាន់ជំរំនៅលើក្បាលរបស់
វាទេ វាមិនអាចគូសបានទេ។ ហើយអ្នកអាចគូស គូសហើយគូសទៀត ប៉ុន្តែបើ
សារធាតុគីមីបានសម្លាប់ស្ថាន់ជំរំនៅលើនោះ វាមិនបង្កើតចំហេះបានទេគ្មានភ្លើង
ទេ។ ប៉ុន្តែបើគីមីនោះស្ថាន់ជំរំប៉ះនឹងមេដៃកវ៉ានឹង...វានៅតែមាន នៅពេលដែលវា
ប៉ះភ្លើងរបស់វា។

181 ហើយនៅពេលដែលសេចក្តីពិត បានបើកសម្តែងបទគម្ពីរនៃរាជ្យសារវិថុ
ចុងក្រោយ ហើយអ្នកឃើញវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលអ្នកបានឮពីអ្វី
ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ហើយបានឮបទគម្ពីរនិយាយថា “ទ្រង់
បានធ្វើវាហើយ កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត” ហើយនៅមុន
ស្ថានភាពក្រុងសូដុមត្រូវបានឆេះដោយកំហឹងរបស់ព្រះ ឃើញទេ ព្រះយេស៊ូវយាង
ត្រឡប់មកឯវាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ជាសាច់ឈាមមនុស្ស ហើយធ្វើអ្វីៗដែលទ្រង់បាន
ធ្វើ។ខ្ញុំអើយ! វាគួរតែថ្វាយព្រលឹងរបស់យើងដល់សិរីល្អ! វាគួរតែធ្វើអ្វីមួយដើម្បីពួក
យើង។ ហេតុអ្វី? វាកំពុងធ្លាក់ចុះនៅលើនោះ។

182 អ្នកបានឮនៅក្នុងព្រះគម្ពីរពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ពីស្រ្តីដែលបានពាល់
សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានដាក់ហើយប្រាប់នាងពីបញ្ហារបស់នាង ជំនឿ
របស់នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើរឿង
ដដែលនេះម្តងទៀត មុនពេលដែលលោកីយត្រូវបានដុត ហើយលោកីយនឹងស្ថិត
ក្នុងស្ថានភាពក្រុងសូដុម។ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី ហោរា ជាហោរារបស់ព្រះ ជាហោរានៃ
ហោរា ជាព្រះនៃគ្រប់ទាំងហោរា ភាពពេញលេញនៃរូបកាយរបស់ព្រះ ជាព្រះ...
បានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសាច់ឈាម ជាអ្នកបង្កើត នៃលោកុបុត្រិ។ ហាលេលូយ៉ា!
វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! ទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង! ហើយយើងឃើញ
ស្ថានភាពក្រុងសូដុម យើងមើលឃើញស្ថានភាពលោកីយនោះឥឡូវនេះ យើង

ឃើញទ្រង់យាងចុះមក ហើយធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានចែងថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ឥឡូវ យើងបានឮពីទ្រង់តែណែននេះយើងឃើញទ្រង់ហើយ! “ខ្ញុំបានឮដោយត្រចៀករបស់ខ្ញុំ តែឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំ។” អាម៉ែន! “ខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ភ្នែករបស់ខ្ញុំ។” តើវាគួរតែមានពេលណា! ការបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! ជានិច្ចជាកាលពេលដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានបញ្ជាក់ ដែលព្រះមានបន្ទូលក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យអ្នកអាចមើលឃើញ។

183 ឥឡូវនេះ ស្រ្តីពេស្យាចាម្នាក់នេះនៅតាមផ្លូវ នាងបានដួលនៅមុខអាសនានៅមុខព្រះយេស៊ូវ ហើយនាងបានលាងជើងរបស់ទ្រង់ដោយ—ទឹកភ្នែក ហើយ—ហើយជូតដោយសក់របស់នាង។ ដើម្បីថ្វាយកិត្តិយសទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គ្រប់ទីកន្លែងណាដែលដំណឹងល្អនេះកំពុងត្រូវបានផ្សាយ ចូរប្រាប់រឿងនេះទុកជាការចងចាំដល់នាង។” ហេតុអ្វី? មើលថានាងជាមនុស្សកខ្វក់ប៉ុណ្ណា ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយដែលបានវាយនាង។ នាងបានឃើញព្រះបន្ទូលនៃការសន្យាពីស្ថានច្បារអេដែនថា “ពូជស្រ្តីនឹងកិនក្បាលសត្វពស់។” នាងបានឃើញព្រះមេស៊ីដែលបានរស់នៅកើតពីស្រ្តីព្រហ្មចារី។

184 នាងបានឮថាទ្រង់នឹងកើតពីស្រ្តីព្រហ្មចារី ប៉ុន្តែពួកគេបានឮបុរសនោះគឺនៅលើផែនដី នាងឮថាមានហោរាវ័យក្មេង ដែលបានប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ នាងជឿវា! ហើយនៅទីនេះនាងបានចុះតាមផ្លូវ ដើរមើលជុំវិញ។ ហើយនាងបានមើលនៅទីនោះ ហើយបានឃើញពីជំងឺដល់លៀងដ៏អស្ចារ្យ។ នាងបានតោងលើរបង ហើយមើលទៅឃើញទ្រង់នៅទីនោះ។ គឺទ្រង់នៅទីនោះ! មានអ្វីមួយនិយាយថា “នោះជាទ្រង់!” ឃើញទេ នោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលនាងត្រូវការ ដើម្បីបាននិមិត្ត។ តើមានអ្វីកើតឡើង? នាងបានឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានក្លាយជាសាច់ឈាម។ នាងបានឮដោយត្រចៀករបស់នាង តែឥឡូវនេះនាងបានឃើញដោយភ្នែករបស់នាងវិញ។

185 ឥឡូវ អ្នករាល់គ្នាដឹងថាយើងមានសេចក្តីសន្យារបស់ស្ថានភាពពួកជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ព្រះវិហារ នៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់វា មិនអាចបំពេញបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះបានទេ មហាបេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យមិនអាចហៅកូនក្រមុំចេញបានទេ។ តើមួយណានឹងធ្វើវា? ពេនទីកុស្ត? ខ្ញុំមិនគួរនិយាយទេ។ គ្មានមួយណានៃពួកគេទេ។ នោះគឺជាសំបកដែលនៅលើស្រូវសាលី ដែលចេញមក

មើលទៅពិតជាដូចស្រូវសាលី ប៉ុន្តែនៅទីនោះគឺគ្មានស្រូវសាលីទេ។ វាបើកឡើង ប៉ុន្តែគ្រាប់ធ្មេញជាតិចេញពីនោះ។ ពួកគេរៀបចំ ពួកគេបានសំលាប់ខ្លួនឯង។ មាន កន្លែងដែលពួកគេស្លាប់។ វាជាសំបក ប៉ុន្តែស្រូវសាលីបានដុះឡើងនៅទីនោះ ហើយឥឡូវនេះវាចាប់ផ្តើមបង្កើតឡើងនៅក្នុងសំណុំបែបបទកូនក្រមុំ។ ពោត ស្រូវសាលីដែលធ្លាក់ចូលក្នុងដីឆ្លងកាត់យុគសម័យងងឹតវាត្រូវស្លាប់។

186 ការិះគន់នោះបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាព្រះនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា អាចបើកសមុទ្រក្រហមឲ្យឈរឡើង ហើយអនុញ្ញាតឲ្យពួកគ្រីស្ទានដឹកសត់ ត្រូវសត្វតោស៊ី និងត្រូវបានគេដុត និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង? រៀបចំដូចជាទ្រង់សើច អំពីវា!” ពួកអរិជ្ជា! តើគេមិនបានដឹងទេថា “លើកលែងតែពោតស្រូវសាលីធ្លាក់ ចូលទៅក្នុងដី?” វាត្រូវតែស្លាប់នៅក្នុងគ្រាងងឹតនោះ ដូចជាគ្រាប់ពោតដទៃទៀត ស្រូវសាលីត្រូវទៅនៅក្រោមដី ហើយត្រូវរកប់នៅក្នុងដីជាដំបូង ធ្វើឲ្យពួកគេផ្លាស់ ប្តូរពីរដងនៃទងលូធើ។ វាត្រូវតែមកចេញនៅសម័យវេសលី នៅខាងក្រៅដើម្បី នាំលំអងផ្ការំយោលចេញនៅសម័យកាលអ្នកនាំសារដ៏អស្ចារ្យ។ ត្រូវតែចេញ មកនៅពេនទីកុស្ត សម្រាប់ការស្តារឡើងវិញនូវអំណោយទាន ដែលស្ទើរតែ បញ្ឆោតដល់ពួកវេសតាំង។ មើលទៅដូចជាគ្រាប់ស្រូវសាលី តែពេលបើកវាឡើង គឺគ្មានស្រូវនៅទីនោះទាល់តែសោះ វាគ្រាន់តែជាសំបក។ ប៉ុន្តែគ្រលប់ទៅទីនោះ បន្ទាប់មក ពួកគេចាប់ផ្តើមបង្កើតជាអង្គការតែមួយ អង្គការព្រះត្រីឯក អង្គការ មិនចេះចប់មិនចេះហើយ និងព្រះវិហារនៃព្រះ និងការរៀបចំ ហើយវាស្លាប់យ៉ាង ពិតប្រាកដ! ហើយឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើង? ប៉ុន្តែវាជាជម្រកសម្រាប់ ស្រូវសាលី វាកំពុងរីកដុះដាលគ្រប់ពេលវេលា។

187 ឥឡូវនេះ វាចាប់ផ្តើមទាញចេញ ស្រូវសាលីចាប់ផ្តើមត្រូវបានគេមើលឃើញ។ នេះមិនមែនសម័យពេនទីកុស្តទេ។ នេះគឺជាយុគសម័យចុងក្រោយ។ នេះគឺជា សម័យកាលកូនក្រមុំ។ នេះគឺជាពន្លឺពេលល្ងាច។ នេះគឺជាពេលដែលម៉ាឡាគី ៤ ត្រូវតែបំពេញ ដើម្បីធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះ។ នេះជាលូកា ១៧:៣០ ដែលត្រូវ បំពេញ។ នេះជាលើកទី២...លោកយេស៊ូ និងអ្នកដទៃទៀត។ ដែលលោកយ៉ូអែល មានប្រសាសន៍អំពីរឿងទាំងនេះថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃនោះ។ “ខ្ញុំបានឮពីព្រះអម្ចាស់ កំពុងតែយាងមក ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំមើលឃើញ ដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំ។”

188 ទោះបីជា...តើមានមនុស្សក្លែងបន្លំប៉ុន្មានបានកើនឡើង ពួកគេគឺជា យ៉ាណែ

សនិងយ៉ាមប្រេស ជាមួយនឹងមេទ័ពទាំងអស់របស់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដែលលោកម៉ូសេបានធ្វើ មិនដែលធ្វើឲ្យគាត់ឬអើនរព្វយទាល់តែសោះ។ ពួកគេ បានស្គាល់កន្លែងណា...ដូចជាយ៉ូប ពួកគេបានដឹងថា តើនិមិត្តរបស់ពួកគេមក ពីណា។ ពួកគេបានដឹងថា វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ហើយគឺជាព្រះគម្ពីរ ដដែលដែលបាននិយាយពីពួកគេ បានចែងថា “ពួកគេនឹងមកនៅថ្ងៃចុងក្រោយគឺ អ្នកក្លែងបន្លំ” ពួកនិកាយសាសនា នៅពេលដែលអ្វីមួយបានចាប់ផ្តើម តើអ្នកណា បានចាប់ផ្តើមដំបូង? លោកម៉ូសេឬពួកគេ? បើពួកគេបានចាប់ផ្តើមដំបូងលោក ម៉ូសេពិតជាបានធ្វើ—ត្រាប់តាមមែន។

189 ឥឡូវនេះយើងមានអ្នកចេះរែកព្រែកនិងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលកំពុងតែព្យាយាម បោះចោលគំនិតរបស់អ្នកពីរឿងពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះបានបង្ហាញថា ជាសេចក្តីពិតដោយបទគម្ពីររបស់ទ្រង់។ “យើងបានឮពីវាជាមួយត្រចៀករបស់ យើង តែឥឡូវនេះ យើងឃើញវាដោយភ្នែករបស់យើងវិញ” អាម៉ែន! តើអ្នកជឿទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា អាម៉ែន អស់ពីដួងចិត្តរបស់យើងទាំងអស់! ការបណ្តាល! ហើយនៅគ្រានោះ កូនមនុស្សនឹងលេចមកជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានសម្តែងអង្គ ទ្រង់ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

190 បុរសនោះបានដើរនៅទីនោះមុខអំប្រាហាំនិងក្រុមរបស់គាត់ ជា មនុស្សសាមញ្ញធម្មតា ធ្វើលំហែងលើសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានបែរខ្នង ទៅក្រោយ ដោយបន្ទូលថា តើប្រពន្ធរបស់អ្នកឈ្មោះសារ៉ានៅឯណា? (មិនមែន S-a-r-r-a ទេគឺ S-a-r-a-h A-b-r-a-h-a-m មិនមែន A-b -r-a-m) ទេ។ ហៅឈ្មោះគាត់ថា “តើនាងនៅឯណា?”

191 បានឆ្លើយថា “នាងនៅក្នុងត្រសាលនៅខាងក្រោយទ្រង់។”

192 បាននិយាយថា “អញនឹងមកលេងឯងតាមពេលវេលានៃជីវិត” (ហើយនាង សើចបិទដៃអាររបស់នាង។) បាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជានាងសើច?” (អ៊ូ -ហី។) ឥឡូវ ទ្រង់បានសន្យាហើយ។ ពួកគេគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលកំពុងតែ ស្វែងរកកូននៃសេចក្តីសន្យានោះ។

193 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថា តើមនុស្សបានធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងនិកាយទាំងនេះទេ ថា ពួកគេកំពុង “ស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទ” សកម្មភាពរបស់ពួកគេបង្ហាញថាពួកគេមិនមែន បានស្វែងរកទ្រង់ទេ។ ជាការពិត។ សកម្មភាពរបស់អ្នកនិយាយព្រាងពាក្យរបស់

អ្នកទៅទៀត។ អ្វីដែលពួកគេកំពុងគិតគំរំពីការធ្វើឲ្យសមាជិកនិកាយកើនឡើង ប៉ុន្តែមានមនុស្សមួយចំនួននៅទីនេះនិងទីនោះ ដែលកំពុងរង់ចាំការយាងមករបស់ ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេគឺកំពុងរង់ចាំ...មានតែអ្នកដែលទ្រង់បានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់ ឲ្យស្គាល់តែប៉ុណ្ណោះ អ្នកទាំងនោះនឹងយល់។

194 មានតែអ្នកដែលបានរើសតាំងប៉ុណ្ណោះទើបយល់ថាតើទ្រង់ជានរណា។ គ្រាន់តែគិត ថាមានប្រហែលជាបីលាននាក់ ជាជនជាតិយូដា នៅលើផែនដី គ្មានមួយភាគបីនៃពួកគេធ្លាប់បានដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនោះរហូតដល់ទ្រង់បាន យាងទៅវិញ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់អស់អ្នកដែលកំពុង រង់ចាំគឺលោកយ៉ូហានបាទីស្ទនិង—ពួកសាវ័កដែលត្រូវបានហៅដោយយ៉ូហាន ជាដើមនិងអាណាជាមនុស្សខ្វាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ ស៊ីម៉ានដែលជាបូជាចារ្យថា “គឺបានបង្ហាញដល់គាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ថាគាត់នឹងឃើញព្រះគ្រីស្ទ។” មេដឹកនាំសាសនា អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត គឺខ្វាក់!

195 មានតែទឹកភ្លៀងទេដែលអាចបង្កើនគ្រាប់ពូជបាន ដូចជាគ្រាប់ពូជនៅទីនោះ ស្រាប់ហើយ។ ហើយដូចជាអ្នកជាប្រែនរបស់ឪពុកអ្នក ហើយគាត់មិនស្គាល់ អ្នកទេ តែអ្នកនៅក្នុងឪពុករបស់អ្នកស្រាប់ហើយ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈដីពួករបស់ម្តាយ អ្នក ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញតាមលក្ខណៈរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់អាច និយាយជាមួយអ្នក។ ព្រះដ៏អស្ចារ្យ បើអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច បន្ទាប់មក ប្រែនអស់កល្បជានិច្ចនៃជីវិតគឺនៅក្នុងព្រះតាំងពីដំបូង។ ហើយអ្នកនៅទីនោះ អ្នកបាននៅក្នុងការគិតរបស់ទ្រង់ ឈ្មោះរបស់អ្នកនិងអ្វីទាំងអស់។ ហើយទ្រង់ ដោយប្រាជ្ញាដឹងជាមុនបានតែងតាំងអ្នកឲ្យឃើញវា។ ហើយអ្នកដែលមិនបាន តែងតាំងនឹងមិនដែលឃើញទេ។ តែសូមចាំ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ថា “ពេលវេលាបានមកដល់ហើយ” តើអ្នកជឿលើទ្រង់ឬទេ? តើអ្នកប្រគល់ជីវិត របស់អ្នកទៅទ្រង់ឬទេ? ខ្ញុំត្រូវឈប់នៅទីនេះប៉ុណ្ណឹង វាគឺលើសម៉ោងប្រាំបួន ហើយ។

សូមឱនក្បាលចុះ។

196 “ខ្ញុំបានឮ ពីទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ហើយ!” ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមប្រទានពរមនុស្សទាំងនេះ នៅពេលពួកគេរង់ចាំ។

197 ឥឡូវខ្ញុំ នឹងសួរសំនួរមួយដល់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ខ្ញុំជឿជាក់ថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាត) ស្វែងរកគំនិតរបស់អ្នក ព្យាយាម សាកល្បង គំនិត និងព្រលឹងរបស់អ្នក មើលថាតើអ្នកពិតជាជឿឬទេ? ហើយបើអ្នករកឃើញថា វាមានភាពសង្ស័យបន្តិចបន្តួចនៅទីនោះ តើអ្នកអាចលើកដៃបានទេ? ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមឲ្យខ្ញុំមើលឃើញទ្រង់។ ខ្ញុំបានឮ ពីទ្រង់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលឃើញទ្រង់ទេ។ សូមឲ្យខ្ញុំមើលឃើញទ្រង់ខ្ញុំនឹងជឿ។” មិនអីទេ។

198 តើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកឬទេ? លើកដៃរបស់អ្នកនិយាយថា “បើ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែបើខ្ញុំ...បើអ្នក—បើទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមបង្ហាញព្រះបន្ទូលនេះដែលពួកគេបាននិយាយ។ ខ្ញុំដឹងរបៀបដែលយ៉ូបបានឃើញទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងថានោះជារបៀបដែលអ័រាប្រាហាំបានឃើញទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងថានោះជាអ្វីដែលអ្នកដែលនៅសល់របស់ពួកគេបានឃើញទ្រង់ ពីព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលដែលបានសន្យារបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហាញការពិត។ ខ្ញុំបានឮអស់ទាំងប្រភេទនៃរឿង និងអ្នកក្លែងបន្លំ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែខ្ញុំយល់ថាមានសារៈថ្លៃថ្លាប្រាកដនៅក្នុងទឹកដី ដែលត្រូវបាននិយាយដោយទេវតានៅត្រើយម្ខាងទន្លេ ក្នុងឆ្នាំ១៩៣៣។ ខ្ញុំបានឮពីកម្មវិធីព្យាបាលបានចាប់ផ្តើម ហើយខ្ញុំដឹងនៅពេលវាកើតឡើង វាមិនអាចស្ថិតនៅក្នុងនិកាយចាស់ដដែលទេ វាមិនត្រូវបានគេបញ្ជូនមកទេ ហើយក៏មិនដែលនៅទីនោះដែរ។ [ចំណុចទទេនៅលើកាសែត]...?...

199 តើមានអ្វីកើតឡើងបើលោកម៉ូសេនឹងមកនិយាយថា “ចូរសង់ទូកដំដូចណា អេបានធ្វើ ទឹកនឹងជនឡើងអណ្តែតចេញពីស្រុកអេស៊ីបចុះទៅទន្លេ?” អូ អត់ទេឃើញទេ? អត់ទេ! គាត់មានសារពីព្រះ គាត់គឺជាការបង្ហាញឲ្យឃើញ។ ហោរានោះបានកើតឡើងទៅនោះ កន្លែងកើតហេតុគួរតែបង្ហាញដល់អ៊ីស្រាអែលនៅទីនោះ។ ពួកគេគ្មានហោរាអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំមកហើយ ពួកគេគ្មានហោរាទេ ហើយនៅទីនេះហោរាបានរះឡើងនៅនឹងកន្លែង។ ពួកគេគួរតែដឹងថាមានអ្វីមួយវានឹងកើតឡើង។

200 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលគ្មានហោរារបស់យើងមកហើយ ហើយព្រះយេស៊ូវបានលេចមកនៅលើឆាក។ ហើយស្រ្តីនោះនៅឯអណ្តូងនោះទូលថា “លោកម្ចាស់! ខ្ញុំម្ចាស់យល់ថាអ្នកជាហោរាមែន។ ឥឡូវយើងគ្មានសូម្បីតែមួយអស់រយៈពេល

បួនរយឆ្នាំនេះ។” ដោយសារតែទ្រង់ជ្រាបពីអ្វីដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់នាង។ ឃើញទេ?

201 ឥឡូវនេះ យើងបានសន្យាថានឹងសម័យកាលព្រះវិហារតាមរយៈអ្នកកែទម្រង់ ហើយយើងនឹងមានពួកគេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យានៅក្នុងម៉ាឡាគី ៤ ទ្រង់នឹងរក្សា គំរូរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ តើមានអ្វីកើតឡើង “ដើម្បីបង្វែរចិត្តកូនៗត្រលប់ ទៅជំនឿរបស់ខ្ញុំពួកវិញ។” សម្រាប់គោលបំណងនោះ! ហើយព្រះវិហារត្រូវបាន បែកបាក់គ្នានៅក្នុងនិកាយនិងរូបភាពផ្សេងៗ ជាបំណែករហូតដល់វាស្លាប់ វាជា សំបកមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានសន្យា នៅក្នុងសម័យនៃសាររបស់ទេវតា ទីប្រាំពីរ ត្រាប្រាំពីរនឹងត្រូវបានបង្ហាញឲ្យដឹង។ ហើយសេចក្តីអាថ៌កំបាំងរបស់ ព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវប្រកាស (វិវរណៈ ១០) ទេវតាទី៧ ចាប់ផ្តើមបន្លឺសម្លេងសារ របស់គាត់ មិនមែនកម្មវិធីព្យាបាលទេ ជាសារដែលធ្វើតាមកម្មវិធីព្យាបាល។

202 ព្រះយេស៊ូវគឺជា “មនុស្សអស្ចារ្យ” ដរាបណាទ្រង់អាចព្យាបាលអ្នកឈឺបាន។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនិងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ។”

203 “ហ៊ី! វាខុសហើយ!”

204 យ៉ូបគឺ “មនុស្សអស្ចារ្យ” រហូតដល់មានអ្វីកើតឡើងចំពោះគាត់។ ឃើញទេ? វា ជាវិធីនោះជានិច្ច។

205 ជឿ! តើអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់ឥឡូវនេះទេ? សូមលើកដៃឡើងហើយ និយាយថា “ខ្ញុំជឿទ្រង់។ ខ្ញុំចង់ទទួលយកទ្រង់។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះ ប្រទានពរអ្នក មិនអីទេ។

ឥឡូវនេះ សូមធ្វើឲ្យប្រាកដ ហើយនៅតែអធិស្ឋានមួយភ្លែត។

206 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ នៅក្នុងពេលដ៏ខ្សោយនេះ វានឹងមានពេលវេលា បែបនេះដែរនៅពេលដែលមានសម្លេងផ្តល់លាន់នៅថ្ងៃមួយ ហើយព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកដោយបន្លឺសម្លេង ជាសម្លេងមហា ទេវតានិងត្រូវរបស់ព្រះ មនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ។ ហើយយើង ម្នាក់ៗដឹងហើយនៅយប់នេះថា ព្រះវរបិតា យើងនឹងត្រូវឆ្លើយគ្រប់ពាក្យដែល យើងបាននិយាយ និងពាក្យដែលយើងប្រាប់។ សូម្បីតែគំនិតដែលមាននៅ ក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងក៏នឹងត្រូវឆ្លើយវាដែរ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានព្រះអង្គអើយ

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ថាទ្រង់នឹងសំអាតចិត្តទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុង ទីនេះ សំអាតចិត្តទូលបង្គំ សំអាតចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនេះ។ ហើយសូមឲ្យយើង ត្រៀមខ្លួន ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយសូមឲ្យភ្នែកខាងវិញ្ញាណរបស់យើងបានបើក នៅយប់នេះ ដើម្បីមើលឃើញសិរីល្អនៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជិ។ យើងបានឮអំពី ព្រះអង្គ ឱព្រះវរបិតាអើយ! យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យយើងមើលឃើញ ទ្រង់។ ផ្តល់វា ព្រះវរបិតា។ ផ្តល់អំណោយទាំងនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានតាមរយៈ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន

207 ចងសូមចងចាំថា នៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នក នៅកន្លែងដែលអ្នកកំពុងអង្គុយ សូមធ្វើអាសនៈតូចហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមយាងចូល មកក្នុងចិត្តទូលបង្គំឥឡូវនេះ។ ឲ្យទូលបង្គំអ្វីមួយ...អ្វីដែលខ្ញុំអាចកាន់បាន។ សូមឲ្យទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ ជានិមិត្តដែលប្រាប់ទូលបង្គំថាទ្រង់មានវត្តមាននៅ ទីនេះ។”

208 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលសេចក្តីថ្លែងការណ៍សម្រាប់មនុស្ស! តើអ្វីទៅជារឿងដែលត្រូវ ធ្វើ! ឥឡូវខ្ញុំនឹងទូលទៅព្រះជាម្ចាស់ សូម...

209 តើមានមនុស្សប៉ុន្មានអ្នកដែលយកកាសែត? អ្នកបានឮអំពី តើម៉ោង ប៉ុន្មានហើយ លោក? តើយើងបានបង្ហាញទស្សនាវដ្តីនិងរឿងរ៉ាវនេះ កាលពី មួយឆ្នាំមុននឹងរឿងនោះបានកើតឡើង? វិទ្យាសាស្ត្រគឺស្ថិតនៅលើវា។ គឺ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានគ្រងរាជ្យជាមួយនឹងសក់ពាក់ពណ៌សដូចដែលអ្នកឃើញ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរការបើកសម្តែង១ និងជានីយ៉ែល ទ្រង់ជាចៅក្រមកំពូលនៃ ស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ នៅទីនោះ នៅពេលដែលវិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចមើលឃើញ វាដោយខ្លួនឯង។ ហើយនៅក្នុងការសង្កេតចេញនៅទីនោះ នៅសាកលវិទ្យាល័យ អារីហ្សូណា និងឆ្លងកាត់ប្រទេសមិកស៊ិក ពួកគេស្រាវជ្រាវអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំមក ហើយ។ ហើយមានគេប្រាប់អ្នកថា វា “នឹងកើតឡើង” មុន។

210 ចុះអំពីការញុយដីនៅអាឡាស្កាវិញ? មើលហ្វូលីវូដធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសមុទ្រ! ចូរសម្លឹងមើលថាបើវាកើតឡើងទេ? ទ្រង់មិនដែលប្រាប់ខ្ញុំអ្វីខុសនៅឡើយទេ វានឹងធ្វើវាបាន។ ឃើញទេ? ហើយគ្រាន់តែសម្លឹងមើលថាតើយើងមិនរស់នៅ កៀកប្រកិតនិងសម័យនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ គ្មានអ្នកណាដឹងថាទ្រង់នឹងយាងមក នៅពេលណាឡើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងរឿងមួយ: ខ្ញុំជឿថានៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

របស់ខ្ញុំ បើខ្ញុំនៅក្នុងចិត្តត្រឹមត្រូវ ហើយបើខ្ញុំមិនមែនជាគ្រីស្ទាន ខ្ញុំប្រាកដជាចង់
ក្លាយជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធដូចព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដ មិនមែនទៅតាមនិកាយនោះទេ។ កុំ
ពឹងផ្អែកលើបុព្វហេតុដែលអ្នកបានស្រែក។ យើងបានឮនៅព្រឹកនេះ បានបង្ហាញវា
ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ទាំងអស់គ្នាបានចេញឆ្ងាយពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ
មិនបានធ្វើអ្វីនោះទេតែបណ្តាលឲ្យស្លាប់។ កុំនៅជាប់នឹងសំបក ត្រូវនៅក្នុងជីវិត។
ឃើញទេ? មានជំនឿលើព្រះ។

211 តើអ្នកជឿថាព្រះដែលបានធ្វើការសន្យានេះ បានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងគម្ពីរ
លោកុប្បត្តិ ហើយបានលេចមកឯអំប្រាហាំ ហើយបានធ្វើការអស្ចារ្យ...ព្រះដដែល
បានក្លាយជាសាច់ឈាម កើតពីស្រ្តីព្រហ្មចារី។ ពិតណាស់នោះគឺជាកំពូលភ្នំនៅ
ទីនោះ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់បានចូលមកក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស និង
លេចមកដដែល...តើអ្នកមិនជឿថាបើព្រះអាចធ្វើជាមនុស្សម្នាក់ ដែលទ្រង់បាន
សន្យាថានឹងធ្វើយោងទៅតាមម៉ាឡាគី៤ ដែលជាប្រភពដែលទ្រង់អាចនិយាយ
បាន ទ្រង់នឹងធ្វើរឿងដដែលដែលបានចែង ថាទ្រង់នឹងធ្វើនៅទីនោះ? តើអ្នកជឿ
ទេ? ខ្ញុំក៏ជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើ ដែរ។

212 តើអ្នកជឿថាអ្នកអាចមានជំនឿដើម្បីពាល់អារវរបស់ទ្រង់ឬទេ ជំនឿរបស់គាត់
ដើម្បីប៉ះសម្លៀកបំពាក់? តើអ្នកជឿថាមានវត្តមាននៅពេលនេះទេ ថាមានអ្វីដែល
កំពុងនិយាយទៅកាន់បេះដូងរបស់អ្នក ដែលអាចប្រាប់អ្នកថាអ្នកអាចមានជំនឿ
ចង់ពាល់អារវរបស់ទ្រង់? អ្នកជឿថាអ្នកអាចធ្វើបានទេ? សូមអ្នកលោងចាប់នឹង
ប៉ះដោយជំនឿរបស់អ្នក នៅពេលនោះមិនមែនដោយអារម្មណ៍ទេ គ្រាន់តែជាមួយ
ភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្តីជំនឿ។ គ្រាន់តែនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ
ជឿ។ ទូលបង្គំជឿអស់ពីចិត្ត។ ទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់ប៉ះទូលបង្គំ ព្រោះទូលបង្គំ—
ទូលបង្គំបានឮពីទ្រង់ តែឥឡូវនេះ ទូលបង្គំចង់ឃើញវាដោយផ្ទាល់ភ្នែក។

213 ហើយខ្ញុំមិនអាចប៉ះអ្នកបានទេ។ វាត្រូវការព្រះដើម្បីប៉ះអ្នកវិញ។ តើអ្នកជឿថា
ទ្រង់នឹងធ្វើវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា អាមែន។

214 ខ្ញុំកំពុងតែងាកទៅក្រោយនៅខាងឆ្វេងខ្ញុំ។ វាហាក់ដូចជាមានប្រភព ប្រភេទ
នៃការដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ ទាញបែបនោះ។ ខ្ញុំបានដឹកនាំវាតាមវិធីនោះ
ឥឡូវនេះ វាចូលមកនៅក្នុងភាពអស្ចារ្យ។ វាជាស្រ្តីអង្គុយនៅទីនោះជាមួយនាង
ប៊ីនាង មិនមែនមកពីទីនេះទេ។ នាងមកពីរដ្ឋតិចសាស់ ក្រុងដាឡាស។ នាង

កំពុងរងទុក្ខ ប្តីនាងក៏រងទុក្ខរួចទៅផងដែរ។ នាងបានទទួលរងពីផលវិបាកមួយ នៃការវះកាត់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ប្តីរបស់នាងទទួលរងនូវអ្វីមួយជាមួយខ្នងរបស់ គាត់ ខ្នងគាត់មានបញ្ហា។ លោកនិងលោកស្រី ខ្ញុំបែតមកពីរដ្ឋតិចសាស់ ក្រុង ដាឡាសរាបើអញ្ជឹងមែនសូមលើកដៃឡើង។ ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នក។ តើ ត្រឹមត្រូវទេ? គ្មានវិធីនៅក្នុងលោកនេះសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីដឹងទេ? តើវាជាអ្វីទៅ? ‘ខ្ញុំ បានឮពីអ្នកដោយត្រចៀក ឥឡូវខ្ញុំឃើញអ្នក។’ យល់អ្វីខ្ញុំនិយាយទេ? ឥឡូវស្ត្រីប្តី ប្រពន្ធនោះ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញពួកគេសោះនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ‘ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ ជាមួយនឹងត្រចៀក ឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ភ្នែកវិញ។’

215 បើអ្នកអាចជឿ ព្រះអាចផ្គត់ផ្គង់នូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។

216 បុរសម្នាក់ដែលអង្គុយនៅទីនោះ ដោយដៃរបស់គាត់ច្រត់លើចង្ការរបស់គាត់ ជាមួយនឹងសម្ពាធឈាមឡើងខ្ពស់ តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឲ្យអ្នកជាសះស្បើយ បានទេ លោក? អ្នកជឿ? អង្គុយដាក់ដៃរបស់អ្នកដូចនេះ តើអ្នកជឿថាព្រះនឹង ព្យាបាលអ្នកពីរឿងនោះ ជំងឺលើសឈាមបានឬទេ? លើកដៃរបស់អ្នកឡើង បើ អ្នកជឿ។ គាត់ធ្វើវា។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញបុរសនោះទេក្នុងជីវិតខ្ញុំ ខ្ញុំមិនស្គាល់គាត់ ទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកបានឮថាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា ទ្រង់នឹងធ្វើកិច្ចការ ទាំងនេះ ឥឡូវអ្នកឃើញហើយ! អ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់សំដៅទេ? ‘បើអ្នកអាចជឿ អស់ទាំងអ្វីៗគឺអាចធ្វើទៅបាន។’ មានតែចំពោះអ្នកដែលជឿប៉ុណ្ណោះ! វាត្រូវការ ជំនឿពិតប្រាកដ ជំនឿដើម្បីធ្វើវាបាន។ ប៉ុន្តែបើអ្នកជឿ ព្រះនឹងប្រទានវា។

217 មានស្ត្រីម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ កំពុងតែក្រឡេកមើលមកខ្ញុំ ហើយ នាងមានបញ្ហាត្រង់បំពង់ករបស់នាង។

218 ស្ត្រីដែលអង្គុយបន្ទាប់នាង ដោយអង្គុយនៅក្បែរនាងដែលនាងនឹងយល់ ស្ត្រី នោះមានសម្ពាធឈាមខ្ពស់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

219 ស្ត្រីអង្គុយនៅក្បែរនាង—នាងក៏មានបញ្ហាដែរ។ ហើយនាងមិនមែនជាអ្នកមក ពីទីនេះទេ នាងមកពីរដ្ឋអាកាន់សាស។ ពួកគេកំពុងបាត់វា។ កញ្ញាហ្វីលីព័រជឿលើ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនាងនិងត្រូវបានព្យាបាល! តើអ្នកជឿលើទ្រង់ទេ? អស់ពី ចិត្ត? អ្នកទទួលយកវាទេ? ត្រូវ។ បន្ទាប់មកអ្នកអាចមានវា។

ឥឡូវអ្នកនិយាយថា ‘នោះជាអាថ៌កំបាំងទេ’ ទេ! ទេ!

220 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកឈ្មោះស៊ីម៉ូនអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ យ៉ូណាស” តើត្រឹមត្រូវទេ?

221 “ខ្ញុំបានឮជាមួយនឹងត្រចៀករបស់ខ្ញុំ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ជាមួយនឹង របស់ខ្ញុំភ្នែកវិញ។” តើអ្នកមិនឃើញមានអ្វីកើតឡើងទេឬ? មាននរណាម្នាក់កំពុង អង្គុយនៅទីនោះ រកមើលជឿ ជឿអស់ពីចិត្តនៅទីនោះ វាកើតឡើង។ ឃើញទេ?

222 មានអាមេណូណាប្រសើរឡើងទេ កូនប្រុសអើយ នៅយប់នេះ ជាងអ្នកបានធ្វើ កាលពីយប់មិញ? អង្គុយចុះ? ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងបានជាហើយ (អា—ហ៊ី!) អង្គុយ នៅទីនេះយប់មិញ គោះក្បាលរបស់គាត់និងអ្វីផ្សេងទៀត ឥឡូវនេះ យប់នេះគាត់ មើលទៅដូចទៅសុភាពបុរស។ ឃើញទេ? គាត់មានការភាន់ច្រលំបន្តិចអំពីរឿង នេះ ប៉ុន្តែវាចេញត្រង់នេះ។ ឃើញទេ? វាមិនអីទេ? ឃើញទេ? “ហើយនៅថ្ងៃនោះ កូនមនុស្សត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញ មុនពេលដែលក្រុងសូដុមត្រូវបានដុត។”

223 “ខ្ញុំបានឮពីត្រចៀក តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំ បានឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់មានបន្ទូល ទ្រង់បានសន្យាថា ខ្ញុំបានឃើញ ការសន្យានោះ ត្រឹមត្រូវឥឡូវនេះ។” ឃើញទេ? “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ដោយត្រចៀក របស់ខ្ញុំតែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ជាមួយភ្នែកខ្ញុំវិញ” តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ជឿ ថាគឺជាទ្រង់? (ឱព្រះអង្គអើយ!)

224 ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងនៅទីនេះ...វាយឺតពេលហើយ។ យប់ ថ្ងៃស្អែកយើងនឹងមានកម្មវិធីព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យ។ យើងកំពុងរំពឹងបងប្រុសម៉ូរី ហើយខ្ញុំឈរនៅទីនេះ ហើយអធិស្ឋានសំរាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលចង់មកតាមរយៈ ខ្សែបន្ទាត់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតក្នុងការនិយាយនៅយប់នេះ ខ្ញុំនឹងទៅហើយដើម្បីហៅ អាសនៈ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថា “អត់ទេ” វានិយាយថា “ខ្ញុំបានឮដោយត្រចៀក តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឃើញទ្រង់ដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំវិញ” ទ្រង់នៅទីនេះ។ តើអ្នកជឿ ទេ?

225 ឥឡូវនេះ សូមអនុញ្ញាតដាក់ដៃរបស់យើងទៅលើម្នាក់ផ្សេងទៀត។ ឥឡូវ សូមចងចាំ តែមួយដែលបានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើដូចនេះ បាននិយាយថា “ទី សម្គាល់ទាំងនេះនឹងកើតឡើងតើពួកគេដែលជឿ។” តើទ្រង់ជាអ្នកមានបន្ទូល មែនទេ? តើអ្នកជាអ្នកជឿទេ? និយាយថា “អាម៉ែន” អញ្ចឹង គឺជា ព្រះដដែលដែល បានសន្យានឹងអ្នក ឃើញទ្រង់សំដែងឥឡូវនេះ...សូមមនុស្សណាម្នាក់ ខ្ញុំមិនដែល

បានឃើញពួកគេ មិនដឹងអ្វីអំពីពួកគេទេ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់ពួកគេទេ ឥឡូវនេះឃើញ ទេ មិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែបទគម្ពីរត្រូវតែបំពេញ! មែនហើយ បើវាត្រូវ បានបំពេញវាបង្ហាញថា យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ យើងនឹងស្គាល់កូនមនុស្ស គឺ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីក្លាយជា...ដោយសារតែទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នៅក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស តើត្រឹមត្រូវទេ?

226 បន្ទាប់មកយើងដឹងថាវាជាការពិត ហើយអ្នកនិយាយថាអ្នកគឺជាអ្នកជឿលើ ទ្រង់ ហើយអ្នកបានដាក់ដៃរបស់អ្នកលើម្នាក់ផ្សេងទៀត។ ហើយបើដៃរបស់អ្នក ត្រូវបានដាក់ គឺជាព្រះរាជបុត្រាតែមួយនៃព្រះដែលគង់នៅទីនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យការ នេះកើតឡើងពិត ចំពោះភ្នែករបស់អ្នក ព្រះរាជបុត្រាតែមួយនៅទីនេះ ដើម្បី និយាយថា“ពួកគេនឹងបានជា។” ព្រះរាជបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះ! “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ មានបន្ទូល បើអ្នកជឿបានដាក់ដៃលើពួកគេ ពួកគេនឹងបានជា ខ្ញុំបានឮដោយ ត្រចៀករបស់ខ្ញុំ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំមើលវាដោយភ្នែករបស់ខ្ញុំវិញ ទ្រង់បានសន្យាថា នឹងធ្វើវា។”

ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំអធិស្ឋាន សូមអ្នកអធិស្ឋានដែរ។

227 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌ សូមអនុញ្ញាតឲ្យវិញ្ញាណទ្រង់បានចូលក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនេះ។ ជំនឿ ពិតប្រាកដរបស់ព្រះនោះនឹងបញ្ជាក់ការសន្យានេះដល់ពួកគេ។ ហើយសូមឲ្យព្រះ នៃស្ថានសួគ៌ព្យាបាលពួកគេម្នាក់ៗ ដូចជាពួកគេបានធ្វើតាមច្បាប់របស់ព្រះអង្គ ដោយដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ សូមឲ្យវាត្រូវបានដូច្នោះព្រះអម្ចាស់។ នៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមផ្តល់ឲ្យវា សម្រាប់សិរីល្អទ្រង់។

228 ឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿថាអ្នកបានទទួលអ្វីដែលអ្នកបានស្នើសុំទេ? តើអ្វីមួយ នៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកប្រាប់អ្នក? តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថានិមិត្តបាននិយាយថា “ហេតុអ្វី វាចប់ហើយ! រួចរាល់ហើយ!?”

229 បទបញ្ជារបស់ព្រះបានមានបន្ទូលថាយើងអាចស្តាប់ដោយត្រចៀករបស់ យើង តែឥឡូវនេះ យើងអាចមើលឃើញវាដោយភ្នែករបស់យើង។ យ៉ូហាននិយាយ ថា “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ដោយព្រះគម្ពីរនេះ ស្តាប់ដោយត្រចៀក តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញ អ្នកដោយផ្ទាល់ភ្នែកវិញ។”

230 ឥឡូវនេះ អ្នកបានព្យាយាមដោយព្រះបន្ទូល ដោយស្តាប់ព្រះបន្ទូលថា “សេចក្តីជំនឿមកដោយបានឮ ហើយឮព្រះបន្ទូលព្រះ។” ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញវាធ្វើជាមួយភ្នែកអ្នក! ឥឡូវនេះ ជាព្រះដដែលដែលមានបន្ទូល នៅពេលដែលការទាំងនេះកើតឡើងថា “បើអ្នកជឿនឹងដាក់ដៃលើពួកគេដែលឈឺ នោះពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។” ឥឡូវតើវាបានចាក់ចូលក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ថាអ្នកបានជាសះស្បើយហើយឬនៅ? លើកដៃរបស់អ្នកបើវាបានធ្វើ។ អាម៉ែន! នោះជាការព្យាបាលពិត អ្នកមានន័យដូច្នេះឬ? តើអ្នកជឿវាអស់ពីចិត្តទេ? ហាលេលូយ៉ា! នេះជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។

សូមក្រោកឈរឡើង ហើយសរសើរដល់ទ្រង់។

231 សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវ។ សូមលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់!
 សរសើរកូនចៀមស្លាប់សម្រាប់មនុស្សបាប។
 សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ មនុស្សឡាយ
 ត្បិតលោហិតទ្រង់ បានសំអាតស្នាមប្រឡាក់គ្រប់គ្នា។

232 ឥឡូវនេះ តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? ឥឡូវនេះ ចូរយើងទាំងអស់គ្នាលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ឥឡូវនេះ សូមមើល បើរឿងនោះត្រូវបានបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញដោយព្រះ ប្រភពដែលអ្នកបានសង្គ្រោះនៅក្នុងប្រភពតែមួយដែលបានប្រាប់អ្នក “អ្នកបានសង្គ្រោះ” គឺជាប្រភពដដែលដែលព្រះបានធ្វើ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើតាមរយៈយ៉ូបនិងពួកហោរាទ្រង់ដែរ ទ្រង់បានជំរុញអ្នកតាមរយៈប្រភពជាគ្រីស្ទាន ដោយការបើកសម្តែងដ៏ទៃវិភាពរបស់ទ្រង់ដែលថា “អ្នកត្រូវបានព្យាបាល” បន្ទាប់មកគ្មានអ្វីនឹងរារាំងពីការកើតឡើងទេ។

ដូច្នេះយើងសរសើរទ្រង់! អស់មនុស្សទាំងឡាយ
 ត្បិតលោហិតទ្រង់ បានលាងសំអាតស្នាមប្រឡាក់...(រាល់
 ការសង្ស័យ លាងសម្អាតរាល់ការសង្ស័យ។)

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់!
 សរសើរកូនចៀមស្លាប់សម្រាប់មនុស្សបាប។
 សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ មនុស្សឡាយ
 ត្បិតលោហិតទ្រង់ បានសំអាតស្នាមប្រឡាក់គ្រប់គ្នា។

233 អូតើ អ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬអី? អូ អស្ចារ្យណាស់។ “ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយផ្ទាល់ត្រជៀក តែឥឡូវ ខ្ញុំឃើញអង្គទ្រង់បានបង្ហាញឲ្យស្គាល់ក្នុងចំណោមព្រះស្រ្តីរបស់ទ្រង់វិញដូចដែលទ្រង់បានធ្វើទៅអំប្រាហាំដោយការសន្យារបស់ទ្រង់នៅទីនេះ ថាកូនមនុស្សនឹងបង្ហាញខ្លួនផ្ទាល់នៅថ្ងៃដែលពិភពលោកក្លាយជាស្ថានភាពដូចក្រុងសូដុម។

234 ហើយមានអ្នកនាំសារបីនាក់ បានចេញមកពីស្ថានសួគ៌។

235 ហើយមានក្រុមនិកាយនៅសូដុម និងបីលីប្រាហាំនិងអូរ៉ាល់រ៉ូប៊ីតបានទៅទីនោះ។ ហើយចងចាំ ដូចខ្ញុំដែរបានប្រាប់អ្នក គ្មានកន្លែងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃក្រុមជំនុំនេះធ្លាប់មានអ្នកនាំសារម្នាក់បានបញ្ជូនជាសកលទៅព្រះវិហាររហូតមកដល់ពេលនេះ ដោយឈ្មោះរបស់គាត់បញ្ចប់ដូចអំប្រាហាំ h—a—m ។ G—r—a—h—a—m អក្សរចំនួន ៦ ធ្វើទៅកាន់ពិភពលោកលេខរបស់បុរស៦។

236 ប៉ុន្តែអំប្រាហាំមានសំបុត្រ ៧ នៅក្នុងឈ្មោះ ដែលជាលេខព្រះពេញលេញលេខល្អឥតខ្ចោះ។ ឃើញទេ?

237 ហើយអ្វីដែលអ្នកនាំសារបានធ្វើនៅទីនោះ បានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលហើយហៅពួកគេចេញ ប្រាប់ពួកគេឲ្យប្រែចិត្ត។

238 ប៉ុន្តែអ្នកដែលបាននៅជាមួយអំប្រាហាំ ឃើញទេ បានធ្វើការអស្ចារ្យដោយប្រាប់អំប្រាហាំពីអ្វីដែលសារ៉ាក់កំពុងធ្វើនិងកំពុងគិតក្នុងត្រសាលនៅខាងក្រោយទ្រង់។ ហើយព្រះយេស៊ូវ គឺជាម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សទាំងនេះ បាននិយាយថា “នៅពេលដែលពិភពលោកបានស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រុងសូដុម នៅពេលនោះ កូនមនុស្សនឹងលេចមកម្តងទៀត។” បទគម្ពីរបញ្ជាក់ថាពិតជាដូច្នោះមែន។ “កាលដើមដំបូងឡើយ” [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “មានព្រះបន្ទូល។”] “ហើយព្រះបន្ទូលនៅជាមួយ” [ព្រះៗ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។” តើមែនទេ? ឥឡូវយើងឃើញព្រះបន្ទូលសន្យាដដែលនោះ ពីលូកា និងម៉ាឡាគី ការសន្យាទាំងអស់ពីថ្ងៃនេះ បានបង្កើតជាសាច់ឈាមយើងស្ថិតនៅក្នុងចំណោមយើង ដែលយើងបានឮជាមួយត្រចៀករបស់យើង។ តែឥឡូវនេះ យើងឃើញទ្រង់ (ជាមួយភ្នែករបស់យើង) បកស្រាយព្រះបន្ទូលផ្ទាល់របស់ទ្រង់ យើងមិនត្រូវការការបកស្រាយណាមួយរបស់មនុស្សទេ ព្រះវិហារនៃ

ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅទីនេះ និងតាមទូរស័ព្ទ ចូរក្រោកឡើងរហ័សមុនពេលវាយីតពេល! សូមព្រះប្រទានពរ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានលោះខ្ញុំ
នៅលើដើមឈើកាល់រ៉ាវី។

239 តើអ្នកធ្លាប់គិតទេ ក្រុមជំនុំអើយដែលអ្នកកំពុងមើលដោយផ្ទាល់ភ្នែករបស់អ្នក...ព្រះបន្ទូលដ៏រស់របស់ព្រះបានសម្តែងឲ្យឃើញ ការសន្យារបស់ព្រះនៃសម័យកាល នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដោយសម្លឹងមើលដោយផ្ទាល់ភ្នែក នៃព្រះបន្ទូលដ៏រស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ បានត្រូវបកស្រាយតាមទម្រង់ធម្មជាតិ ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងចំណោមយើង។ “ខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយភ្នែកខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំបានឮថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។” អ្នកប្រាជ្ញចាស់ៗបានរកមើលនៅថ្ងៃនេះ តែឥឡូវនេះ យើងឃើញវាបានសម្តែងដោយភ្នែករបស់យើងផ្ទាល់។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលស្រែក ពួកមេតូឌីស ពួកបាបទីស្ទ និងពួកពេនទីកុស្តនៅក្នុងយុគសម័យរបស់ពួកគេ ដែលចង់ឃើញរឿងនេះកើតឡើង! ភាគច្រើននៃពួកគេដឹងថាវានឹងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែយើងឈរនៅយប់នេះដោយឃើញវាកើតឡើង! អូ! តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ?

240 ឥឡូវ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “នោះគ្រប់គ្នានឹងដឹងថា អ្នកគឺជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន នៅពេលអ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។” ដូច្នោះនៅពេលយើងស្រឡាញ់ទ្រង់ដែរ ចូរយើងចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមកចុះ និងច្រៀង ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ហ្នឹងហើយ។

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់!
អូសរសើរកូនចៀមស្លាប់សម្រាប់មនុស្សបាប។
ថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ ទាំង...(សុខសប្បាយទេ?)...មនុស្ស
ត្បិតលោហិតទ្រង់ បានសំអាតស្នាមប្រឡាក់គ្រប់គ្នា។

241 តើព្រះមហាក្សត្រិយានីនៃវិបលវេលាសាបាននិយាយអ្វីខ្លះនៅចំពោះមុខស្តេចរបស់នាងនៅយប់នោះ? “មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងនគរបស់ទ្រង់ ដែលអាចបកស្រាយរាល់ការសង្ស័យ” ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅយប់នេះគឺជាអ្នករំលាយការសង្ស័យ! តើអ្នកជឿទេ? (អ្វីដែលនាងចង់បាន? អូ មិនអីទេ។) ការរំលាយនៃ

ការសង្ស័យ! ឥឡូវនេះ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដកយកស្នាមប្រឡាក់នីមួយៗចេញ ពីស្នាមប្រឡាក់នៃការសង្ស័យ។ គ្មានអំពើបាបណាក្នុងលោកីយនេះដែលធំជាង ការមិនជឿឡើយ “ដ្បិតអ្នកណាដែលជឿគឺត្រូវបានថ្កោលទោសរួចហើយ!” មែនទេ? “អ្នកណាដែលមិនជឿគឺមានទោសរួចហើយ” មានបាបតែមួយគត់ នោះជាការមិនជឿ។ ការដក់បារីមិនមែនជាអំពើបាបទេ ការដាក់បណ្តាសាមិនមែនជាអំពើបាបទេ ការផិតគ្នាមិនមែនជាអំពើបាបទេ ការនិយាយកុហកមិនមែនជាអំពើបាបទេ នោះមិនមែនជាអំពើបាបទេ ដែលជាលទ្ធផលនោះជា ការមិនជឿ។ មិនជឿ! អ្នកធ្វើវាព្រោះអ្នកមិនជឿ។ បើអ្នកជឿវាអ្នកមិនធ្វើវាទេ។

242 អូ! អូ! អ្វីដែល...អស្ចារ្យ! ហើយព្រះលោហិតរបស់កូនចៀមបានលាងសំអាតរាល់ការសង្ស័យ។ យើងជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងជឿថាព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម។ ហើយយើងជឿថាព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាមដោយភាពត្រឹមត្រូវនៃវត្តមានរបស់ទ្រង់ ឥឡូវនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកជឿទេ? សូមព្រះប្រទានពរ។

243 យើងសង្ឃឹមថានឹងជួបអ្នកនៅពេលព្រឹកនេះ ជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះអម្ចាស់ អានក្បាលរបស់អ្នកឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់កម្មវិធីនេះទៅបងប្រុសលីនសាយ។

ខ្ញុំបានឮ ប៉ុន្តែឥឡូវ ខ្ញុំឃើញ KHM65-1127E

(I Have Heard But Now I See)

សារលិខិតរបស់បងប្រុសរីលៀមម៉ារ៉ាប្រាណហាំនេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍ទី 27 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1965 នៅរោងឧបោសថជីវិត ស្រីផែត រដ្ឋ ល្វីសៀនណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG